În țara păcii, spre comunism înaintăm

BRĂILA

Cei 100 de pionieri brăileni, delegați la forumul lor județean, s-au întîlnit în tabăra de la Lacul Sărat pentru momentul de bilanț al acestui rodnic an școlar, pentru a-și împărtăși din experiențele fructuoase dar și spre a analiza cauzele unor neajunsuri, a găsi împreună soluții pentru prevenirea acestora în activitatea viitoare. În spiritul celei mai exigente răspunderi și-au spus cuvîntul și Carmen Tobă, Ionuț Vișcotzchi, Raluca Celac din Brăila, Marian Mocanu din Mircea Vodă, Viorica Trufașu de la Bordei Verde și toți cei ce au fost prezenți la tribuna celor șase dezbateri. Amplul spectacol desfășurat sub genericul „Omagiu partidului", la care au participat 5 000 de pionieri brăileni, a marcat și debutul forumului județean, în ziua de 29 iunie. Însă cronica următoarelor zile avea să înscrie alte acțiuni în cadrul cărora cei 100 de delegați au trăit clipe emoționante: vizitarea șantierului naval și dialogurile cu comuniștii de aici, printre care le-a vorbit și muncitorul inovator și inventator Radu Novac, a celui mai mare șantier de construcții brăilean, a Combinatului de fibre artificiale și Stațiunii de cercetări agricole și zootehnice. Dar pionierii-delegați au avut și ei oaspeți în forum, mai bine zis în decorul verde al împrejurimilor taberei, unde un colectiv al Teatrului de copii Brăila le-a oferit un spectacol adecvat scenei în aer liber: „Artiștii pădurii"! Firește, pionierii din forum au fost și ei... artiști, căci seară de seară cîte un detașament își prezenta propriul repertoriu cultural-distractiv. Poeții, reporterii, pictorii au avut și ei zile pline de lucru, dar și de concurs, și de... emoții, ca de altfel și pasionații sportului, participanți în fiecare zi la probele spartachiadei taberei.

GIURGIU

Satul de vacanță Bălănoaia-Giurgiu, cu cele 40 de căsuțe, a găzduit în perioada 1—10 iulie pe cei 106 delegați la forumul județean, prilej de amplă analiză a întregii activități desfășurate pe parcursul unui an școlar, și care a creat posibilitate copiilor să cunoască și o parte din frumoasele realizări ale oamenilor muncii din mai multe unități industriale: Întreprinderea Constructoare de Mașini și Utilaj Greu, Șantierul Naval Giurgiu, Întreprinderea textilă „Dunăreana".

O zi deosebit de frumoasă a fost și aceea în care pionierii din forum au fost gazde ale pionierilor-delegați la Forumul municipiului București, realizîndu-se astfel un schimb util de experiență. Delegații celor două forumuri au făcut împreună și o excursie pe Dunăre cu vaporașul, timp în care s-au legat numeroase prietenii.

Schimburile de experiență organizate cu școlile din municipiul Giurgiu pe diferite domenii ale vieții pionierești au urmărit îmbogățirea activității viitoare, iar depunerea mandatelor de către pionierii locțiitori ai președintelui C.J.O.P. a constituit un moment de exigentă analiză a activității pionierești, evidențiind inițiative prețioase, acțiuni rodnice, propuneri care au fost reținute cu interes de către pionierii delegați la cel de-al XI-lea forum județean.

Fără îndoială, cîntecul și voia bună ne-au însoțit pe întreg traseul acestui forum, nu au lipsit nici jocurile distractive, nici competițiile sportive, iar tradiționalul carnaval și focul de tabără au completat programul din ultima seară. (Au transmis membrii subredacției „Cutezătorii" de la Casa pionierilor și șoimilor patriei din Giurgiu.)

IAȘI

Printre problemele ridicate la rang de interes și dezbatere la forumul județean au fost mai ales acelea ale învățăturii, ale activităților tehnico-științifice și aplicative, ale muncii patriotice.

Faptul că județul Iași raportează o promovabilitate de 99,3% este un titlu de referință. Dar pentru acest lucru, pe tot parcursul anului, grupele, detașamentele, unitățile au fost, cum se spune, la „postul de control", ținînd un ritm viu al dezbaterilor în comandamente, privitor la metodele și mijloacele de întrajutorare, de muncă și întrecere, iar acțiunea „Banca de onoare" și-a dovedit din plin eficiența. Școli generale ca nr. 3, 23, 37, 6, 22, 17 din Iași sau nr. 5, 3, 6 din Pașcani, cele din comunele Probota, Movileni sau Bivolari sînt de referință în acest sens. Mai mult ca oricînd, în acest an cataloagele au devenit în județul Iași adevărate cărți de vizită ale muncii și hărniciei.

În domeniul activității tehnico-științifice și aplicative, în paralel cu cea cultural-artistică și sportivă, pionierii județului Iași, înscriși în numeroase cercuri, formează un adevărat front al științei și tehnicii din care fac parte aproape 200 de mii de membri.

Așa se explică și rezultatele obținute pînă acum în confruntările pe plan județean sau republican. La etapa de masă a concursului „Start spre viitor", ediția a XV-a, au fost propuse, spre exemplu, 4 123 de lucrări, cu participanți de la casele pionierilor și șoimilor patriei din Pașcani, Iași, Hîrlău sau Tîrgu Frumos. Alte concursuri și tabere de profil au devenit modalități de afirmare a acestei activități multiple. Munca patriotică a constituit un domeniu de referință pentru pionieria județului Iași și, în anul 1983, majoritatea unităților obținînd rezultate bune și foarte bune în activități de gospodărire și înfrumusețare, în campaniile agricole de vară și toamnă, la irigații și desecări etc.

Prin toate acestea și prin multe altele încă, pionierii județului Iași confirmă renumele bun pe care și l-au cucerit. Acești copii harnici, isteți, plini de inițiativă, întreprinzători sînt anul acesta gazdele Forumului Național.

SUCEAVA

Fălticeniul, loc ce păstrează în memoria sa amintiri și mărturii ale „trecerii și petrecerii" pe meleagurile sale ale unor momente din viața lui Creangă — povestitorul, a lui Hogaș — drumețul pe poteci de munte, a marelui prozator Sadoveanu sau a lui Labiș, poetul de la Mălini, a fost gazdă a forumului pionierilor suceveni. Așa încît, întîlnindu-se aici cu istoria mai de demult și cu cea nouă a orașului, cei 180 de pionieri-delegați au înscris în bogatul lor repertoriu de acțiuni și vizita-

FORUM'83 • FORUM'83 • FORUM'83 • FORUM'83 • FORU

DIN AMFITEATRELE HĂRNICIEI

Aflăm că pionierii se găsesc pretutindeni acolo unde este nevoie de miinile lor harnice și pricepute. Astfel, redăm cîteva cifre primite zilele acestea prin telefon, precum și cîteva imagini surprinse de prietenii noștri corespondenți.

Prahova: în campania agricolă de vară, în ultima săptămînă au fost prezenți 9 100 de purtători ai cravatei roșii cu tricolor. La Starchiojd, Valea Doftanei, Măneciu, Izvoarele, Filipeștii de Pădure, 2 300 de copii au ajutat la recoltarea furajelor de pe o suprafață de 18 ha. Alți 2 400 de copii au ajutat la recoltarea cartofilor, iar la Cheia, cei 220 de copii aflați în tabăra de muncă patriotică au strîns 8 t de plante medicinale.

Bistrița-Năsăud: în această perioadă sînt organizate 12 tabere de muncă patriotică la care participă rea unor lăcaşuri memoriale, a unor aşezăminte de cultură şi ştiinţă — precum colecţia de artă „Ion Irimescu", „Galeria oamenilor de seamă din Fălticeni" sau Muzeul de ştiinţe ale naturii, unde l-au avut ca invitat pe tovarăşul Mihai Băcescu, directorul Muzeului „Grigore Antipa" din Capitală. Au drumeţit şi prin „Dumbrava minunată" — se putea numi oare altfel marele parc-grădină destinat jocurilor, distracţiilor şi întrecerilor sportive ale copiilor? — iar în parcul „NadaFlorilor" au făcut un popas foarte... rodnic, căci au avut aici prilejul să culeagă o cantitate apreciabilă de plante medicinale. De neuitat rămîne însă participarea pionierilor din forum la cea de-a IX-a ediţie a acţiunii-evocare „Baia — file de istorie" — bătrîn meleag al primei capitale a Ţării Moldovei. Corina Duşceac, Lucian Vizitiu din Suceava, Magdalin Bordei din Grăniceşti, Daniel Rusu de la Vadu Moldovei, unii dintre cei mai activi în timpul dezbaterilor, au mărturisit la plecarea din tabără că, într-adevăr, se vor întoarce acasă, în şcolile lor, cu mintea şi inimile îmbogăţite de învăţămintele, experienţa şi impresiile celor zece zile petrecute în acest rodnic forum pionieresc. Ca dealtfel toţi cei 180 de pionieri-delegaţi suceveni, reuniţi între 30 iunie şi 9 iulie la Fălticeni.

83 • FORUM'83

2 959 de copii. Ei ajută la recoltarea legumelor, la întreţinerea culturilor etc. În fiecare tabără comandamentele pioniereşti se ocupă cu mult entuziasm atît de organizarea activităţii de muncă patriotică cît şi a aceleia de odihnă, de distracţie.

Dîmboviţa: Pînă acum, pionierii care au ajutat la recoltare au strîns 70 t legume, 42 t fructe, 85 t furaje, 20 t spice. Au fost organizate 175 tabere de muncă patriotică pentru întreţinerea culturilor şi culesul spicelor. În 56 de şcoli s-au organizat brigăzi pentru strîngerea furajelor. Se lucrează de asemenea intens, şi copiii sînt bune ajutoare, la înălţarea a două şcoli: la Odobeşti şi Găeşti.

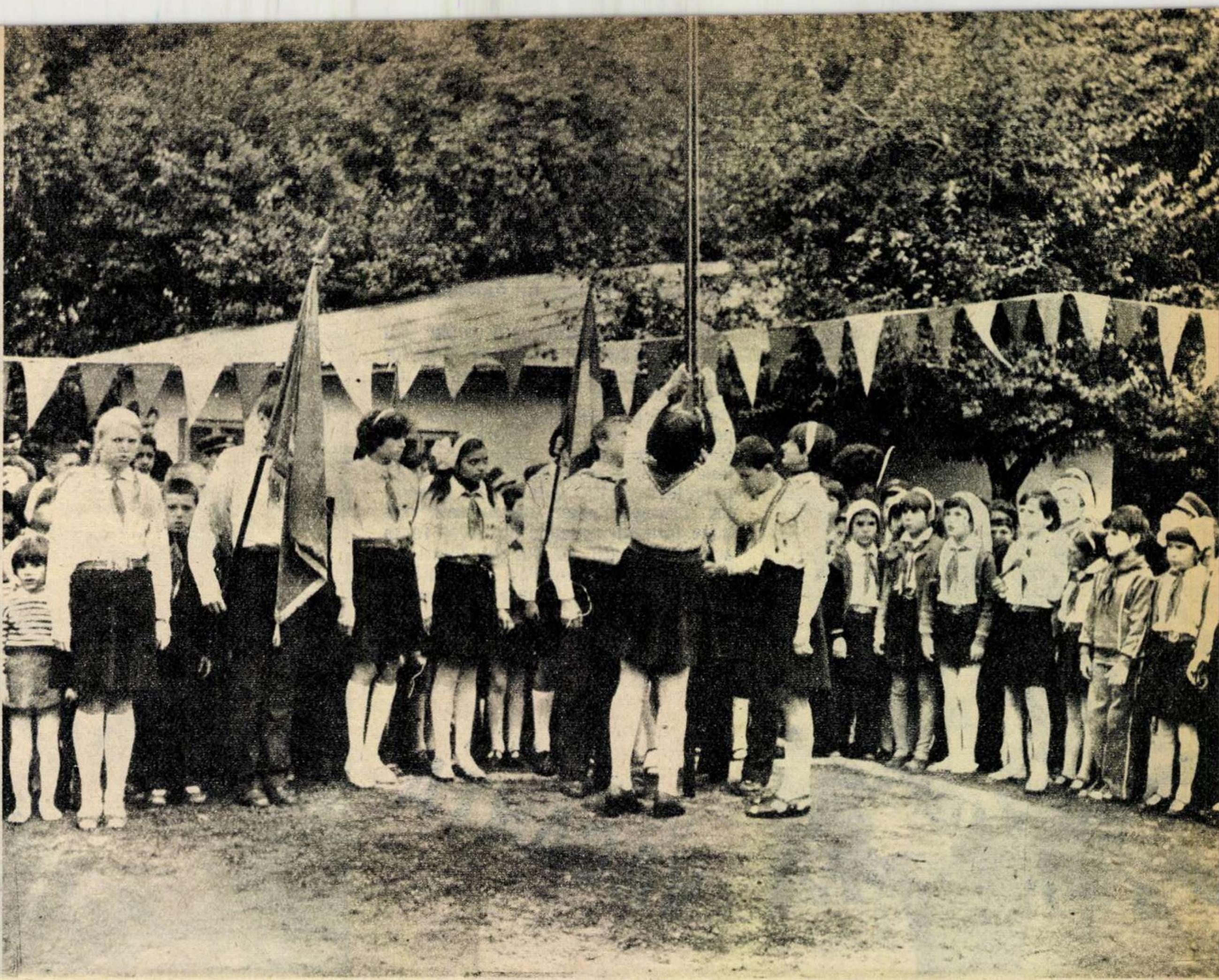

Începe o nouă zi de activitate la clubul de vacanţă (Casa pionierilor şi şoimilor patriei Rm. Sărat — Buzău).

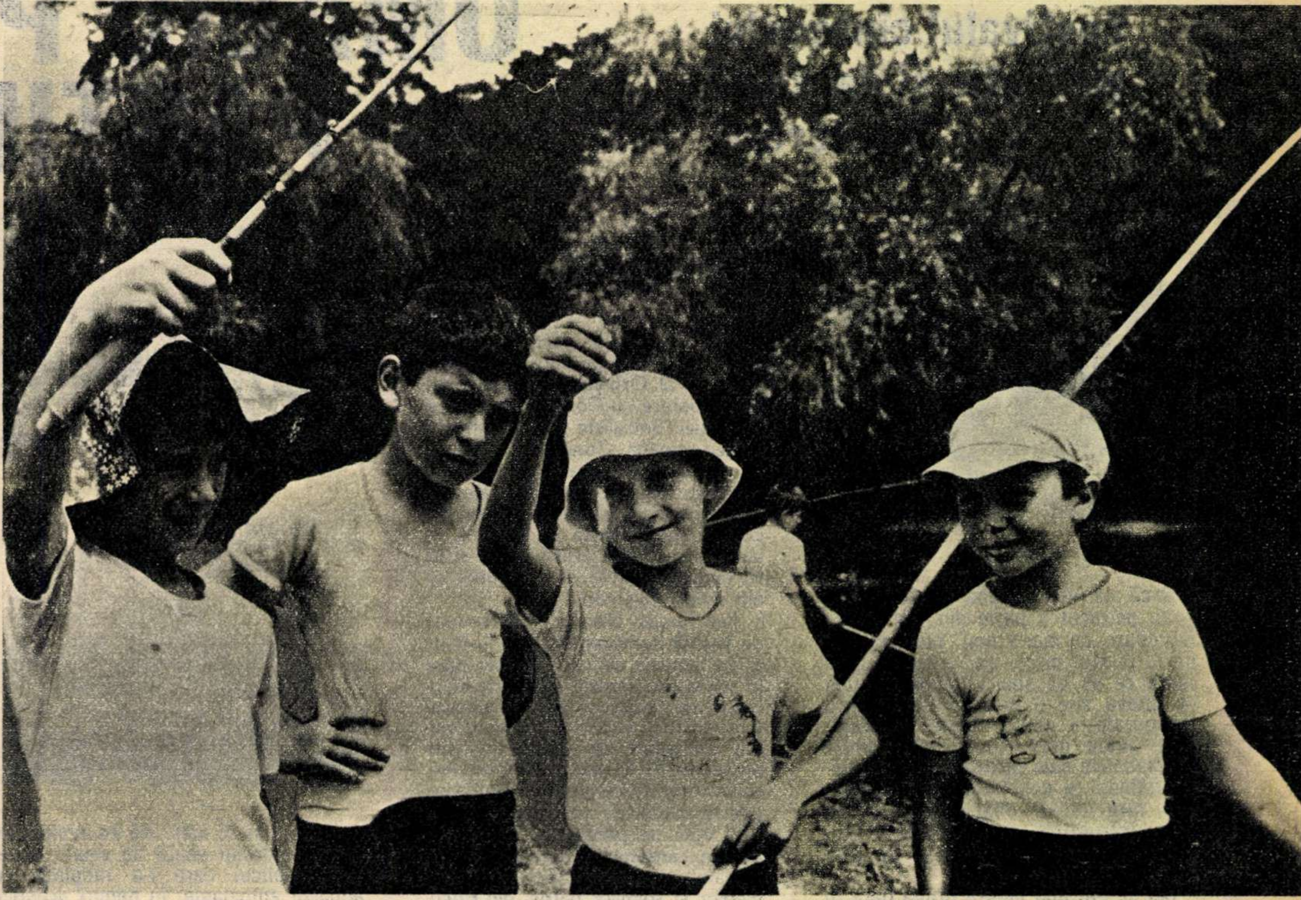

LA FORUMUL PRAHOVEAN, printre delegaţi s-au întîlnit şi vechi şi ambiţioşi... pescari. Imaginea de faţă i-a surprins în timpul pasionantei întreceri organizate, în zorii zilei, pe cînd colegii lor încă dormeau. Surpriza de la prînz: un platou respectabil cu peşti. Printre norocoşii pescari se află Ion Petre din comuna Rîfov, care povesteşte cu mult entuziasm despre mîndreţea de heleşteu amenajat de către pionierii din comună în apropierea şcolii. Poate că „norocul" lui se numeşte, totuşi, antrenament!

CONSTELAȚIA VACANȚA

OMAGIU PATRIEI Ș PARTIDULUI

Festivalul cîntecului patriotic și dansului pionieresc

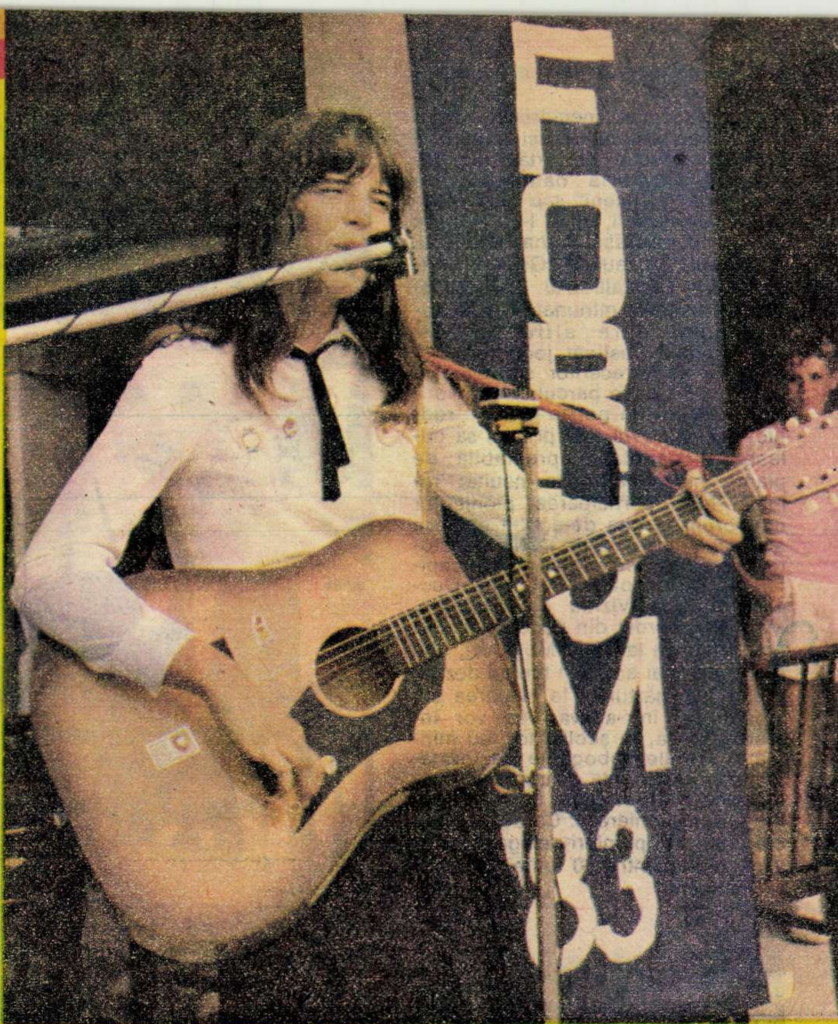

ORĂȘELUL SOARELUI - NĂVODARI

Dacă vă veți întreba prietenii care și-au petrecut o parte din vacanță la Năvodari „ce mai e nou“ prin orășelul de la țărmul mării, vor avea cu siguranță ce să vă spună. Chiar în urmă cu cîteva zile a fost tăiată panglica inaugurală a noului teatru de vară, care poate găzdui la fiecare dintre spectacolele sale peste 2 500 de copii.

Arhitecții și constructorii au muncit aici, fără odihnă, mai bine de 60 de zile, înfruntînd arșița, vîntul sau ploaia pentru ca lucrarea să fie gata la data stabilită.

Cei ce pătrund pentru prima oară în sala teatrului sînt foarte plăcut impresionați de modul în care specialiștii au conceput și au realizat acest lăcaș de cultură destinat copiilor: totul pare un joc de cuburi viu colorate, ca într-un decor de poveste. Un soare mare care răsare din... mare domină fundalul scenei pe care vor dansa și vor cînta copiii.

Primele aplauze au răsunat aici în seara zilei de 15 iulie. Atunci a fost dat semnalul de început al celei de a doua ediții a Festivalului cîntecului patriotic și dansului pionieresc...

OMAGIU PATRIEI ȘI PARTIDULUI

Manifestarea prin care copiii dau expresie dragostei și recunoștinței lor fierbinți față de patrie, partid și popor, față de tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** secretarul general al partidului, față de tovarășa **Elena Ceaușescu,** pentru condițiile minunate în care crește astăzi, învață și se pregătește pentru viitor tînăra generație, reunește unele dintre cele mai bune formații artistice din țară. Toate aceste formații au cucerit titluri de laureate în cea de-a IV-a ediție a Festivalului Național „Cîntarea României“.

Între 15 și 20 iulie, ele au evoluat pe scena teatrului seară de seară, cucerind publicul care i-a răsplătit cu aplauze entuziaste. În genuri artistice dintre cele mai diferite, pionierii au cîntat copilăria fericită din patria noastră, dragostea lor pentru muncă și învățătură, dorința de pace.

Printre artiști îi recunoaștem pe membrii ansamblului de balet de la Liceul de artă „George Enescu“ din Capitală și pe cei de la Liceul de coregrafie din Cluj-Napoca, pe membrii corului de cameră al Școlii generale nr. 4 din Roșiorii de Vede, ai corului de cameră de la Școala generală nr. 6 din Botoșani, corul de voci egale al Casei pionierilor și șoimilor patriei din Constanța, grupul coral cameral al Școlii generale nr. 4 din Rm. Sărat; formațiile de estradă din Carei și Galați, formația de muzică ușoară din Pucioasa. Au participat la festival și

OPINII DESPRE FESTIVAL

Particip pentru prima oară la acest festival organizat de Consiliul Național al Organizației Pionierilor, în colaborare cu Consiliul Culturii și Educației Socialiste și Radioteleviziunea română. Consider că o astfel de amplă manifestare artistică cu profund caracter patriotic are un mare rol educativ, oferind, totodată, copiilor posibilitatea să-și pună în valoare resursele artistice, dar și să se cunoască și să se confrunte cu alți colegi talentați.

Am rămas plăcut impresionată de nivelul interpretării unor formații și de fantezia cu care au fost puse în scenă programele. Chiar de la început am remarcat grija cu care au fost alcătuite aceste programe, marea diversitate de genuri prezente pe scenă. Mi-au plăcut în mod deosebit corul de cameră din Botoșani, pentru modul de interpretare a piesei „Voci de primăvară“ de Anton Zeman, ansamblul coregrafic „Primăvara“, de la Casa Centrală a pionierilor și șoimilor patriei din București, și Simona Noja, mica dar talentata balerină din Cluj-Napoca.

ELEONORA ENĂCHESCU,
solistă la Opera română din
București.

Zilnic, 10.000 de cărți poștale ilustrate!

Băieții din tabăra „Albatros" de la Năvodari au dovedit că hărnicia nu are vacanță. Pentru a păstra permanent curățenia și nota de prospețime a spațiilor dintre pavilioane, ei au hotărît să organizeze „Ziua de înfrumusețare a taberei". Cu sape, hîrlețe, greble au curățat spațiile verzi dintre pavilioane și au săpat în jurul pomilor, au adus găleți cu var și au văruit tulpinile copacilor și bordurilor. Reporterii subredacțiilor i-au felicitat la gazeta taberei și au hotărît să le urmeze exemplul.

Plaja Năvodarilor a fost în fiecare zi și locul de desfășurare a unor antrenante întreceri de alergare, sărituri în lungime și în înălțime, trasul frînghiei etc.

În fiecare zi autobuzele poposesc în curtea Complexului de odihnă pentru a-i duce apoi pe iubitorii de drumeții prin orașele de pe Litoral, prin muzee și expoziții. O astfel de călătorie au efectuat și pionierii-reporteri aflați în „orășelul soarelui". Primul popas a fost la Agigea, unde copiii au cunoscut o mulțime de tineri care lucrează în acest punct al șantierului marelui Canal Dunăre-Marea Neagră. În continuare ei au vizitat orașul Constanța, tipografia „Dobrogea nouă".

Zilnic oficiul poștal din incinta Complexului de odihnă trimite în cele mai diferite localități din țară circa... 10 000 de vederi!

„Cireșarii" Casei pionierilor și șoimilor patriei, sectorul 1, București, ansamblul „Primăvara" al Casei Centrale a pionierilor și șoimilor patriei din Capitală, formația de muzică ușoară a Liceului economic nr. 2 din Sf. Gheorghe - Covasna, formația de muzică folk a Școlii generale nr. 6, Sibiu, precum și cele din Borșa și Seini-Maramureș.

Seară de seară, cei circa 600 de copii care au evoluat pe scena festivalului au fost prezentați de o apropiată prietenă a copiilor - cunoscuta actriță Daniela Anencov.

Am putea spune că noul teatru de vară a găzduit în tot acest timp candoarea, prospețimea, frumusețea și grația - primăvara vieții.

Cea de a doua zi a festivalului a fost dedicată păcii. „Albi porumbei, purtați cu voi solia de pace a patriei mele" - răsună glasul unei fetițe recitatoare. Cuvintele ei zboară asemenea simbolicelor păsări ale păcii, purtînd în lume mesajul unui popor care iubește și a iubit pacea dintotdeauna.

Copiii Năvodarilor acestor zile au avut prilejul să facă cunoștință și cu cîteva dintre tinerele speranțe ale artei noastre interpretative: Ana Elena Toro și Victor Moscaliuc din Cluj-Napoca, Silviu Serdan din București ș.a.

În fiecare seară juriul, din care au făcut parte Eleonora Enăchescu, solistă a Operei române din București, Sever Tita, maestru coregraf, Titus Andrei, din partea Radioteleviziunii române, reprezentanți ai C.N.O.P. și pionieri, a urmărit evoluția fiecărei formații, a fiecărui solist și recitator, pentru a-i putea desemna pe laureați.

Festivalul a fost încununat printr-un spectacol de gală prezentat de laureați. Cei 2 500 de copii aflați în sala teatrului de vară i-au răsplătit cu vii aplauze pe cei care le-au oferit atîtea momente de încîntare și bucurie.

ECATERINA ROȘCA

UN RALIU NEOBIȘNUIT

Timp de mai multe zile, unul dintre terenurile de sport ale Năvodarilor s-a transformat într-o originală pistă de întreceri. Automobile de diferite tipuri — mari cît să le poți duce la subsuoară! — au alergat sub privirile a sute de copii adunați pe marginea terenului. Ați ghicit — nu-i așa? — că mașinuțele despre care vă vorbim sînt automodele. Constructorii simpaticelor „concurente" sînt copii pasionați de automodelism și activează în cadrul cercurilor de profil din casele pionierilor și șoimilor patriei din întreaga țară.

Aici, la Năvodari, s-au întîlnit la primul **Concurs republican de automodele.** Au participat echipaje din 21 de județe, precum și un echipaj al Casei Centrale a pionierilor și șoimilor patriei din București. Printre ei s-au aflat automodeliști din județele Arad, Bacău, Bihor, Iași, Ialomița, Călărași, Covasna, Botoșani, Galați, Suceava, Hunedoara, Bistrița-Năsăud, Timiș, Harghita...

Deși aflat la prima sa ediție, concursul s-a bucurat de un mare număr de participanți — circa 200.

Întrecerile s-au desfășurat pe cinci categorii.

După ultima manșă, care a avut loc în după-amiaza zilei de 18 iulie și cînd au fost cunoscute toate rezultatele, a urmat festivitatea de premiere.

Iată clasamentul:

1) **Automodele captive cu elice aeriană, cu motor termic de 1,5 cm^3**:

Locul I — Bucșa Virgil și Vas Attila — Bihor; Locul II — Vier Mihai și Langa Marius — Botoșani; Locul III — Szén Csaba și Antal Mihály — Brașov.

2) **Automodele captive cu elice aeriană, cu motor termic de 2,5 cm^3**;

Locul I — Sauciuc Silviu, Mihai Anca — Botoșani; Locul II — Schirda Claudiu, Schirda Ștefan — Suceava;

Locul III — Arnăuț Lucian, Csiky Gábor — Brașov.

3) **Automodele radiocomandate, cu motor electric — pentru îndemînare:**

Locul I — Albu Marian, Casa Centrală a pionierilor și șoimilor patriei — București; Locul II — Strașnei Cristian — Arad; Locul III — Dușă Sorin — Ialomița;

4) **Automodele radiocomandate, cu motor electric pentru viteză:**

Locul I — Doroftei Ioan — Iași; Pop Levente — Timiș; Locul II — Duțu Iulian, Casa Centrală a pionierilor și șoimilor patriei — București; Locul III — Tóth Robert — Arad.

5) **Automodele radiocomandate, pentru viteză, cu motor termic de 3,5 cm^3**:

Locul I — Ardeleanu Adrian — pilot și Manta Florin — mecanic, Arad; Locul II — Savu Marius și Boronkay István — Brașov; Locul III — Rugină Florin și Ienășel Mihăiță — Bacău.

Copilul și marea

Copilul primește
În albastul ochilor
Adîncul mării și ține în pumni
Sineala cerului
Ca pe niște valuri
De prințesă adormită
Dintr-o mare fermecată.
Copilul primește
În zîmbet
Soarele cu săgeți
Asimetrice
Ca un arici tolănit
Pe plaja cerului...
Copilul o ia la fugă
Prin nisip,
Se poticnește... cade...
Gustă nisipul care
N-are nici un gust...
Copilul ia în brațe marea
Și-o leagănă ca pe-un copil
Neliniștit, ce nu-și găsește locul
Cînd febra îi încinge brațele...
În legănatul dulce ca un cînt
Marea adoarme împăcată...
Se depărtează tot mai mult
De țărm, lăsîndu-se pe spate...
Întinzîndu-și aripile de cobalt,
Suspină... gungurește-alene,
Apoi tace... ca o imensă
goarnă —
Albastră... fără glas...

Elvira Iliescu

Nici măcar vara...

Schiță de CLEOPATRA LORINȚIU

Dacă spui: „într-o dimineață de vară”, imediat îți și închipui cerul senin, păsărelele zburdalnice și gîzele zăpăcite, traversînd la nesfîrșit trotuarul din fața blocului, de-ți vine să crezi că mai-mai ar vrea să tragă o partidă de șotron. Astea ți le închipui dacă spui „dimineață de vară”, adică un tablou inundat de lumină, cu adieri blînde prin copaci și copii îmboldiți mai de minge, mai de zbînțuială în aerul cald, sub razele binefăcătoare.

Și tu te gîndești la toate astea tocmai pentru că asta e obișnuința, o obișnuință ca oricare alta, și pentru că uiți că mai sînt și zile din acelea, schimbătoare, cînd te pornești de-acasă în bluză, dar dacă ai ajuns în oraș îți pare rău că nu ți-ai luat fîșul, ori zile ploioase și mohorîte, zile mofluze și neguroase în care ți-e ciudă pe ea, pe frumoasa vară, sau îți vine nițeluș, uite-așa ca o sîcîială cu furnicături în nas și pur și simplu n-ai chef de nici un fel de treabă.

Așa e cu zilele de vară, vreau să spun că nimic (sau nimeni!) nu e, cum să zic eu, așa, într-un singur fel! Și în sprijinul acestei păreri proprii, pot să spun că nici măcar vara, pe care de altfel o simpatizăm cu toții! Asta nu-mi place mie, deloc nu-mi place. Nu-mi place să aud că „Mihăiță e rău” și „Matei e bun”, că „Alexandru e silitor” și „Nicoleta se lasă totdeauna pe tînjeală”, „că Liliana e obraznică de felul ei” și „Cosmin e sfiiciunea și bunacuviință întruchipată”! O să mă întrebați, desigur, de unde mi-au venit mie toate astea în gînd? Poate de la vară. Poate... Și pentru că în această dimineață de duminică plouă măruntel și conștiincios, de parcă ploaia și-ar fi luat angajamentul solemn să nu lase nemuiată nici o bucățică din orașul în care stau eu!

Sau poate fiindcă ieri, la școală, cînd la ora de educație fizică ne-am împărțit în două echipe, Dorina a sărit cu gura:

– Pe Dănuța n-o luăm în echipa noastră că nu-i bună la sport! N-a băgat în viața ei un gol!

Dorina alegea echipa numărul 1, iar Camelia, care e cea mai înaltă din clasă, alegea echipa numărul 2. Și imediat Camelia s-a luat după Dorina, fiindcă în viața ei n-a avut nici o inițiativă, nici păreri personale, și a-nceput să strige și să facă zarvă, că nu e drept așa, că nici ea nu vrea să fie în inferioritate și s-o ia în echipă pe Dănuța.

Și-atunci Dănuța n-a spus nimic și s-a depărtat de noi, s-a dus spre vestiar și noi toate eram foarte prinse de meci și am bătut, noi cele de la Camelia, cu 10 la 8, și-am uitat, desigur, de Dănuța care e mai timidă de felul ei, și e-adevărat că scapă mingea și se emoționează mereu la ora de educație fizică și pe

Francisc Munteanu

PRINȚESA din ȘEGA

25

ROMULUS Beraru a fost descoperit după patru zile de un funcționar la rampa de încărcare a Antrepozitelor din Filiași: era atît de amorțit, încît, după ce i-au scos toate frînghiile, a rămas nemișcat în aceeași poziție cum a fost legat. Avea ochii și nările roșii, praful de var în combinație cu transpirația i-au decolorat sprîncenele, arăta ca o vietate de pe altă lume. Și-a revenit abia după ce i-au făcut respirație artificială. A fost ținut două zile la Spitalul Comunal, la reanimare, și l-au hrănit cu perfuzii. În cea de-a doua zi au îndrăznit să-i dea lapte îndulcit și supă slabă de zarzavaturi, dar chiar și așa, după fiecare îmbucătură avea stări de vomă și, la miros de var, alergie. După ce și-a revenit complet, a fost îmbarcat în acceleratul de Timișoara, apoi expediat la poliția din Arad.

S-a prezentat în biroul lui Dohotaru palid, cu fața suptă, cu ochii încercănați. Sprîncenele fără culoare păreau artificiale, lipite parcă cu pelicanol pe frunte. Nu rezistă decît două minute să stea în picioare: ceru permisiunea să se așeze. Dohotaru încuviință:

– Unde ai fost, nenorocitule?

– La Filiași.

– Și ce ai căutat acolo?

– Înseamnă că nu v-a sosit încă raportul poliției locale. Am fost găsit într-un vagon de marfă, legat ca un mușchi țigănesc. În cap aveam un sac

în care fusese var. Am traheea și căile respiratorii arse.

– Și de ce ți-ai pus sacul în cap? Nu ți-a fost cald?

– Nu l-am pus eu, domnule comisar-șef, se burzului Beraru. Mi l-au pus în cap ca pe o cămașă de forță.

– Cine?

– Nu știu.

– Dar poți să-mi relatezi ce s-a întîmplat?

Beraru răspunse cu întîrziere, după ce răsuflă de cîteva ori adînc, să inspire cît mai multă compătimire.

– Am stat de planton în fața casei lui Bejan și am așteptat schimbul. Eram toropit de căldură. Stau și deodată ce văd? Iese Bejan din casă. Era pentru prima oară că părăsea locuința la ora aceea. Uite, zic, își dă arama pe față. Bineînțeles, m-am luat după el. Eram convins că se va întîmpla ceva. Bejan, ca niciodată pînă atunci, era grăbit. La fosta barieră din Strada Florilor, s-a strecurat printr-o spărtură a gardului în Gara Triaj. Mă iau după el, trec prin spărtură și sînt atacat.

– De Bejan?

– Nu. El dispăruse după vagoane.

– Atunci de cine?

– V-am mai spus: nu știu.

– N-ai fost înarmat?

– Ba da. Își arătă mîna bandajată. Am fost lovit peste mînă cu un obiect tare și mi-au rupt patru falange. Le-au pus în ghips cei de la Spitalul Comunal din Filiași.

– Și nici nu bănuiești cine te-a atacat?

– Nu, domnule comisar-șef.

– Și cîți erau?

– Era prea întuneric să-i pot număra. În orice caz, erau mulți. Doi mi-au pus sacul pe cap, doi mi-au imobilizat picioarele, alții mi-au forțat mîinile și un altul mă lovea tot timpul cu un obiect tare. Întîi m-au așezat pe o linie ferată, să mă calce un tren. Pe urmă, probabil, s-au speriat de urmările care ar fi avut această crimă și m-au aruncat într-un vagon de marfă. Noroc că vagonul a avut o destinație rezonabilă: Filiași. Dacă ar fi fost vorba de o cursă mai lungă, să zicem București sau Constanța, m-aș fi întors împachetat într-un sicriu.

Lui Dohotaru povestea i se păru fantastică și se gîndi cu groază că într-o zi ar putea s-o pățească și el la fel.

– Și n-ai reușit să identifici pe nici unul dintre atacanți?

– Nu, răspunse cu voce stinsă Beraru, și era sleit de puteri.

Conversația îl obosise și-i era rușine să mărturisească faptul că auzise o voce de copil. I-ar fi știrbit din prestigiu, din aureola de erou, dacă s-ar fi aflat că a fost imobilizat și aruncat într-un vagon de către copii.

– MĂ, GURIȚĂ, tu știi ce-i aia lupta de clasă?

Guriță nu se așteptase la o asemenea întrebare din partea Prințesei. O privi ca pe o străină și-i răspunse în zeflemea:

Cartea

Cartea din mîna copilului este
mai caldă
decît cuptorul furnalului,
cartea din mîna copilului
este mai răcoroasă
decît brizele mării,
mai dulce e ea decît toate
semințele verii, mai spornică
este decît însăși lumina.
Cartea din mîna copilului este
o viitoare pîine, uriașă,
ea este
un monument viu și etern
al libertății
acestei patrii solemne
ca însuși bobul de grîu...

TITUS VÎJEU

Desene de copii

Cu cîntecul și jocu-n gînd
M-am așezat lîngă izvor,
Dintr-un creion ușor schițînd
O patrie de vis și dor.
Din primăvara ce-a venit sprințară
Cu păsări, fluturi și cu flori
Au rostuit întreaga țară
Cu ape, cu cîmpii și munții pînă-n nori,
Și oamenii i-am colorat cu vise,
Orașe și cetăți am desenat cu sîrg;
Ferestrele spre zare le-am
luminat deschise
Și păsări cîntătoare am așezat în crîng.
Am desenat și cerul de azur
Și zborului i-am dat culoare;
Cîmpia am făcut-o-n verde pur,
Iar chipul patriei l-am colorat cu soare.

ELISAVETA NOVAC

---

deasupra e și cea mai scundă din clasă.

Iar ieri, noi aveam educația fizică în ultima oră, așa că trecuse ora de matematică la care de obicei noi o rugăm cu toții, și fetele și băieții, pe Dănuța să ne mai explice o dată în pauză ce n-am înțeles, trecuse și ora de fizică la care, ce-i drept e drept, o rugam pe Dănuța să ridice ea mîna fiindcă vectorii aceia care se tot compuneau nu ieșeau nicicum, pur și simplu refuzau să fie disciplinați și să dea un rezultat cît de cît apropiat de cel din carte.

Trecuse și ora de lectură la care Dănuța ne povestise cîteva cărți pe care le citise și fusese ascultată la lecția nouă, caracterizarea personajelor. Pentru că ieri era o zi frumoasă, senină și călduță, toată lumea era bine dispusă, răspundea Dănuța care povestește așa de frumos, de-i merge oricui la inimă!

Și venise ora de sport, nimeni nu mai avea nevoie de caietul Dănuței, să mai corecteze ceva, nici de cele două degete ridicate sus ca măsură de prevedere la fizică, de compunerile și de lecturile ei, era ultima zi a săptămînii și pînă luni părea că mai este atît de mult, cale lungă-lungă, de sîmbătă după-amiaza și duminica toată ziua, încît nimeni nu se mai putea gîndi la nevoia de Dănuța.

De aceea toate ne-am făcut că nu ne pasă de ce-au spus Dorina și Camelia, deși dacă noi am avea puțină răbdare, poate Dănuța ar prinde și ea mingea și s-ar bucura și ea de joacă. Și cu ocazia asta nici nu și-ar mai strica media generală cu nota de la educație fizică.

Astea s-au petrecut ieri, pe o zi cu o vreme frumoasă de început de vară, cu cercei roșii înșirați pe crengile cireșilor și colțuri verzi pe straturile de pămînt umed. Dar azi?

Azi mă gîndesc cum se depărta Dănuța spre vestiar, cu capul puțin aplecat, așa, agale, fără să se mai întoarcă o dată spre noi, fără să se grăbească deloc, și mă mai întreb cum de noi, chiar toate fetele, am îndurat asta și n-am sărit atunci să spunem, s-o chemăm, de ce nu... Nu, hotărît lucru, asta nu-mi place mie. Nici un copil nu poate fi numai cuminte *sau* numai obraznic, *nici măcar numai* priceput *sau* nepriceput. *Nici măcar vara nu e într-un singur fel, mai sînt și dimineți de duminică mohorîtă, mofluză, cînd plouă încetișor și conștiincios, de parcă ploaia și-ar fi luat angajamentul să nu lase nemuiată nici o bucățică din orașul în care locuiesc eu. Deși atunci cînd spui „într-o dimineață de vară", ei bine, atunci îți închipui totuși de-ndată un cer senin și lumina izbucnind de peste tot.*

ROMAN FOILETON

95

- Da. Cînd se bat cei din clasa a șaptea cu cei dintr-a opta.

- Ești prost, plescăi Prințesa din buze. E vorba de lupta dintre clase sociale: muncitorii cu fabricanții. Țăranii cu moșierii.

- Și unde se duce lupta asta?

- Peste tot și tot timpul. De aia fac muncitorii greve și țăranii răzmerițe.

- Și nu se poate încheia o pace?

- Nu.

Guriță o prinse de umeri și Prințesa se cutremură:

- De unde știi tu toate astea?

Prințesa căută să-și ascundă emoția:

- De la cei pentru care am distribuit manifestele. Vocea nu-i mai tremura. Și distribuirea manifestelor, continuă, face parte din această luptă.

Guriță îi căută privirile:

- Și de ce-mi spui toate astea?

- Pentru că tu și cu mine, dacă vrem, ne putem înscrie în U.T.C.

- În ce?

- În organizația tinerilor comuniști.

- Ssst, coborî vocea Guriță: nu e voie să pronunți acest cuvînt.

- Și eu știu de ce nu: pentru că comuniștii conduc lupta de clasă despre care ți-am vorbit. Tata mi-a spus că e o mare cinste să ai șansa să fii cu ei.

- Și cu ce am meritat noi această cinste?

- Că am distribuit manifestele la gară și l-am imobilizat pe comisarul Beraru.

- Dar el nu e fabricant, ce am avut cu el?

- Nu e fabricant, dar poliția e de

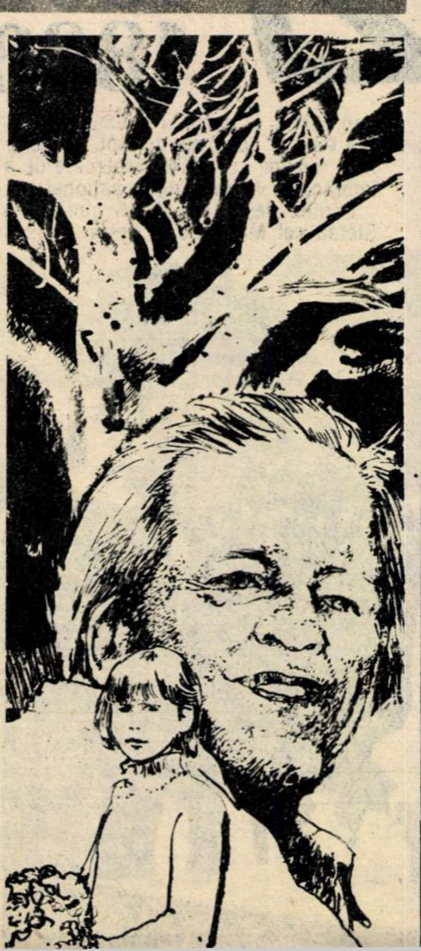

ROMAN FOILETON

96

partea bogaților. Ei le apără interesul, cum mi-a spus tata, interesul exploatatorilor.

- Dar asta ce mai înseamnă?

- Și eu am auzit ieri pentru prima oară acest cuvînt. Am fost îngrozitor de tulburată. Dacă ai răbdare, îți spun: Neumann, de exemplu, e proprietarul fabricii de textile, unde lucrează mama. El are șase mii de muncitori. Fiecare muncitor din fabrica lui produce pînză, să spunem, de o mie de lei pe zi. Deci de șase mii de ori o mie. Salariul lor zilnic este de treizeci de lei. Restul de nouă sute șaptezeci de lei intră în buzunarul lui Neumann. Asta înseamnă că exploatează pe muncitori. Adică trăiește de pe urma muncii lor.

- Bine, dar fabrica, mașinile sînt ale lui Neumann. Fără asta muncitorii n-ar avea ce să muncească.

- Costul lor l-a scos de o sută de ori pînă acum.

Discuția avută cu taică-său îi deschisese un nou orizont Prințesei: a aflat niște adevăruri simple despre care nu auzise niciodată pînă atunci. Se mirase chiar că nu le descoperise singură.

- Și e nevoie să știi toate astea ca să te înscrii la comuniști?

- Așa mi-a spus tata. Trebuie să fii conștient de ceea ce faci. Noi am răspîndit rîndul trecut manifestele în joacă, să ne batem joc de polițiști. De acum încolo le vom răspîndi știind pentru ce le răspîndim.

- Și cînd se va întîmpla asta?

- Chiar azi. Pentru că poliția nu se așteaptă să ne avîntăm din nou. Și de acum încolo trebuie să-i ținem tot timpul în alertă. Înțelegi?

- Cum să nu înțeleg?! Refacem traseul de rîndul trecut: malul Mureșului, gara, fabrica de vagoane și centrul orașului.

- Dacă avem timp. Importantă e gara. Gara e totdeauna plină cu militari. Și ei trebuie lămuriți în primul rînd.

Guriță își lăsă privirile în pămînt: de unde o fi știind Prințesa atît de multe lucruri? Pînă mai ieri vorbea ca toți ceilalți copii de pe Strada Florilor, despre nimicuri, despre întîmplări mărunte de la școală, despre baie, despre întîlnirile din clădirea abatorului vechi. Probabil s-a schimbat de cînd i s-a propus să se înscrie în U.T.C. O întrebă ca și cum ar fi fost curios să afle și alte lucruri despre comuniști.

- Și ce mai fac comuniștii în afară de lupta de clasă?

- Exact această întrebare am pus-o și eu.

- Și n-au știut să-ți răspundă?

- Ba da. Mai luptă, și asta în primul rînd, ca Ardealul să fie din nou al nostru.

Guriță călcă apăsat, privind îngîndurat bombeurile pantofilor. Nu putea nicicum înțelege cum a fost posibil ca printr-o simplă hotărîre făcută de niște străini să se modifice hotarele țării.

- Tu te înscrii?

- Da. Dacă te înscrii tu, mă înscriu și eu.

(Va urma)

CONSTANTIN NEGRUZZI 1808 1868

Evocare de
ALEXANDRU MITRU

Scriitorul, aflat la masa de lucru încă din seara trecută, își îndreptă spatele pînă atunci aplecat și răsuflă din adînc. Avea o frunte lată, ochii adînci și o mustață neagră, stufoasă. Scria în cerdacul casei părintești din Trifeștii vechi, aproape de malul Prutului, avînd în față un teanc gros de foi, așternute cu un scris mărunt, frumos, regulat.

Fiindcă răsăriseră zorii, suflă în lumînarea groasă de ceară albă, adăpostită într-un fel de balon din sticlă, deschis în partea de sus. Lumînarea se stinse, sfîrîind și împrăștiind un fum înecăcios.

Ochii îl dureau de atîta încordare cîtă trăise la scris în cursul acelei nopți de la mijlocul lunii iunie a anului 1840, după mai mult de patrusprezece luni de trudă.

Firește că, solicitat de prieteni sau colaboratori, mai scrisese între timp și alte mici povestiri, poezii și articole, dar nici o clipă gîndul de bază nu i se depărtase de la desfășurarea trepidantă a acțiunii acestei dragi nuvele, care îl obseda încă din vremea cînd parcursese cu nesaț, între altele, cronicile moldovenești ale lui Grigore Ureche și Miron Costin.

Este povestită în „Letopisețul“ lui Miron Costin o scenă zguduitoare, în care se relatează răzvrătirea maselor populare, din vremea lui Alexandru Iliaș Vodă al Moldovei, împotriva unui mare boier, crud și jecmănitor, pe nume Batiste Veleli, pe care Domnitorul îl dăduse pradă mulțimii pentru a o potoli și a scăpa de primejdie el însuși. Scrie Miron Costin: „Și așa l-au apucat și l-au dat în mîna țăranilor. Și așa, fără nici o milă, de viu, cu topoare l-au făcut fărîme...“

Istoria îl pasionase încă de copil. La vîrsta de numai treisprezece ani descoperise în biblioteca tatălui său – pe nume Dinu Negruț, răzeș, care avea și preocupări literare – „Istoria pentru începutul românilor în Dachia“ de Petru Maior (1761–1821).

Lectura acestei cărți îi desfătase cugetul și îi lărgise orizontul. Cuvintele iluministului ardelean Petru Maior așternute pe hîrtie i s-au săpat, din acea clipă, adînc în minte și i s-au păstrat în suflet ca o deviză călăuzitoare pentru tot restul vieții: „...ce văzînd românii din ce viță strălucită sînt prăsiți, toți să se îndemne strămoșilor săi întru omenie și în bună cuviință a le urma... și așa toți să se facă cetățeni patriei folositori.“

În felul acesta, avînd el rădăcina gîndului în cuvintele lui Petru Maior – și anume că datoria contemporanilor este aceea de a urma pilda strămoșilor și a deveni cetățeni întru totul folositori patriei – a început el să mediteze la marile tîlcuri ale istoriei.

Mai întîi a meditat ce înseamnă a fi „om întrutotul folositor patriei“. Și a tras concluzia că asemenea cetățeni sînt numai aceia care se străduiesc, sub toate formele, pentru binele poporului, ajungînd la o conștiință asemănătoare strămoșilor, precum fusese, de pildă, Decebal, gata, la nevoie, pentru sacrificiul suprem.

În istoria Moldovei, un astfel de om fusese domnitorul Ștefan cel Mare, care toată viața și-o pusese în slujba intereselor țării, libertății și independenței patriei, nesocotind ostenelile, înfruntînd fără teamă primejdiile. Spre cinstirea lui Ștefan și a vitejilor care l-au urmat, a scris el poemul „**Aprodul Purice**“ (ce este, de fapt, în literatura română „cea dintîi încercare de a îmbrăca în versuri istoria națională“[2]).

Scriind despre un domn glorios ca Ștefan cel Mare, ca și despre oștenii și sfetnicii devotați lui, Costache Negruzzi știa însă și că istoria noastră fusese uneori, în trecutele epoci, întinată de intrigile și frămîntările boierești. Unii dintre acești boieri, pentru ambițiile și setea lor de putere, aduseseră pe pămîntul țării oștiri străine devastatoare, alții comiseseră crime odioase împotriva celor de jos, pe care-i chinuiseră și îi flămînziseră. A simțit deci, în sufletul lui, nevoia de a exprima și această realitate dureroasă, de a da un avertisment trădătorilor și vînzătorilor de neam, împilatorilor poporului. Astfel, i s-a născut ideea nuvelei **„Alexandru Lăpușneanul“**. Pentru realizarea ei a început să lucreze zile și nopți cu sîrg. Subiectul ei i-l povestise, încă demult, prietenului său Mihail Kogălniceanu, iar acesta o aștepta cu nerăbdare pentru a o publica în revista condusă de el, „Dacia literară“. Autorul, la rîndul său, voia să o publice sub titlul: „Scene istorice din cronicele Moldovei“. Personajul, prin care hotărîse să înfiripeze pe urgisitorii poporului, îl găsise și-l întruchipase în persoana boierului Moțoc, dregător domnesc, prefăcut, intrigant, slugarnic față de Lăpușneanul și crud, și nemilos față de popor.

Pentru atingerea scopului pe care și-l propusese, fiul răzeșului Dinu Negruț (cu numele actualizat potrivit unor cerințe cărturărești ale vremii în Constantin - Costache - Negruzzi) nu făcuse o simplă evocare a unei domnii și a unor dregători, cum se proceda înainte, ci întreprinsese o analiză atentă a istoriei țării, prin mijloace artistice superioare, într-o epocă anumită, plină de semnificații.

Pornind de la principiul cultivării adevărului autentic și privind în jurul său mediul în care trăia, Constantin Negruzzi – ajuns și el mic boier, cu rangul de căminar, slujbaș în treburi ale visteriei – s-a străduit să-și aplice corect în viață idealurile, dînd dovadă de cea mai mare onestitate și nereținîndu-se de la critica moravurilor ori de cîte ori a simțit nevoia. Astfel a simțit de datoria lui să procedeze atunci cînd a scris articolul „Vandalism“, articol care i-a atras din partea domnitorului exilul în satul natal.

Terminase penultima pagină a nuvelei. Pusese pana jos; se făcuse ziuă de-a binelea. În ogradă, mișcarea oamenilor începuse. O bătrînă, fosta lui doică, îi aduse o cană plină cu lapte, proaspăt muls, căinîndu-l încă din mers. Deși împlinise încă din iarnă treizeci și doi de ani, pentru fosta sa doică scriitorul de azi era tot copilul de ieri, pe care îl hrănise și îl legănase cînd era mic.

– O, dragul babii, spuse. Iar n-ai dormit toată noaptea, cu pustiul ăsta de scris. Ce nărav rău ai fi avînd și ce păcate-ți ispășești de-ți mănînci singur, cu scrisul și cititul, sănătatea, pe care nimeni nu ți-o mai poate da înapoi! Ia și soarbe mai bine lăptișorul și îmbucă dărăbașul de mămăliguță caldă ce ți l-am pregătit.

Scriitorul se înduioșă. Primi laptele zicînd:

– Îți mulțumesc, mamă Marie... Cît

despre sănătatea mea, nu te îngrijora. Scrisul este, într-adevăr, un nărav ciudat. Dar vezi și mata, nu mă pot lăsa de el și pace...

Rîse și începu, mulțumit, să soarbă din lapte, care, fierbinte și înspumat, era o adevărată minune întremătoare.

Cătă la ograda și acareturile clădite prin truda stăruitoare a răzeșului Negruț, părintele său. Se mută o leacă mai încolo, de pe scăuieșul pe care stătuse pînă atunci și unde înțepenise, pe un fotoliu confortabil, cu spătar, confecționat din împletitură de trestie.

Și își dădu capul pe spate, privind imensitatea cerului albastru, străbătut necontenit de fulgerările zborului unor rîndunici.

Tot așa privise cerul în vara lui 1826, cînd tatăl, Dinu Negruț, închisese ochii. Se gîndea la ultimele cuvinte ale bătrînului, pe care scriitorul le avea și astăzi în inimă: „Fiul meu, sînt mîndru de tine. Străduiește-te mai departe pentru ridicarea în cuget a Românilor..."

Tatăl lui fusese numai un simplu răzeș înstărit, devenit mic boiernaș. Însă cultura ocupase pentru el, de cînd se știa, unul dintre cele mai însemnate roluri. Îl dăduse pe fiul lui să învețe grecește cu un dascăl, Chiriac, după aceea franțuzește, cu un emigrant, Rancovitz. Își aduce aminte că, în pronunția franceză, copilul a avut norocul să fi fost ajutat de însuși marele poet rus Pușkin, în timpul cînd familia Negruț se găsea refugiată la Chișinău, din pricina mișcării eteriștilor. Poetul fusese și el exilat atunci de regimul țarist, pentru scrierile sale. Lunile petrecute de băiatul de numai patrusprezece ani în apropierea lui Pușkin avuseseră cele mai bune urmări. Învățase limba rusă. Se deprinsese să-și aleagă cu grijă lecturile și începuse, încă de atunci, să facă o serie de traduceri din franceză (Voltaire), rusă (Pușkin și Antioh Cantemir) etc. De asemenea, i se deschisese gustul pentru cîntecele populare.

Întors la Iași, depusese o muncă încordată pentru a-și îmbogăți cunoștințele, citind atît de mult, încît curînd a devenit unul dintre cei mai apreciați tineri în lumea culturală a capitalei Moldovei, centru intelectual important încă de la sfîrșitul secolului al optsprezecelea. Iar din 1853 a început să colaboreze la gazetele și revistele vremii, întîi la publicațiile lui Gh. Asachi, „Albina românească", „Alăuta românească", și apoi la revistele lui Heliade Rădulescu: „Curierul românesc", „Curierul de ambe sexe" și „Gazeta teatrului național". Alături de Asachi, s-a străduit, în spiritul ideilor iluministe preluate de la Petru Maior, pentru culturalizarea poporului, preconizînd „calendare", „almanahuri de învățătură și petrecere" și o „Foaie sătească a Prințipatului Moldovii". În ceea ce-l privește pe Heliade Rădulescu, îi place să dezbată împreună probleme ale limbii române.

Citește mult din scriitorii francezi – mai ales Voltaire, Molière și Florian; italieni – ca Sermini și Manzoni, englezi – ca Byron și Thomas Moore, germani – ca Levitschnig și alții.

În afară de traduceri din diferite limbi, a scris la vîrsta de douăzeci de ani un poem, iar în 1835 și-a publicat cea dintîi operă literară, melodrama „Triizăci ani sau viața unui jucătoriu de cărți". În urmă cu doi ani, în iulie 1838, i-a trimis lui Gh. Asachi, la care ținea foarte mult, o scrisoare în care a pus problema școlii naționale și a teatrului (teatrul interesîndu-l în cel mai înalt grad, ca repertoriu, traduceri, săli de spectacole, actori, ca și formarea unui public receptiv și sensibil).

Anul trecut, în 1839, a participat la conjurația lui Leonte Radu, alături de alți boiernași progresiști, ceea ce i-a pricinuit cele mai serioase neplăceri.

Socoti că se odihnise destul. Se întoarse pe scăuieș și la filele de pe masă. Reciti toată nuvela de la cap, apoi apucă pana și scrise ultimele două rînduri:

„...Astfel fu sfîrșitul lui Alexandru Lăpușneanu, care lăsă o pată de sînge în istoria Moldaviei".

Scriitorul Costache Negruzzi a avut o activitate remarcabilă și după publicarea nuvelei **„Alexandru Lăpușneanul"**, în revista **„Dacia literară."** El a fost redactor și la revista **„Propășirea"** (suspendată din cauza publicării nuvelei sale „Toderică"), ca și la presa unionistă – „România literară", „Steaua Dunării", „Zimbrul", „Tribuna română" etc.

Scriind despre Costache Negruzzi, care în tot timpul vieții dăduse dovadă de cel mai mare interes pentru o limbă literară, unitară, limpede și frumoasă, **Vasile Alecsandri,** în prefața la volumul din anul 1872, arăta între altele:

«Pe cînd palatul domnesc era considerat ca un fel de templu iar Domnul ca un zeu (Buda) infailibil, C. Negruzzi avea curajul de a scoate la lumină imaginea cruntă a lui **Alexandru Lăpușneanul** și a spune boierilor un mare adevăr: „Poporul e mai puternic decît boierimea!" Prin urmare, novela istorică fu rău văzută la palat, rău primită de boieri, însă ea își dobîndi pe loc rangul cel mai înalt în literatura română și va rămîne întotdeauna un model perfect de stil, de limbă frumoasă, de creație dramatică și de o necontestată originalitate.»

Iar mai departe adaugă:

„Ca om politic, deși rolul lui nu a fost însemnat, e deajuns să amintim aici, că, fiind deputat sub domnia lui Sturza Vodă, el a fost exilat de două ori, pe moșia sa Trifeștii, de pe malul Prutului, pentru crima de neiertat că avea idei liberale și făcea opoziție guvernului."

Și, în încheiere, afirma:

„Ca om de litere a fost, este încă și va fi mult timp în fruntea prozatorilor români."

Nu demult, celebra nuvelă a lui Negruzzi a inspirat un excelent film (cu actorul George Motoi în rolul principal) din care vă prezentăm două imagini.

ENIGMELE LUI DOREL *

SCENARIU: SANDU ALEXANDRU

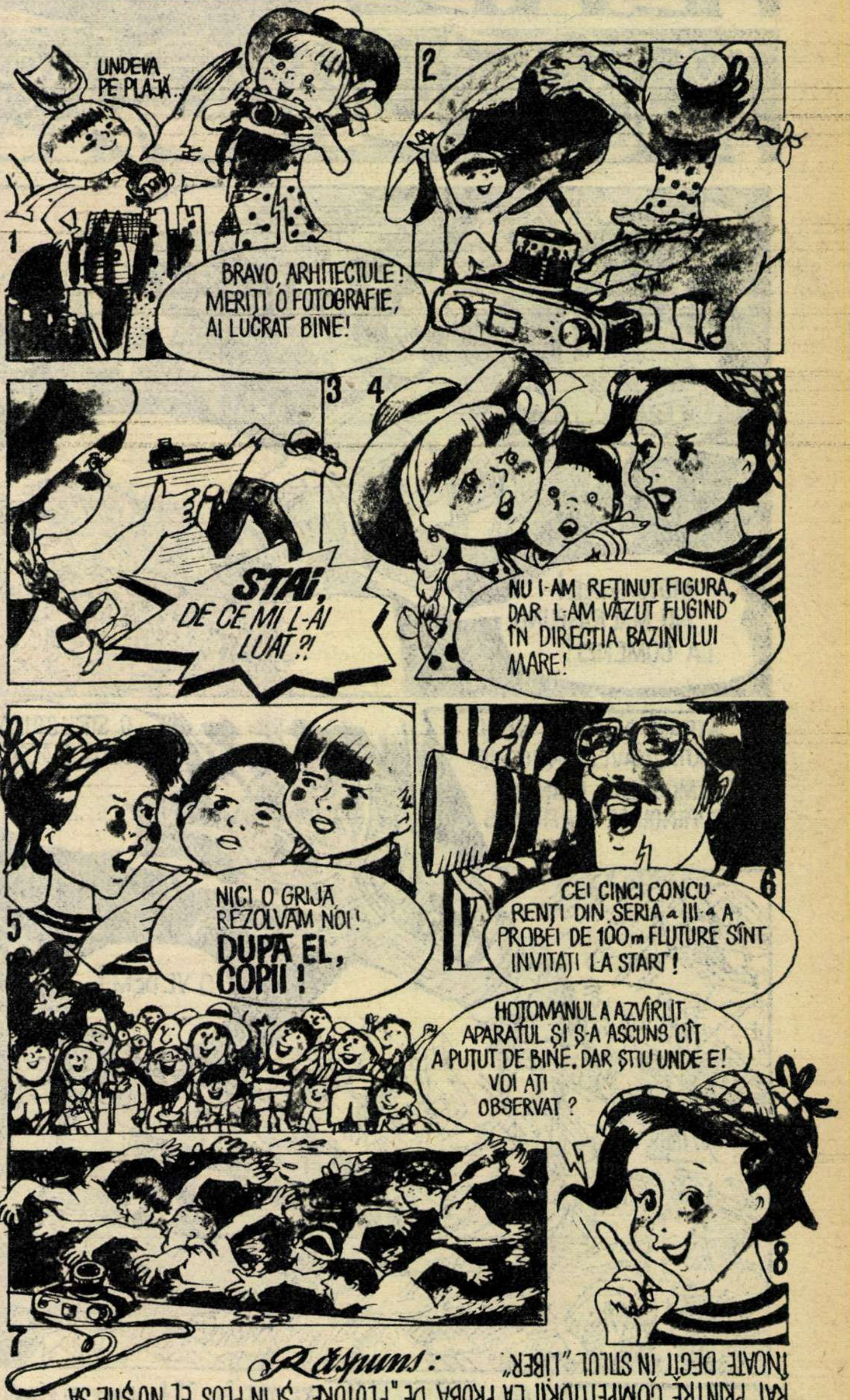
1
UNDEVA PE PLAJĂ...
2
BRAVO, ARHITECTULE! MERIȚI O FOTOGRAFIE, AI LUCRAT BINE!
3
4
STAI, DE CE MI L-AI LUAT?!
NU I-AM REȚINUT FIGURA, DAR L-AM VĂZUT FUGIND ÎN DIRECȚIA BAZINULUI MARE!
5
NICI O GRIJĂ REZOLVĂM NOI! DUPĂ EL, COPII!
6
CEI CINCI CONCURENȚI DIN SERIA a III-a A PROBEI DE 100m FLUTURE SÎNT INVITAȚI LA START!
HOȚOMANUL A AZVÎRLIT APARATUL ȘI S-A ASCUNS CÎT A PUTUT DE BINE. DAR ȘTIU UNDE E! VOI AȚI OBSERVAT?
7
8

Răspuns:

TREBUIAU SĂ FIE NUMAI CINCI CONCURENȚI. DE CE SÎNT ȘASE? VINOVATUL S-A STRECURAT PRINTRE COMPETITORII LA PROBA DE „FLUTURE" ȘI ÎN PLUS EL NU ȘTIE SĂ ÎNOATE DECÎT ÎN STILUL „LIBER".

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentarea tehnică: ION MIHĂESCU.

REDACȚIA: Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10; ADMINISTRAȚIA: Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departament export-import presă P.O.B. 136—137. Telex 11226 București

Index 41633 12 pagini, 1,50 lei

ÎNTÎLNIREA DE PE PLANETA MISTERIOASĂ

3

SCENARIUL:
SORIN ȘTEFĂNESCU
DESENE:
ION ȘI V. MIHĂESCU

Rezumatul episodului precedent: cele două patrule pierd pe neașteptate contactul cu Baza și sînt supuse manifestărilor unui fenomen necunoscut.

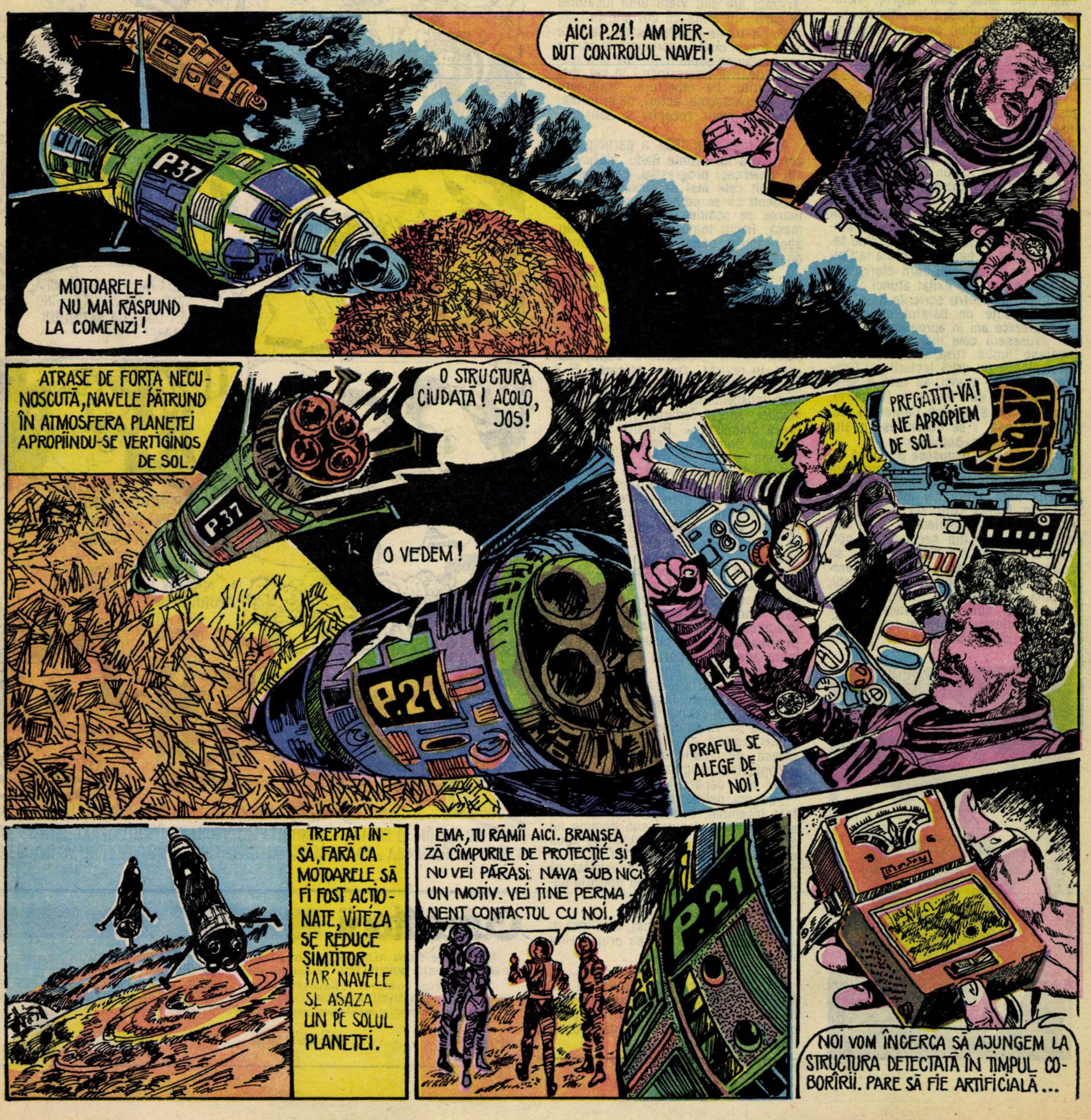
P.37
AICI P.21! AM PIERDUT CONTROLUL NAVEI!
MOTOARELE! NU MAI RĂSPUND LA COMENZI!
21
ATRASE DE FORȚA NECUNOSCUTĂ, NAVELE PĂTRUND ÎN ATMOSFERA PLANETEI APROPIINDU-SE VERTIGINOS DE SOL.
O STRUCTURĂ CIUDATĂ! ACOLO, JOS!
P.37
O VEDEM!
P.21
PREGĂTIȚI-VĂ! NE APROPIEM DE SOL!
PRAFUL SE ALEGE DE NOI!
TREPTAT ÎNSĂ, FĂRĂ CA MOTOARELE SĂ FI FOST ACȚIONATE, VITEZA SE REDUCE SIMȚITOR, IAR NAVELE SE AȘAZĂ LIN PE SOLUL PLANETEI.
EMA, TU RĂMÎI AICI. BRANȘEAZĂ CÎMPURILE DE PROTECȚIE ȘI NU VEI PĂRĂSI NAVA SUB NICI UN MOTIV. VEI ȚINE PERMANENT CONTACTUL CU NOI.
P.21
NOI VOM ÎNCERCA SĂ AJUNGEM LA STRUCTURA DETECTATĂ ÎN TIMPUL COBORÎRII. PARE SĂ FIE ARTIFICIALĂ...

VA URMA

FORUM 1983
ÎN ȚARA PĂCII, SPRE COMUNISM ÎNAINTĂM!
IAȘI

1.1000-a
SARJĂ DEDICATĂ FORUMULUI NAȚIONAL AL PIONIERILOR

32
1983

Cutezătorii

ISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 11 AUGUST,
ANUL XVII (NR. 827)

„...TREBUIE SĂ DEZVOLTĂM PUTERNIC SPIRITUL DE DRAGOSTE FAŢĂ DE ŢARĂ, FAŢĂ DE PARTID, FAŢĂ DE POPOR. SĂ ÎMPLETIM EDUCAREA GENERALĂ CU SPIRITUL PATRIOTIC, AL DRAGOSTEI FAŢĂ DE TRECUTUL GLORIOS DE LUPTĂ AL POPORULUI NOSTRU, CARE ÎN CELE MAI GRELE TIMPURI A ŞTIUT SĂ ÎNFRÎNGĂ ORICE GREUTĂŢI, SĂ-ŞI ASIGURE EXISTENŢA, DEZVOLTAREA ECONOMICĂ ŞI SOCIALĂ, FORMAREA STATULUI NAŢIONAL, TRECEREA LA FĂURIREA SOCIALISMULUI ŞI SĂ ÎNAINTEZE FERM SPRE COMUNISM".

NICOLAE CEAUŞESCU

SPIRITUL REVOLUŢIONAR– TRĂSĂTURĂ FUNDAMENTALĂ A OMULUI EPOCII NOASTRE

Evenimentul central al vieţii politice a ţării în acest al 39-lea August al libertăţii şi demnităţii noastre l-a constituit Consfătuirea de lucru pe problemele organizatorice şi politico-educative, desfăşurată din iniţiativa şi în prezenţa tovarăşului **Nicolae Ceauşescu,** în zilele de 2–3 august la Mangalia. Prin întreaga lor desfăşurare, lucrările consfătuirii, încununate de ampla cuvîntare rostită de secretarul general al partidului, se înscriu ca un nou şi rodnic moment în permanentul dialog al conducerii partidului cu ţara, devenit o trăsătură definitorie a celor 18 ani de lumină care au trecut de la istoricul Congres al IX-lea.

Dînd o înaltă apreciere muncii harnice, însufleţite, a milioanelor de cetăţeni ai patriei, reflectată în noile şi importantele succese ce se adaugă în aceste zile premergătoare marii noastre sărbători naţionale în cununa de împliniri a ţării, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a reliefat că toate aceste realizări ilustrează, cu forţa de netăgăduit a faptelor, că poporul român urmează cu neabătută încredere partidul, că întreaga naţiune, unită ca un singur om, vede în partidul comunist centrul său vital, de la care iradiază lumina şi căldura care-i dinamizează energiile şi puterile creatoare în marea operă de ctitorire a României socialiste şi comuniste.

Străbatem o etapă hotărîtoare a istoriei multimilenare a ţării, sublinia tovarăşul Nicolae Ceauşescu, avem de înfăptuit obiective de o măreţie fără precedent, sînt de soluţionat probleme de mare complexitate, decisive pentru mersul înainte al patriei. Toate acestea implică, cu tăria unui comandament istoric, creşterea rolului conducător al partidului, afirmarea plenară a uriaşei sale capacităţi de a mobiliza şi conduce poporul spre înfăptuirea marilor programe ce ni le-am propus. Iar aceasta presupune – ca o condiţie esenţială – întărirea spiritului revoluţionar, militant al activiştilor de partid, al tuturor comuniştilor, garanţie sigură că partidul va fi mereu inima tînără a ţării. Partidul nostru a format în rîndurile sale de-a lungul îndelungatei sale existenţe adevăraţi revoluţionari de profesie, arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu, de asemenea revoluţionari avem nevoie şi astăzi. Oameni profund devotaţi cauzei patriei, partidului, socialismului, care aşază mai presus de orice interesele generale ale societăţii, ferm hotărîţi a îndeplini orice însărcinare încredinţată de partid şi oriunde îi cere partidul.

Cuvîntarea secretarului general al partidului creionează în linii de mare frumuseţe şi profunzime portretul comunistului zilelor noastre, al omului înaintat al acestei epoci fără egal din timpul multimilenar al patriei. Competenţa profesională, stăpînirea deplină a domeniului său de activitate – calităţi cerute imperativ de însăşi nivelul dezvoltării societăţii noastre – trebuie să fie în permanenţă dublate de receptivitatea şi larga deschidere spre nou, de spirit critic şi autocritic, de recunoaşterea deschisă a lipsurilor şi neajunsurilor, de neîmpăcarea cu rutina, cu inerţia, cu gîndirea osificată. Iar toate acestea trebuie să se împletească cu asumarea conştientă a unei înalte răspunderi faţă de destinul patriei, faţă de prezentul şi viitorul său, cu dăruirea şi abnegaţia în muncă, cu disciplina severă şi spiritul gospodăresc, cu atitudinea civică înaintată.

Ca un vibrant îndemn au răsunat cuvintele secretarului general al partidului la întărirea sentimentului de dragoste faţă de patrie, de partid, de popor. Omul epocii noastre, constructorul noii Românii socialiste, trebuie să fie profund ataşat poporului şi ţării sale, adînc pătruns de adevărul că locul său este aici şi numai aici, unde au trăit, au muncit, au luptat şi au dat aripi visului să zboare spre înalt, moşii şi strămoşii noştri, aici unde meleagul străbun poartă pecetea fără asemănare a felului nostru de a simţi, a gîndi şi a fi. Aici şi nicăieri în altă parte este locul fiecăruia dintre noi, aici trebuie să apărăm, să sporim, să îmbogăţim cu noi valori şi frumuseţi moştenirea străbună, aici generaţia noastră trebuie să arate lumii că-şi înţelege menirea, împlinind visarea iubită a poetului: României, la trecutu-i mare, mare viitor.

Sînt aceste idei ale secretarului general al partidului nostru îndemnuri fierbinţi pentru fiecare om al patriei, în primul rînd pentru tînăra generaţie, de a se ridica la înălţimea măreţului timp pe care îl trăim, de a da măsura uriaşului său talent şi energiei sale creatoare, potrivit condiţiilor create în vederea împlinirii oricărei vocaţii şi a afirmării plenare a personalităţii umane. Sînt aceste idei, deopotrivă, o chemare adresată organelor şi organizaţiilor de partid, şcolii, organizaţiilor de tineret şi copii de a-şi intensifica lucrarea închinată plămădirii unei generaţii adînc pătrunsă de misiunea ei, profund devotată idealului socialist, însufleţită de trainice simţăminte de iubire pentru patrie, partid şi popor. A da viaţă acestor vibrante îndemnuri ale secretarului general al partidului – iată suprema datorie a fiecăruia dintre noi.

SILVIU ARIEŞEANU

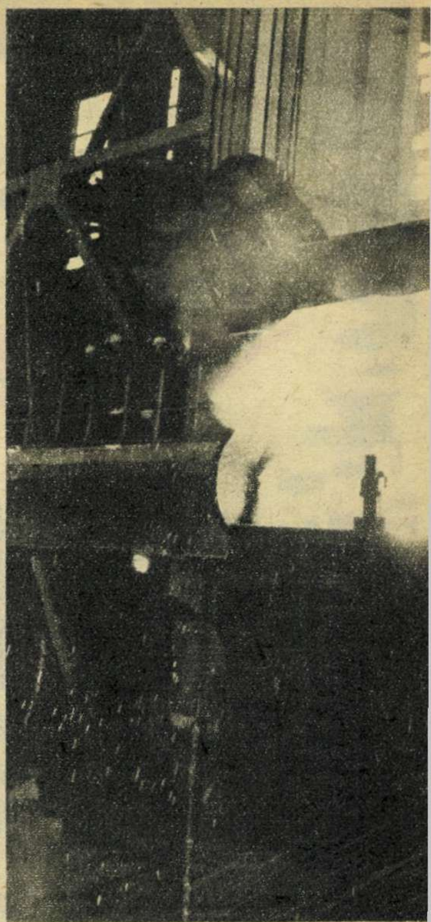

Iaşul, străveche vatră de istorie şi puternică cetate a industriei socialiste, a găzduit cu ospitalitatea-i bine cunoscută lucrările celui mai important eveniment pionieresc al anului – cel de-al XI-lea Forum Naţional, sub a cărui însufleţitoare deviză **„În ţara păcii, spre comunism înaintăm"**, cei peste 500 de pionieri delegaţi din întreaga ţară au desfăşurat, timp de două săptămîni, o bogată activitate. În cadrul unor fructuoase dezbateri, ei au analizat numeroase aspecte ale activităţii desfăşurate de-a lungul unui an, evidenţiind realizările şi iniţiativele deosebite. Împreună au căutat cele mai potrivite căi şi mijloace pentru creşterea calităţii şi eficienţei muncii consiliilor şi comandamentelor pionereşti, a fiecărui pionier, în toate domeniile activităţii pionereşti. Răspunderea faţă de învăţătură şi muncă, educaţia comunistă, revoluţionară, cultivarea dragostei şi devotamentului faţă de patrie, partid şi popor, a respectului faţă de glorioasele tradiţii ale istoriei şi culturii naţionale, precum şi a mîndriei faţă de marile realizări obţinute în anii socialismului, conceperea şi realizarea programelor de activităţi în detaşamente şi unităţi, numeroase aspecte ale vieţii interne de organizaţie, conlucrarea cu organizaţiile „Şoimii patriei" şi Uniunea Tineretului Comunist – sînt numai cîteva dintre problemele abordate în cadrul dezbaterilor.

Bogatul program al forumului a oferit tuturor participanţilor posibilitatea de a participa la numeroase acţiuni cu profund caracter educativ. În cadrul vizitelor şi excursiilor ei au putut cunoaşte monumente şi locuri istorice, obiective cu adîncă rezonanţă în istoria şi cultura noastră naţională; în întreprinderi agricole de stat şi-au putut dovedi hărnicia, participînd la activităţi de muncă patriotică.

În paginile de faţă vă oferim doar cîteva dintre activităţile desfăşurate în forum, urmînd ca în numărul următor să vă facem cunoscute alte şi alte activităţi la care au participat cei prezenţi în tabăra de pe dealul Copoului.

ȘARJA
DEDICATĂ
FORUMULUI
NAȚIONAL
AL
PIONIERILOR

ÎN ȚARA PĂCII, SPRE COMUNISM ÎNAINTĂM

- *Pe adresa forumului au sosit numeroase telegrame din țară, prin care pionierii au transmis participanților urările lor de succes. Printre semnatari se numără: pionierii din tabara* **Năvodari,** *membrii echipajelor „Oituz" și „Mărășești", de la Școala generală nr. 5 din* **Onești,** *aflați în Expedițiile „Cutezătorii", pionierii Școlii generale nr. 2* **Buhuși,** *Casa pionierilor și șoimilor patriei* **Cîmpulung-Argeș,** *Consiliul municipal* **Bistrița** *al Organizației Pionierilor, județul Bistrița-Năsăud, comandamentul unității de la Școala generală nr. 10,* **Bacău,** *pionierii din municipiul Iași ș.a.*

- *Întîlnirea cu redactori ai unor publicații și emisiuni cu caracter științific și cu autori de literatură științifico-fantastică intitulată „Creație, invenție, anticipație" a fost primită cu viu interes de toți participanții la forum. Cu acest prilej, pionierii delegați au făcut și o plăcută călătorie în universul creației științifico-fantastice. Membrii cenaclului de anticipație* **„Sapiens"** *de la Casa Centrală a pionierilor și șoimilor patriei au interpretat piesa „Recreație cosmică". În aceeași după-amiază, membrii cercului de creație științifico-fantastică* **„Selenarii"**, *din comuna Guranda, județul Botoșani, au prezentat cîteva dintre cele mai reușite creații ale lor.*

- *Seriile cultural-distractive ale participanților la forum au fost animate de prezența mult îndrăgitei formații bucureștene* **„Cireșarii"**. *Pentru întîlnirea cu „forumiștii", talentații artiști au pregătit un bogat repertoriu.*

ȘARJA PIONIERILOR

Combinatul de utilaj greu din Iași – o foarte mare întreprindere, o mîndrie a industriei noastre. Atît în prezent, cît mai ales în viitor, respectivul combinat aflîndu-se încă în plină construcție. Dar și în plină producție.

Cei peste 500 de delegați la forum sînt întîmpinați de gazde cu toate onorurile. Tovarășul **Ion Berlea,** directorul tehnic, le prezintă, în datele ei esențiale, această modernă întreprindere de construcții de mașini. Ion Bordeianu e unul dintre cei mai tineri muncitori ai combinatului. Are 23 de ani și totuși lucrează la cea mai scumpă și mai complexă mașină a acestei întreprinderi. Cum de-a avut conducerea combinatului încredere să dea pe mîna unui tînăr o astfel de mașină? Vizitatorii capătă repede explicația necesară: Ion Bordeianu, absolvent al unei școli profesionale de specialitate, e considerat aici ca unul dintre muncitorii cu înaltă calificare. Așadar, la 23 de ani poți ajunge aici, la Combinatul de utilaj greu din Iași, muncitor cu înaltă calificare! Faptul e reținut de către pionieri, unii dintre ei hotărîndu-se să urmeze exemplul acestui tînăr muncitor.

E vizitat apoi al doilea obiectiv: hala cuptoarelor electrice. Sînt mai multe asemenea cuptoare sub imensa boltă de sticlă și metal, dar unul dintre ele duduie mai tare decît toate. Lîngă el – o lozincă: **„Cea de-a 1 000-a șarjă, șarjă dedicată Forumului Național al pionierilor".**

Sutele de pionieri adunați în imensa hală trăiesc momente unice, emoționante. Zecile de oțelari aflați pe schelele înalte ale cuptoarelor îi întîmpină cu tradiționala urare de „Bun venit!" La această urare se adaugă cuvintele fierbinți ale maistrului oțelar **Pătrașcu Petrescu:** „Mulți se întreabă cum se face oțelul. Nimic mai simplu, dragi copii. Oțelul nostru de-aici se face și din fierul vechi pe care voi, pionierii și școlarii din întreaga țară, îl colectați și ni-l trimiteți. Noi îl ducem în cuptoare unde, la o temperatură înaltă și în combinație cu alte adausuri, acesta se topește, după care îl turnăm în diverse forme. Dar oțelul nostru se naște nu numai din materiile prime, ci și din dragostea noastră fierbinte față de țară, din grija și perocuparea permanentă a partidului și statului, a noastră, a tuturor, pentru viitorul nostru luminos".

Are loc apoi un moment unic, primit cu emoție și cu aplauze de către cei peste 500 de participanți la forum: **elaborarea șarjei pionierilor!** Într-un clocot și într-un vuiet necontenit, în uriașe jerbe de scîntei, șuvoiul incandescent de oțel țîșnește din cuptor, umplînd marea „oală", din care e turnat apoi în forme. Ca o amintire de neuitat a acestui moment culminant al vizitei întreprinse de delegații celui de-al XI-lea Forum la Combinatul de utilaj greu din Iași, fiecare oaspete primește din partea gazdelor cîte o medalie special „bătută" cu acest prilej. „Plecăm de-aici cu imaginea vie a forței uriașe a industriei noastre, a capacității muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor noștri care sînt capabili să realizeze cele mai înalte performanțe tehnice, ne spunea, vorbind în numele tuturor, pionierul **Ion Ionică** de la Școala generală nr. 8 din Drobeta-Turnu Severin. Noi, ca viitori constructori de mîine ai socialismului, trebuie să ne pregătim în așa fel încît să putem prelua și duce mai departe, cu cinste și onoare, ștafeta muncii pentru înflorirea patriei".

C. DIACONU

la Năvodari 12 ZILE: reporteri

În fiecare dimineață, la ora șapte fix, toate taberele de pe cuprinsul Năvodarilor se trezesc. În cîteva minute platourile din fața pavilioanelor se animă cu miile de copii care participă la gimnastica de înviorare. E semn că o nouă zi de tabără a început. La scurt timp, șapte mii de copii iau startul în noi activități de vacanță: pe plajă, cu jocurile ei, cu concursurile de construcții din nisip, cu zbenguiala în mare... la întrecerile sportive, la serile distractive...

Zilnic, sute de copii iau loc în autocarele ce-i așteaptă lîngă mica gară a pionierilor, pentru a-i purta apoi în excursii pline de surprize: prin muzeele din Constanța, la un spectacol reconfortant prezentat de delfini sau urmărind mersul stelelor într-o noapte... artificială la Planetariu. Oriunde te-ai afla – pe plajă, pe terenul de sport, la teatrul cel nou, la o întîlnire cu un scriitor sau cu un marinar la grădina de vară, sau în excursie, te vei întîlni și cu fetița sau băiatul care-și notează în carnețel întîmplările zilei, pune întrebări și reține răspunsuri, adună date, nume și încearcă să surprindă atmosfera, impresiile copiilor.

În prima zi de tabără, **pionierul-reporter** era la Năvodari un personaj cu totul nou. Mai apoi, după ce copiii s-au regăsit în reportajele, interviurile, grupajele de știri și chiar în epigramele sau caricaturile apărute la gazeta **„Copilărie, ani de soare“** sau în **„Semafoarele“** taberelor „Delfin“, „Perla vacanței“, „Albatros“ sau „Cutezătorii“, reporterul a devenit un prieten, un personaj solicitat pretutindeni. Așadar, pe lîngă numeroasele noutăți din această vară, Năvodarii au avut și o frumoasă gazetă a copiilor. Aproape două sute de pionieri reporteri ai subredacțiilor pionierești din toate județele țării au participat zilnic la redactarea și apariția ei. Și toți acești ucenici într-ale ziaristicii au surprins veselia și bucuriile vacanței în „Semafoarele“ taberelor din care făceau parte.

Timp de 12 zile, miniclubul de la tabăra „Albatros“ s-a transformat într-o veritabilă redacție. Mesele de șah au devenit mese de lucru ale pionierilor redactori, ale desenatorilor, caricaturiștilor. În fiecare după-amiază o activitate febrilă punea stăpînire pe întreaga sală. Reporterii se adunau în jurul meselor, discutau, stabileau sumarul, titlurile de rubrici, își împărțeau sarcinile... Apoi, în liniște, datele din carnețele deveneau articolele unei noi ediții, pe care cititorii o așteptau cu nerăbdare.

Oana Badea, o fetiță cu părul împletit în codiță e pionieră reporter la Aiud – Alba, de trei ani. Se află pentru prima oară într-o tabără a subredacțiilor și ne mărturisește că aici și-a făcut nenumărați prieteni și a aflat o mulțime de lucruri noi despre munca de reporter. Se va duce acasă cu cîteva idei de rubrici noi. De aceeași părere este și Ana Maria Zaharia din Tg. Neamț.

Cine va scrie cel mai frumos reportaj? Dar cel mai inspirat interviu sau portret? sau cele mai frumoase epigrame? – iată întrebări care au început să se facă auzite tot mai des printre pionierii reporteri. Efectul lor s-a resimțit imediat: la „sediul“ redacției din Năvodari au început să vină zeci de astfel de articole din care să tot alegi!

Timpul a zburat pe nesimțite și iată că momentul despărțirii se apropie.

Toată lumea e de părere ca o expoziție care să găzduiască cele mai reușite creații ale pionierilor reporteri ar fi binevenită. Și cu toții se aștern din nou la lucru. E o adevărată întrecere. Cine va realiza cele mai frumoase ediții retrospective? Greu de spus.

Cînd expoziția a fost gata, cu toții și-au dat seama că fiecare grup de pionieri reporteri a adus, în selecția realizată de ei, ceva original. Pionierii reporteri de la tabăra „Delfin“, de pildă, au prezentat deosebit de frumos vizita la Agigea, pe Șantierul Canalului Dunăre-Marea Neagră, dar s-au dovedit și inspirați graficieni. Cei de la „Albatros“ au ținut ca în expoziția lor să prezinte și un grupaj de imagini realizate în cercurile foto de la casele pionierilor și șoimilor patriei. În timp ce „perliștii“ (de la „Perla vacanței“ n.n.) au prezentat și „cîțiva țepi aduși de acasă“ – cu caricaturi și epigrame hazlii. Pionierii reporteri din tabăra „Cutezătorii“ – mulți dintre ei din Iași – le-au făcut cunoscut cititorilor „Orașul-gazdă al Forumului Național“, cu toate muzeele și casele memoriale, cu noile obiective industriale ale Iașului de astăzi.

Aproape două sute de copii din toate colțurile țării au fost 12 zile pionieri reporteri la Năvodari. Douăsprezece zile de vacanță frumoasă, cu multe bucurii, cu multe prietenii noi și mai ales cu multe satisfacții în activitatea de pionier reporter. Sperăm ca în noul an școlar să reintîlnim semnăturile lor în revista noastră. În paginile de față vi-i prezentăm pe cîțiva dintre reporterii Năvodarilor din această vară.

ECATERINA ROȘCA

Biografia unui oraș al soarelui

Acolo unde marea sărută țărmul și unde valurile albastre scaldă pămîntul țării și unde din nisip plămădim castele de basm, se înalță Năvodarii, orașul soarelui, orașul vacanțelor, orașul copilăriei noastre fericite.

De pe toate meleagurile patriei, ca și de pe alte meridiane, mii de copii vin aici, păstrînd în inimi dragostea de pace, bucuria, copilăria. Aici își dau ei întîlnire în fiecare vară cu soarele și marea.

Curioși să aflăm cîte ceva din biografia acestui oraș, ne-am adresat tovarășului director adjunct, profesorul **Constantin Vernica**, *și așa am aflat că la Năvodari este un mare complex de odihnă destinat copiilor. Acesta se întinde pe o suprafață de peste 100 ha și are o capacitate de 7 000 locuri pe serie. Cu alte cuvinte, de-a lungul unei veri, își petrec aici, mîngîiați de razele soarelui și de valuri, zeci de mii de copii.*

Complexul de odihnă este, de fapt, o salbă de tabere: **„Delfin“, „Albatros“, „Cutezătorii“, „Perla vacanței“, „Pescăruș“**... *În afara pavilioanelor din fiecare tabără, aici la Năvodari funcționează șase cantine, patru cluburi, numeroase terenuri de sport, piste de pregătire pentru apărarea patriei, un teatru de vară recent renovat, o grădină de vară, 15 minimagazine cu dulciuri și cu mărfuri industriale, un oficiu poștal, o stație de radio, ateliere de întreținere, un grup frigorific.*

Pentru sănătatea oaspeților de la Năvodari veghează 16 medici și 60 de cadre medicale, care lucrează în policlinica complexului. Ea dispune și de o secție de chirurgie, servicii de pediatrie și stomatologie, punct farmaceutic și laborator...

Prin grija partidului și statului, orașul soarelui – Năvodari – este cunoscut și ca oraș al prieteniei. Ca și în alți ani sînt găzduiți aici la noi, la Năvodari, sute de copii din diferite colțuri ale lumii care se bucură de vestita ospitalitate românească, de minunatele condiții de petrecere a timpului liber.

Cum va arăta orașul nostru în viitor?

Am aflat că în următorii ani se preconizează mărirea numărului spațiilor de cazare, acoperirea teatrului de vară, amenajarea de noi terenuri de sport și joacă, construirea unor piscine pentru învățarea înotului.

Pe lîngă băile de soare și de apă, miile de copii sosiți aici participă la numeroase acțiuni cultural-artistice, la competiții sportive, întîlniri cu activiști de partid și de stat, cu poeți și scriitori, fac excursii, organizează seri distractive.

Am fost cu toții alături de formațiile participante la cea de-a II-a ediție a Festivalului cîntecului patriotic și dansului pionieresc „Omagiu patriei și partidului“, pe care le-am aplaudat.

Cu fiecare zi, de la sosirea noastră aici, la Năvodari, simțim că sîntem înconjurați de tot ceea ce înseamnă dragoste, grijă, frumusețe, veselie. Copiii pot privi cu ochi limpezi cerul albastru, fără nori, pe care pescărușii zboară fără teamă și pot scruta cu încîntare întinderea nesfîrșită a mării.

Violeta Oprea — subredacția pionierească, jud. Teleorman
Nicoleta Lancar — subredacția pionierească, jud. Arad
Cristina Dumitrache — București.

CONSTANȚA — LEAGĂN DE ISTORIE

Niciunde nu am mers de atîea ori și nicicînd n-am fost nai impresionat ca în vizitele a Constanța. De cînd mă știu, nii mi i-am socotit în verile însorite ce scaldă orașul. Și lupă fiecare vizită îmi simțeam ufletul mai bogat.

Am vizitat muzeele Constanei de nu știu cîte ori și totuși arcă nu le-aș fi vizitat niciolată, cu atît interes urmăresc ar și iar istoria care vorbește retutindeni. Mai întîi băile pulice, edificiul roman, Muzeul le istorie națională, întregul raș reînnoit cu multe edificii lbe ce strălucesc în soarele erii – o adevărată simfonie a nuncii pașnice.

Covoarele de pietre multiolore ale edificiului roman nu e-am privit cu ochiul grăbitului urist care vine, vede în grabă îteva obiecte, eventual le fotorafiază și exclamă „Vai ce rumos!" Acest mozaic, departe le ideea ce-o sugerează acest uvînt, este un simbol al vieții i al soarelui – generos părinte tot ce este viu. Am zăbovit mpreună cu noii mei prieteni supra fiecărei mărturii a artei ntice, care a zăcut mai bine le un mileniu și jumătate la eci de metri sub pămînt ori în ntunericul etern al apelor și arcă fiecare bucată de lut este care veacurile și-au așernut pecetea se metamorfoza ntr-o idee, se transforma într-o lipă de istorie.

M-am străduit și eu la fel ca nigăloșii restauratori să recontitui din fiecare ciob al anticuui vas – istoria. Acum pentru rima dată am simțit că o pot escifra. Și am mai simțit cum ase pescărești mînate de vînt duceau la mal pești tresărind semenea argintului viu. Le imțeam aproape, deși nu le edem decît ancorele istovite. i-am mai auzit foșnet de viață e evoca cele mai frumoase entimente ale oamenilor care useseră cîndva. Și erau doar mfore, bijuterii, monede echi, săbii și statuete mici – oate acestea prețuind eternitaea. Dar cele mai importante ărturii ale acestui leagăn de storie și civilizație ale Tomisui de odinioară sînt statuile obrogene. Cine știe ce anoim, în ce colț al Callatisului ri al Tomisului, a tăiat din suetul său bîntuit de muze penu a dărui marmorei grația și otunjimea formelor cu care se ucerește infinitul. De aceea arpele Glikon este atît de adirat acum în Muzeul de istoe din Constanța, ducînd în isoria de mîine freamătul minții e l-a creat. Și parcă toate stauile vorbeau... strigau: „Slavă ouă, oameni, că ne-ați dăruit emurirea"; „Slavă vouă penu lanul cu spice aurii ce-a rescut cît Dobrogea..."

Călin Fălciuc,
Cluj-Napoca

Valoarea cuvîntului tipărit

Într-una din zile, noi, pionierii reporteri, aflați în tabăra subredacțiilor pionierești, am fost oaspeții Tipografiei „Dobrogea nouă" din Constanța. Tipografii, gazde primitoare, ne-au dezvăluit din tainele muncii lor. M-au impresionat mult cele aflate în acea vizită și am încercat să-mi aștern gîndurile pe hîrtie.

În oricare zi, indiferent în ce loc te-ai afla, te interesezi de noutăți. Și de unde le-ai putea afla mai bine dacă nu dintr-un ziar? Îl cumperi, îl citești, afli noutățile și apoi nu te mai interesezi de el. Dar cită muncă se depune pentru conceperea și tipărirea lui!

La început se scriu articolele, reportajele, se triază anunțurile. Apoi în tipografie ele sînt culese cu ajutorul unor mașini speciale. Aici, la izvorul plumbului fierbinte care se transformă în litere începe viața unui tipograf. Literele sînt adunate de oameni în cuvinte ce dau naștere propozițiilor, care curg apoi în fraze. Opera acestor oameni este de neprețuit, este minunată, pentru că prin munca lor gîndurile semenilor noștri ajung la noi, ne îmbogățesc sufletul, ne înnobilează faptele.

Cuvintele culese în plumb se îndreaptă apoi spre mașinile de tipărit. Aici, la estuarul fluviului de cuvinte, literele ajung în marea de hîrtie albă ce le așteaptă ca pe o binefacere a științei. Și tot de aici, ziarele pornesc spre lume, spre viață, cu toate pînzele sus, ducînd bogăția de informații.

Iar tu, cititorule, acum cînd ai aflat cum iau naștere cuvintele tipărite, să știi de acum să prețuiești munca celor ce veghează ca ele să ajungă pînă la tine.

Stanca Gănescu,
Subredacția pionierească, jud. Maramureș

Copilărie, ani de soare — o gazetă așteptată zilnic cu interes.

PORTRETUL UNUI PRIETEN

Să pictezi un portret, să surprinzi în afara contururilor feței și ceva dinlăuntrul omului este foarte greu. Încercînd totuși să descopăr ceva din felul de a fi al lui **Călin Faiciuc**, unul dintre cei mai activi pionieri reporteri din tabăra subredacțiilor pionierești, mi-a atras atenția în mod deosebit sinceritatea și felul lui deschis de a fi. Am aflat că este din Cluj-Napoca și este proaspăt absolvent al clasei a opta. La 15 septembrie, cînd va suna clopoțelul, îl vom regăsi în clasa a IX-a a liceului la care s-a înscris Călin este un pasionat de matematică, de calculatoare, dar nu numai atît. Printre pasiunile lui se numără literatura și jurnalistica. Citește mult și are o bibliotecă foarte bogată. Cea mai vizibilă trăsătură a sa este modestia. Nu-i place să se laude cu reușitele sale, iar cînd răspunde întrebărilor pe care i le pun, stă mai întîi și gîndește ce să răspundă.

Imaginația, rînduiala necesare unui om, veselia, ca și plăcerea cu care învață și compune sînt cîteva din calitățile acestui minunat prieten care este Călin Faiciuc, pe care l-am cunoscut în zilele minunate de tabără de la Năvodari.

Ruxandra Chiran,
Tabăra „Cutezătorii",
Năvodari

SEMAFOR

EPIGRAME CULESE DIN SEMAFOARE

Ciocolată-a cumpărat
Dar hîrtia-n coș n-a dat.
Plînge coșul supărat
Pentru că e neglijat.

Gică nu se spală dimineață
Nici pe mîini și nici pe față,
Și tot stă nepieptănat,
Cu ordinea el e certat.

– Pernele sînt vinovate
Că-s așa de aruncate?
– Au și ele două vini:
Sînt prea moi și nu au spini.

Pentru odaia ta lăsată
Cu zilele dezordonată
Îți facem azi un dar poznaș
O mătură și... un făraș.

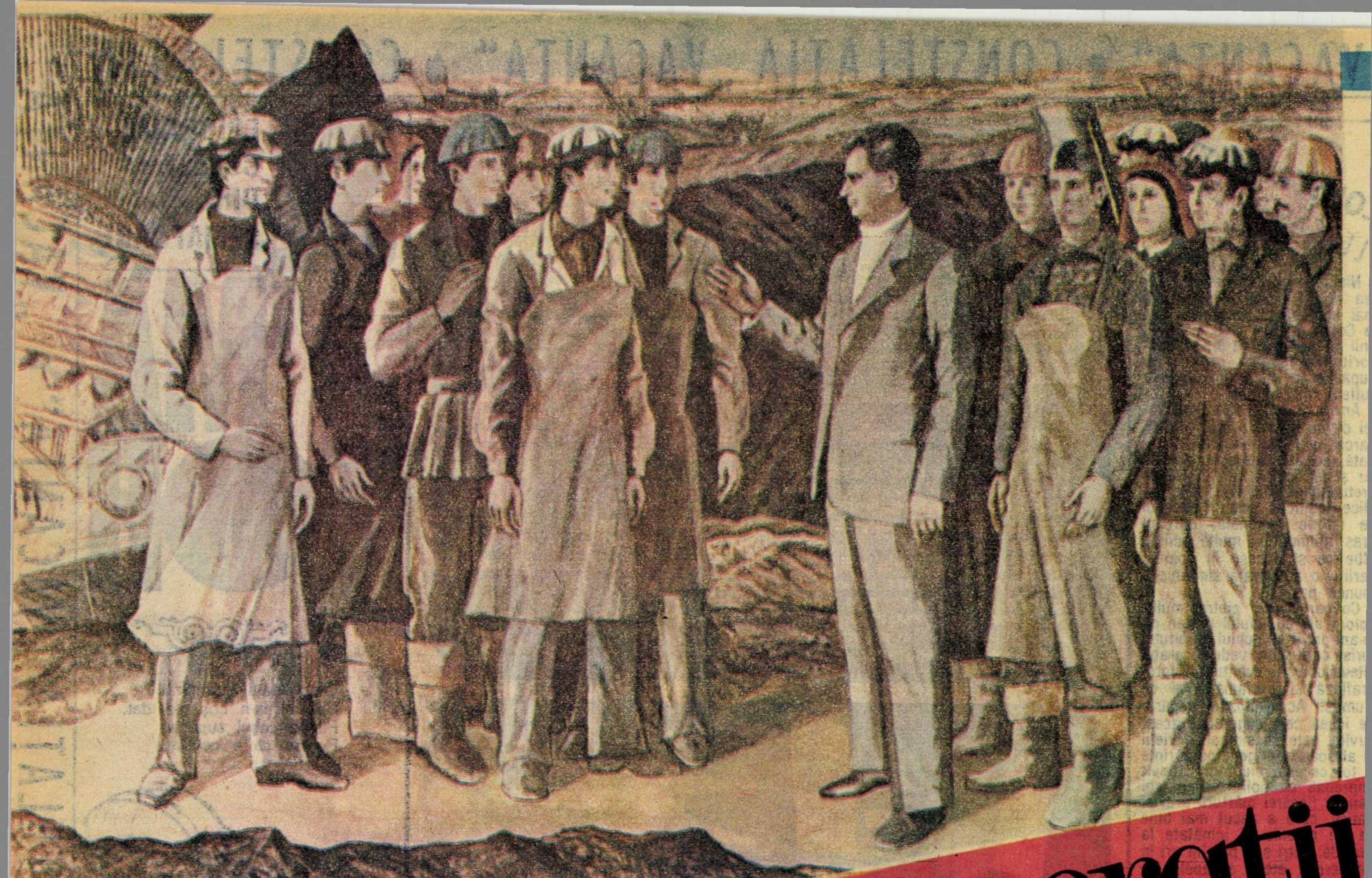

Generaţii
pe viaduc

de **NICULAE STOIAN**

Mult prea copil pe atunci, prin '48, prin '49, n-am avut fericirea de a mă număra printre brigadierii care, ca să parafrazăm un cunoscut cîntec de brigadă, s-au adunat din „tîrguri şi din sate“ spre-a făuri Republicii nu unul, ci mai multe drumuri de fier sau conducte-magistrale de gaz metan. O întîmplare fericită a făcut ca unul din primele şantiere naţionale ale tineretului, cel al construcţiei căii ferate Căciulaţi-Snagov, să se deschidă chiar în vecinătatea satului meu natal din preajma Bucureştiului. Flăcăii din sat aduseră astfel în uliţe nu numai cîteva refrene simple, cu totul noi – „şi-am plecat la muncă voluntară pe şantier“, ci mai ales un suflu romantic ce gravita în jurul acestui cuvînt fascinant: ŞANTIER . Ba, ca să fiu cît mai exact, trebuie să spun că uneori acest cuvînt avea şi accepţie feminină, pronunţîndu-se „şantieră“. Aparţin însă promoţiei de tineri, în fapt integraţi în aceeaşi generaţie a primelor şantiere, care a lucrat la ridicarea Combinatului poligrafic „Casa Scînteii“, la construcţia hidrocentralei de la Bicaz sau amenajarea Stadionului „23 August“.

Din cărţile confraţilor mei de condei, cu cîţiva ani mai mari ca vîrstă, Dionisie Şincan şi Pop Simion, aveam să retrăiesc întreaga epopee a două din primele mari şantiere ale tineretului, respectiv cel de la Bumbeşti-Livezeni – evocat de primul reporter amintit în cartea „Oameni şi stînci“ – şi cel de la Salva-Vişeu – descris de către cel de-al doilea în patetica „Lauda tinereţii“. Din aceste lecturi, din povestirile multora dintre foştii brigadieri, ca şi din cunoaşterea lucrurilor la faţa locului, mi s-a încetăţenit în memoria afectivă, ca si în constiinţă, imaginea simbolică a viaductului, acel zbor al pietrei şi al metalului încremenit la mare înălţime, susţinînd astfel comunicaţia între două puncte vitale. Alternativa de viaducte şi tunele dintre Bumbeşti şi Livezeni, de pe Valea Jiului, apare peste timp ca o reprezentativă magistrală a tinereţii revoluţionare, cu patosul ei romantic constructiv al acelor primi ani de redresare economică a ţării şi de orientare a destinelor sale pe făgaşul complet nou al socialismului. Tineretul e întotdeauna iubitor de nou, aşa că nu e de mirare opţiunea sa entuziastă, deplină şi hotărîtă pentru drumul pe care se îndrepta România acelor ani, vlăguită de vechea societate şi de război.

Faptul că zeci de mii de tineri au fost gata la prima chemare să abandoneze cartierele şi satele sărace şi mizere, unde-şi petrecuseră copilăria lipsită adesea de elementara bucăţică de pîine, îngrozită în schimb de bombardamente şi de veştile totdeauna triste de pe front, însemna mai mult decît hotărîrea de a participa la o construcţie de anvergură, fie ea Bumbeşti-Livezeni, Salva-Vişeu sau Agnita-Botorca, adică o opţiune de viaţă şi pentru viaţă. Nu întîmplător dintre acei tineri sau din cei ce s-au format în aceeaşi ambianţă patriotic-revoluţionară s-a impus în viaţa social-politică a ţării care s-au constituit într-un veritabil activ de bază al construcţiei socialiste, îndeplinind funcţii de mare răspundere în economie, ştiinţă, cultură. Mie personal, de altfel, această ştafetă a generaţiilor îmi apare ca un nesfîrşit viaduct, suitor în înălţime, care asigură astfel comunicaţia între primele eşaloane ale purtătorilor făcliei progresului socialist al patriei şi

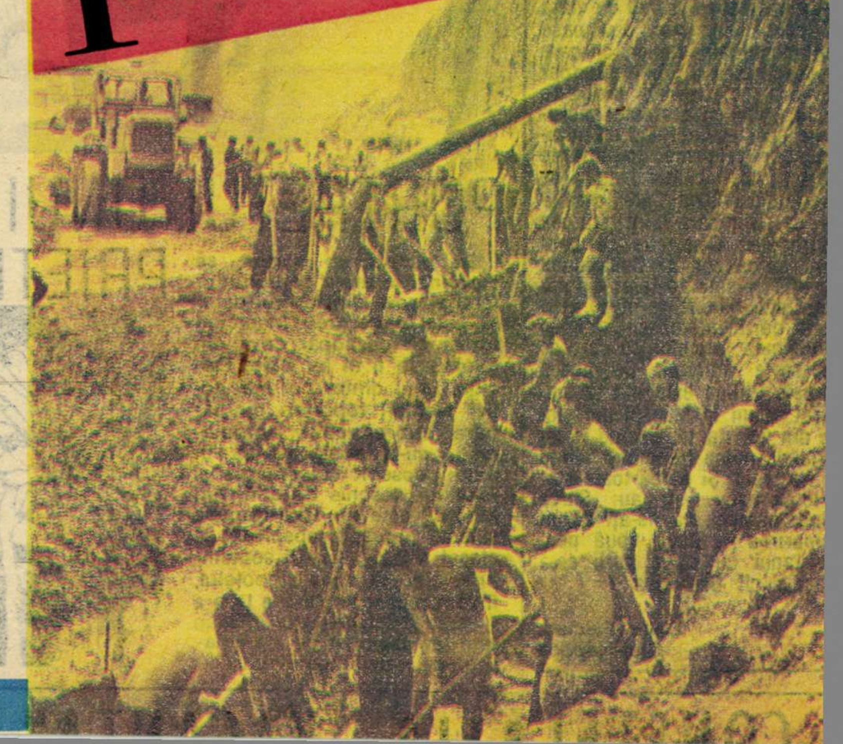

HEI RUP!

Hei rup!
Cîntec de brigadă,
Imn, legendă peste vremi,
Într-a muncii canonadă
La apel mereu ne chemi.

Hei rup!
Tinerii-ntre primii
Au răspuns în patru'ş'opt;
Azi recoltele luminii
Ce le-au semănat s-au copt.

Hei rup!
Demn răspuns primit-a
Patria la-ndemnul ei
Cînd la Salva şi Agnita
Construiam în anii grei.

Hei rup!
Munte după munte
Asaltarăm la Bumbeşti,
Steagul flutura în frunte
Cînd tăiam în stînci fereşti.

Hei rup!
Pe aceeaşi carte
Stăm şi astăzi aplecaţi
De la Mare, mai departe,
Spre Dunăre şi Galaţi...

Hei rup!
Inimi îndrăzneţe
Tînăr foc pulsînd în trup,
Ani frumoşi de tinereţe,
Răsunînd prelung: Hei rup!

* * *

tinerii de azi şi cei ce vor veni după ei.

Departe de a fi o speculaţie metaforică, sentimentul acestei continuităţi pe acelaşi viaduct mi l-au dat incursiunile pe şantierele acestor ani, de la cel al hidrocentralelor de la Porţile de Fier 1 şi 2 – cea de-a doua în plină construcţie – la Combinatul siderurgic de la Galaţi, Combinatul petrochimic Midia-Năvodari, sistemul de irigaţii şi îmbunătăţiri funciare Viişoara-Teleorman, Exploatarea carboniferă Rovinari şi, desigur, Canalul Dunăre-Marea Neagră. Am numit astfel unele dintre cele mai importante şantiere ale tineretului, unde acesta frecventează şi dă examene strălucite de voinţă şi acţiune la aceeaşi veche şi mereu nouă şcoală a muncii patriotice, şcoală a caracterelor înainte de toate.

Ar trebui adăugat că prin şcoală a muncii patriotice nu trebuie înţeles, oricît de tentat ar fi acesta, de romantic, numai şantierul de nivel naţional, cu o largă rezonanţă în conştiinţa naţiunii. E suficientă pentru a te forma în acest spirit patriotic-revoluţionar al muncii pentru propăşirea ţării şi construcţia unui obiectiv din oraşul, satul sau cartierul tău. Am fost nu de mult oaspetele Depoului C.F.R. din Craiova, operă a unui asemenea mare şantier al tineretului. Mi-a fost dat astfel să aflu că printre cei care şi-au făcut ucenicia revoluţionară construindu-l se numără cîţiva miniştri, scriitori şi un mare pictor de azi. Nu întîmplător pentru toţi aceştia – după cum aveam să aflu din discuţiile cu ei – pentru tinereţea lor şi pentru drumul în viaţă, experienţa de pe acest şantier avea să constituie evenimentul cel mai drag, decisiv.

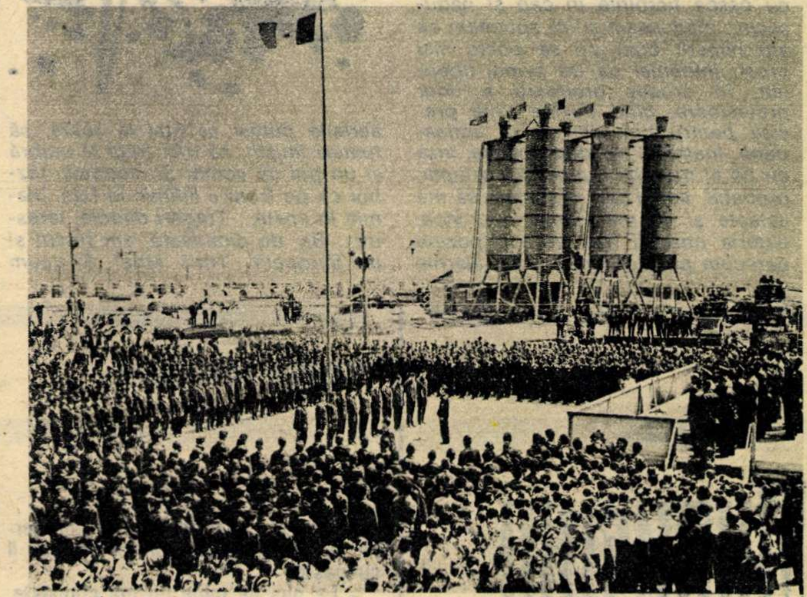

Trebuie să spunem că organizaţiile revoluţionare de tineret şi copii, U.T.C., U.A.S.C.R., Organizaţia Pionierilor şi Organizaţia „Şoimii patriei" şi-au făcut o profesiune de credinţă din a promova în mod sistematic, ca formă de educaţie, munca patriotică. Evocînd, aşadar, tradiţiile glorioase ale acesteia, epopeea romantică a primelor şantiere ale tineretului de acum 35 de ani, trebuie înainte de toate să punem umărul, indiferent dacă acesta e încă fragil, neobişnuit cu poverile, la înfăptuirea a tot ce devine în ţară – şcoala în care învăţăm, atelierul în care deprindem meseriile, stadionul pe care facem sport şi, cu atît mai mult, sporirea rodniciei ogoarelor sau construcţia unui obiectiv de importanţă naţională. Dar pentru a face toate acestea nu e nevoie de prea multe discursuri, de cuvinte. Dacă Avram Iancu, pe Cîmpia Libertăţii de la Blaj, avea să spună pentru a chema mulţimile la luptă numai două cuvinte monosilabice „No, hai!", noi rostim tot un îndemn scurt: „Hei rup!"

AVEAM DE ÎNDEPLINIT O MISIUNE

Evocare de
HARALAMB ZINCĂ

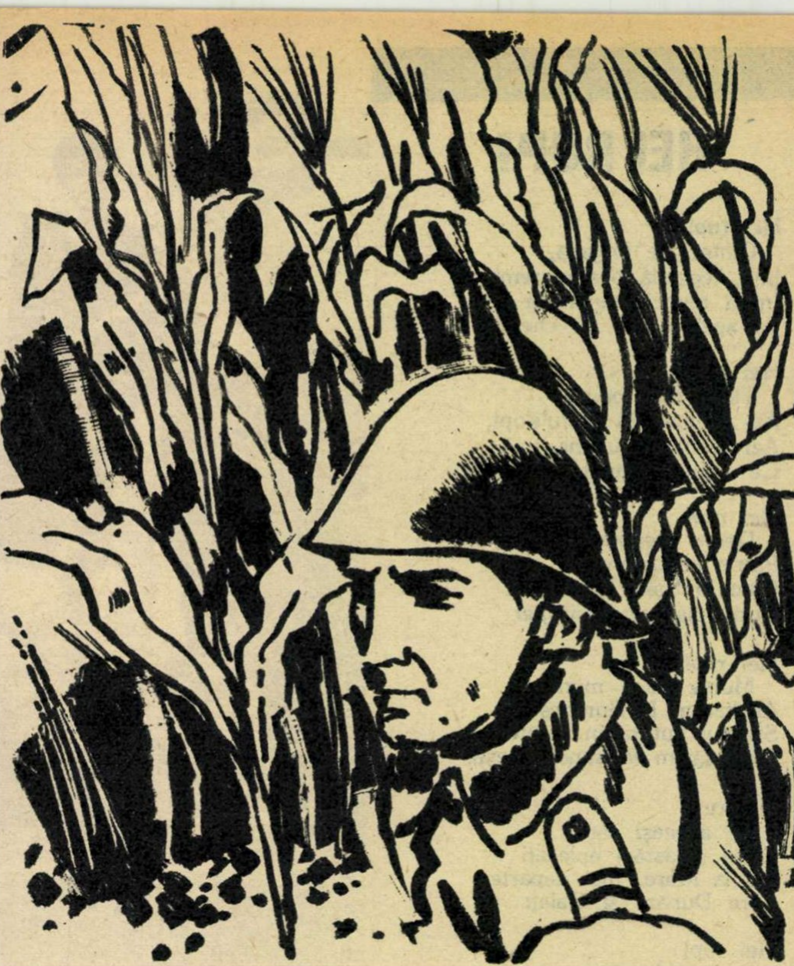

A răsunat o împușcătură. Glontele mi-a sfîrîit pe lîngă urechi sau poate că mi s-a părut; instinctiv, m-am aruncat la pămînt și mi-am vîrît nasul în țărînă: să fi fost un glonte rătăcit? Doar cîmpul pe care-l străbăteam îl știam ferit, pînă la un punct, de primejdiile războiului. Totuși, un timp, am rămas neclintit locului; nădușisem, căci soarele de august prinsese să dogoare încă de la prima oră a dimineții, iar casca mi se încinsese și-mi simțeam capul ca sub un acoperiș de tablă.

Stăteam întins, cu nasul în pămînt și nu-mi venea să cred... Ieri încă mai eram servantul unui tun de apărare antiaeriană, la un pas de București, dar mai ales de Otopeni. Frontul era departe... Iar eu acum, iată-mă-s, peste noapte, infanterist în prima linie, cu un inamic cînd în spate, cînd în față.

Am dat să mă ridic – bine că nu mă ridicasem de-a binelea! – glontele mi-a șuierat a moarte pe lîngă ureche, silindu-mă să mă întind din nou la pămînt, speriat. Așadar, neamțul, răsărit cine știe de unde, mă descoperise exact acolo unde eu mă așteptam mai puțin și stătea la pîndă... Iar eu trebuia să pornesc, căci mi se încredințase o misiune...

Am dat să mă urnesc. Vînătorul de oameni mi-a făcut de îndată dovada că nu încetase pînda... De altminteri, pe cine altcineva să-l fi ochit? Nu cred că mai era cineva în lanul acela sfrijit care, nu știu de ce, refuzase să mai crească.

Stăteam cu nasul în țărîna uscată, cu casca fierbinte în cap și nădușeam... nădușeam și-mi spuneam că am nimerit cum nu se poate mai prost, întocmai ca un avion, noaptea, în crucea orbitoare a unor proiectoare, cînd devine țintă precisă pentru noi, cei de la antiaeriană. Inamicul mă descoperise, însă eu pe el nu... Iar dumnealui aștepta; probabil, asta-i era misiunea, să mă aștepte și să mă vîneze. Ieri încă, bateria noastră mai avea o poziție oarecum pașnică. Între două alarme aeriene puteai să stai la soare, să fumezi liniștit, să mai tragi la umbră și un pui de somn. Și, deodată, război ca pe front... Inamic în față, inamic în spate... Trageri directe, terestre... Ba, de dimineață, am trecut și la baionetă. Hm! Mda! Și-acum neamțu' ăsta! Zgomotul unor avioane mi-a atras atenția; cu o mișcare bruscă m-am răsucit pe spate. În secunda următoare, vînătorul a ținut să-mi comunice, printr-o împușcătură, că nu renunțase la sufletul meu. Sus, la o înălțime nu prea

---

Francisc Munteanu

PRINȚESA *din* ȘEGA

26

TRECUSE de ora 4 cînd Guriță și Prințesa ajunseseră în piața de vechituri: era cald, umbra duzilor pipernciți, cu frunzele răsucite și prăfuite nu era răcoroasă; fură obligați să străbată potecile întortocheate dintre tarabe cu soarele în cap, moleșiți de căldură.

– Știi ce mi se pare interesant, Andreea? Că un lăcătuș de la Depou, un tapițer, o femeie care vinde pernițe se iau în piept cu orînduirea. Nimeni n-ar crede că acești oameni oarecare, banali, neînsemnați sînt legați între ei ca rotițele dințate ale unui ceasornic.

– Cred că exemplul tău nu e bun. Dacă se strică o singură roată dințată, ceasornicul se oprește. La ei, o roată dințată scoasă din uz, Bejan de exemplu, n-a oprit mașinăria. Totul a mers mai departe de parcă nu s-ar fi întîmplat nimic. Vrei să facem o verificare?

– Cum?

– Îți spun eu: eu am fost desemnată să iau pernița. Să spunem că dintr-un motiv sau altul eu nu mă pot duce. Te duci tu în locul meu.

– Și crezi că femeia îmi dă mie pernița?

– Desigur.

– Asta e o prostie. Cum să dea pernița unui străin, unui om pe care nu îl cunoaște?

– Ea nici pe mine nu mă cunoaște. Și e chiar mai bine că acești oameni să nu se cunoască între ei. E important să gîndească la fel.

– Și de unde știe ea cum gîndesc eu?

– Foarte simplu. Îi vorbești într-un anumit fel. Îi spui o parolă.

– Sînt foarte curios. Ce trebuie să-i spun?

– Că vrei o perniță „cu motive maramureșene". Dacă nu-i spui așa, îți vinde pe bani o perniță oarecare. Hai, du-te. E taraba aceea cu multe mărgele.

CU PERNIȚA sub braț, Guriță călca mîndru, plin de importanță: simțea aproape fizic că făcea și el parte dintre acei oameni neînsemnați, necunoscuți care totuși erau legați între ei cu mii de fire invizibile. Poate și din cauza acestei concentrări nu-și dădu seama că, în spatele lui, un bărbat mustăcios căuta să-l ajungă din urmă. Era dirigintele Coletăriei rapide de la gară. Acestuia, copilul cu pernița sub braț i se păru cunoscut și cînd ajunse în apropierea lui îl recunoscu: era băiatul care răspîndise manifeste în trenul de pe linia a doua.

Abia în ultima clipă își dădu seama Prințesa că Guriță era urmărit. Cu o repeziciune, de care nu se credea capabilă, se retrase în spatele unei tarabe. Vru tocmai să strige, să-l atenționeze să se ferească, dar întîrziase cu o fracțiune de secundă: mustăciosul îl prinse pe Guriță de braț.

Speriat, Guriță se smuci, dar nu reuși să se desprindă din strînsoare. Mustăciosul strigă după poliție și în cîteva clipe o mulțime de oameni curioși se adunaseră în jurul lor.

– Au prins un hoț, spuse cineva, apoi un altul se repezi spre Guriță să-l lovească.

– Te pomenești că ăsta mi-a furat pompa de la bicicletă!

Prințesa se înghesui și ea în apropierea lui Guriță, îi căută privirile și-i făcu semn să-i dea pernița. Cu pernița plină cu manifeste, Guriță era în mare pericol. El se mai smuci o dată, tot fără rezultat, dar reuși să scape pernița chiar la picioarele Prințesei. În învălmășeală ea o ridică fără să fie văzută și, făcîndu-și loc cu coatele, reuși să spargă inelul de curioși.

Rămase totuși prin apropiere să vadă desfășurarea evenimentelor. De undeva, dinspre teatru, apăru și omul ordinii, un polițist gras și puse și el mîna pe Guriță.

– Ce ai furat, mă? întrebă autoritar. Avea accent moldovenesc.

– N-a furat nimic, dădu lămuriri mustăciosul. Ăsta a împărțit acum ci-

mare, două „Stukas"-uri, urmărite de salve răzlețe ale unor tunuri de-ale noastre, se îndreptau spre București. De dimineață îl tot bombardau metodic; un nor gros de fum stăruia deasupra orașului. Avioanele s-au pierdut în depărtare, iar puțin mai tîrziu, cu urechea lipită de pămînt, am auzit exploziile înfundate ale bombelor.

Am mai stat așa cîtva timp, apoi, la fel de fulgerător, m-am răsucit înapoi pe burtă, așteptînd să aud o împușcătură. N-am auzit-o și asta m-a cam derutat. De ce n-a tras? Să se fi săturat neamțu' de mine? Să-l fi obosit pînda?... Că nu era lunetist, ci un simplu trăgător mi-am dat seama de la primul cartuș. Totuși, în ascunzătoarea lui, cel care voia să-mi ia viața stătea mai bine decît stăteam eu în porumbul acela sfrijit.

Oare cît timp trecuse de cînd comandantul bateriei mă trimisese să caut punctul de comandă al regimentului? Zece minute sau poate o oră? Nu știam, îmi dădeam seama că pierdusem noțiunea timpului. Poate din pricina hitleristului ăsta, căruia îi plăcea capul meu ascuns sub casca fierbinte, de ziceai că-i scoasă dintr-un furnal! O, dacă aș fi avut un ceas! Chiar și pe cel al bunicului, de buzunar, cu multe capace, greu ca o piatră și pe seama căruia, acasă, făceam mare haz.

Pe neașteptate, dinspre Otopeni, a izbucnit țăcănitul unor mitraliere, însoțit de împușcăturile cîtorva tunuri ușoare. „Acolo luptă, îmi ziceam, nu aici, unde un neamț, și ăsta pitit, vrea să mă țină în loc!" Îmi reiau misiunea. Nu, nu m-am ridicat în picioare, se înțelege că aș fi făcut o prostie ireparabilă, ci am prins să mă tîrăsc prin porumbul acela uscat. Aveam și un reper – un salcîm încremenit parcă de spaima războiului, iar dincolo de el, știam eu un șanț, care m-ar fi scos la un drum ce ducea direct spre Odăile. Am înaintat un metru-doi și neamțu' gata, nu și-a mai trădat prezența. Am început atunci să mă tîrăsc cu mai mult curaj. De la un metru la altul, salcîmul se apropia de mine tot mai mult. O bucurie infantilă a început să urce în mine ca un soi de îmbărbătare. Mi-era cald, cerul gurii mi se uscase, iar casca... ce să mai vorbim, ca un fier de călcat încins; pînă și carabina devenise mai grea decît o mitralieră de la noi, de la antiaeriană.

Cînd, în fine, cu mîna zgîriată de uscăciunea pămîntului am atins coaja salcîmului, mi-am zis: „Băiete, acum poți să te ridici liniștit, neamțu' s-a dus într-ale lui!", dar am rezistat ispitei, nu m-am ridicat. M-am odihnit puțin. La Otopeni, vuietul luptei nu mai contenea.

Am reluat înaintarea tîrîș-grăpiș, am zărit parapetul șanțului: un salt de patru-cinci metri, nu mai mult. M-am ridicat sprinten cum mă știam, mi-am adunat puterile și...

N-am auzit împușcăturile... sau nu le-am auzit imediat, sau le-am auzit, dar nu le-am înregistrat decît în secundele ce au urmat. Am simțit doar o lovitură în pulpă, ca și cînd o ființă invizibilă m-ar fi pocnit, prin surprindere, cu o rangă înroșită la foc. Am căzut în șanț, ca un sac... În primele momente, nu am auzit nimic altceva decît propria-mi respirație... era grea, dureroasă, ca după o fugă ostenitoare. Apoi am simțit ceva mai sus de genunchi un lichid năclăindu-mi pantalonul și am înțeles. M-a cuprins un fior de neliniște și de spaimă. Nu știu cum, prin ce minune, pe dinaintea ochilor mi-a trecut chipul frumos al profesoarei de română. Cînd eram într-a șasea de liceu cu sfială care îmi schimbase glasul o rugasem să citească întreaga mea „operă" lirică... Acum îi auzeam parcă glasul: „Tu, Luca, dacă o să te ții de literatură, o să ajungi departe!" Cîte nu-i pot trece unui om prin cap și încă cu viteza luminii în anumite clipe ale vieții!

Îmi priveam cele două răni – sîngerau. Pe urmă, mi-am controlat articulația picioarelor. Mi se puteau mișca. Totuși, îmi spuneam, n-am greșit, cel care mă vînase era un trăgător de rînd și nu un lunetist. Scosesem cureaua de la porthart ca să-mi strîng piciorul deasupra rănii, cînd mi s-a părut că prind un zgomot. Am deslușit pași grei, prudenți. Veneau spre mine strivind porumbul. Instinctiv, am apucat carabina. Glontele era pe țeavă. Trebuia doar să aștept, înfrîngîndu-mi arsura mistuitoare din carnea piciorului și starea de leșin care mă copleșea. Pînă la capăt! mi-am zis. Încremenisem într-o poziție incomodă, chinuindu-mă să nu scot vreun geamăt de durere. Auzeam pașii, se apropiau. Mi-am adunat puterile într-un efort suprem. Ivit pe buza șanțului, dușmanul mi s-a părut teribil de înalt. N-am șovăit, am apăsat pe trăgaci... L-am văzut prăbușindu-se în șanț, la un pas de mine. Atît am mai văzut. Apoi nimic. Abia într-un tîrziu m-am trezit din leșin și am zărit din nou deasupra Bucureștiului norul acela de fum negru... Am pornit spre Odăile, trăgîndu-mi piciorul rănit. Aveam de îndeplinit o misiune: să transmit un mesaj la punctul de comandă al regimentului. Se putea să nu-l transmit?

Copilăria

În dimineața albastră de august
Pe marile bulevarde-ale țării
Se aude glasul copilăriei.
E ca un freamăt al teilor
Ce și-au deschis floarea
În lumina binefăcătoare
a anotimpului.
Rîuri de miresme
Curg în valuri nestăvilite
În toate punctele cardinale
ale văzduhului.
Copiii trec îmbrăcați în uniforme
curate
Singuri sau însoțiți de părinți
Spre grădinițe și școli.
Din privirile lor ca niște nuferi
deschiși
Pornesc într-un zbor maiestuos
Stoluri de porumbei
Să înflorească cu chipul lor alb și
gingaș
Zarea inundată de soare.
Pe marile bulevarde-ale țării
Copilăria freamătă
Ca acordurile unui cîntec
Înălțat păcii, muncii și vieții.

Cristina Botaș, clasa a V-a,
Școala generală nr. 29, Galați.

teva zile manifeste la gară.

Polițistul, la început neîncrezător, îl cercetă pe Guriță, apoi îl strînse mai puternic de braț să nu-l scape cumva. Se și vedea în fața lui Dohotaru încasînd plicul cu bani pentru această faptă eroică.

Mustăciosul, foarte activ, de parcă ar fi fost polițist, chemă o birjă. Își agită brațele ca să fie văzut de cei din jur, dar birjarul sesizînd despre ce era vorba, dădu bici cailor.

– Stai, mă! strigă mustăciosul.

– De ce să stau? Să fac curse gratuite poliției?...

Dohotaru abia ajunse acasă cînd îl anunțară că fusese arestat tînărul care a distribuit manifestele la gară. Surpins de această veste bună, renunță la duș și la somnul de după-amiază, ceru să i se trimită mașina de serviciu și se reîntoarse la poliție.

Sergentul de stradă, urmărit cu invidie de către colegii lui, îl duse pe Guriță în biroul lui Dohotaru.

– Eu l-am arestat, domnule comisar șef.

Se așteptă la o mulțime de cuvinte de laudă, dar Dohotaru se limită la un „foarte bine" și, văzînd că sergentul nu schițează nici un gest care să sugereze că intenționează să părăsească încăperea, îl țintui cu degetul:

– Vrei să-ți fac o cerere să ne lași singuri?

– Nu, domnule comisar șef. Am vrut doar să vă informez că eu l-am arestat.

– Asta am mai auzit o dată. Mai ai și altceva de comunicat?

– Nu, domnule comisar șef.

Salută regulamentar, își bătu zgomotos călcîiele și ieși din birou.

Dohotaru își descheie nasturii vestonului, întoarse ventilatorul cu paletele spre el și savură lung aerul răscolit și rece. Cu mișcări leneșe se lăsă pe spătarul scaunului: acum nu mai avea de ce să se grăbească. Era convins că va avea o treabă ușoară: băiatul, după cum părea de speriat, nu avea cum să reziste în fața lui. Prin el, fără îndoială, va reuși să-i prindă pe toți cei implicați în acțiunea de răspîndire a manifestelor și, la urma urmei, de ce nu, să pună mîna și pe multiplicator. Hotărî să-l ia cu binișorul să nu-l sperie. Știa din experiență că un șoc, mai ales la tineri, îi face să se închidă în ei ca într-o găoace, să tacă, să fie cîteva zile imposibil de abordați. Zîmbi:

– Cum te numești, băiatule?

Guriță, care se așteptase la palme, la înjurături, stătea încremenit în fața comisarului. Vocea caldă, parcă binevoitoare a acestuia, îl derută. Răspunse cu un ușor tremur în glas:

– Petru Balica.

Comisarul continuă să zîmbească:

– Ai nume frumos. În ce clasă ești?

– În a șaptea.

– La o întrebare ca asta trebuie să răspunzi mai concret. Cînd eram ca tine și mă întreba cineva în ce clasă sînt, spuneam și numele școlii.

– Școala primară numărul 8, Șega.

– Și înveți bine?

– De 9 și 10.

Dohotaru socoti că pusese suficiente întrebări politicoase de acomodare. Își drese vocea:

– Păi, dacă ești elev bun, de ce te ții de prostii?

Deci pînă acum a fost doar introducerea. Și, deși vocea comisarului sună la fel ca și mai înainte, Guriță își dădu seama că, de acum încolo, va trebui să fie foarte atent.

– De ce fel de prostii?

– Vezi, asta vreau să aflu și eu. Rise să pară în continuare binevoitor, nu anchetator. De unde ai luat manifestele?

Lui Guriță zîmbetul de pe fața comisarului i se păru forțat. Hotărî să facă pe prostul:

– Ce-s alea manifeste?

– Măi, băiatule, aici întrebările le pun eu. Își dădu însă seama, prea repede își schimbase atitudinea. Copilul trebuia derutat cu întrebări banale nelegate de lucruri grave. Cu ce se ocupă taică-tău?

– E tîmplar. Face coșciuge.

– Meserie urîtă, se strîmbă Dohotaru.

– Ca oricare meserie, domnule comisar. Oameni au nevoie de mese, de scaune și uneori de coșciuge. Cineva trebuie să facă și coșciuge.

Dohotaru se încruntă, se aplecă în față și se rezemă cu coatele de birou. Vocea îi deveni metalică, rea:

– Ce ai căutat marți seară la gară?

Guriță îi răspunse repede:

– Marți seara n-am fost la gară.

Dohotaru zîmbi din nou, dar de astă dată victorios: băiatul a mușcat din nadă, nu mai avea cum să scape:

– De unde știi cu atîta precizie că n-ai fost marți seara la gară?

– Pentru că ultima oară cînd am fost la gară a fost o zi de sîmbătă. Îmi amintesc precis pentru că era 1 mai. Ne-am dus cu școala la Moneasa.

Pentru prima oară, Dohotaru se convinse că băiatul din fața lui nu era un prostănac oarecare. Dimpotrivă. Răspunsurile lui sunau ca niște lecții învățate pe de rost. Parcă ar fi avut de-a face cu un Bejan mai mic. Sună după secretară:

– Unde e sergentul care l-a arestat?

– E aici pe coridor, domnule comisar șef.

– Să vină imediat aici!

(Va urma)

DIMITRIE CANTEMIR

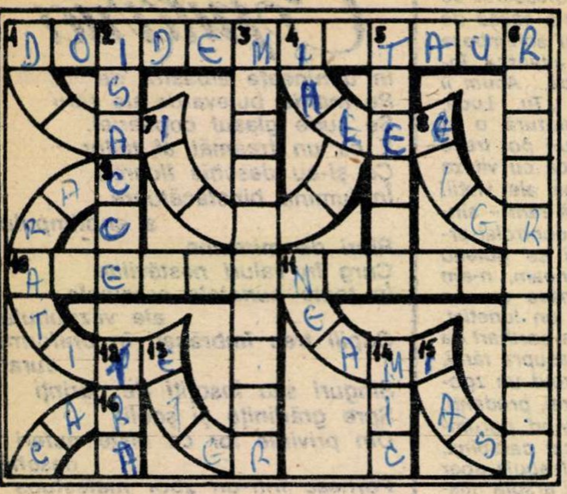

În fantezia de față, căsuțele numerotate joacă mai multe roluri. Ele intră în compoziția a două cuvinte, reprezentînd fie începutul unui cuvînt pe orizontal și al unuia pe vertical sau curb, fie sfîrșitul unui cuvînt și începutul altuia plasat în prelungire. În plus, citite în ordinea cifrelor, literele din aceste căsuțe vor da, la o dezlegare corectă, numele unui strălucit cărturar, domnitor (1710–1711) și patriot român care a trăit între anii 1673–1723.

ORIZONTAL: 1) Locul secund. 2) Tot așa. 3) Eterogen. 5) Participant la coridă! 10) Una din cele șapte coline ale Romei, supranumită în antichitate și Colina plebeilor. 11) Univers, lume.
ÎN CURBĂ: 1) Cîini mari. 4) Zăvorăsc ușile. 7) O lucrare publicată pentru prima dată. 8) Atmosferă, văzduh (fig.). 9) A transporta poveri. 10) Armăsari dobrogeni. 11) Zăpadă. 12) Din fantezie! 13) Radical organic obținut din etan prin îndepărtarea unui atom de hidrogen. 14) Nota trei! 15) Străvechi oraș românesc, amintit documentar din secolul al XIV-lea (1387–1392). 16) Avansează dînd înapoi.
VERTICAL: 2) Poet român (1886–1954), autorul poeziei „Ninge". 3) Situat spre sud. 5) Amestec de aluminiu cu un oxid al unui metal întrebuințat în sudură. 6) Readuce în stare bună obiectele uzate (pl.). 9) Cupa Campionilor Europeni (abr.). 12) Perete! 14) De dimensiuni reduse. 16) Soarele piramidelor.

FACEȚI CUNOȘTINȚĂ

Sub numele de „porumbel-papagal" sînt desemnate mai multe specii de păsări din Africa. Au culori strălucitoare, din care predomină verdele, galbenul, roșul. Coloritul atrăgător le-a și adus numele. Zboară iute și cîntă melodios.

Grupul mare al porumbeilor, din care face parte și specia din imagine, este răspîndit pretutindeni pe glob, cu excepția zonelor arctice și antarctice. Porumbeii s-au adaptat la viața în munți, ca și în cîmpii, dar preferă pădurile. În linii mari, speciile din regiunile nordice sînt migratoare, în vreme ce acelea din regiunile tropicale rămîn sedentare sau se deplasează numai în zonă.

Porumbeii sînt cunoscuți pentru frumoasa lor viață de familie și grija deosebită față de pui.

ELENA MARIN

Almanah de vacanță

Mica gospodină

ȘTIAȚI CĂ...

...orezul fierbe mai repede dacă este ținut, înainte de preparare, în apă rece?

...înainte de a fi pusă la fiert, conopida trebuie ținută în apă cu sare? Eventualii viermișori vor fi siliți să iasă din inflorescența cărnoasă. Pentru a rămîne albă, conopida se fierbe într-un vas acoperit, în apa căruia se adaugă 2–3 linguri de lapte.

...în apa în care fierb cartofii pentru piure se toarnă puțin oțet? Laptele folosit la prepararea piureului trebuie să fie cald.

...adăugînd în apa de spălare sau de fierbere 3 g de sare și 0,5 g sare de lămîie la litru de apă, mențineți culoarea și prospețimea ciupercilor?

...friptura de porc sau de vită este mai gustoasă dacă, înainte de a fi pusă la tavă, se unge cu unt și se presară cu cimbru praf? În schimb, friptura de pui se unge cu mujdei de usturoi și unt.

...legumele verzi se pun la fiert în apă fierbinte, iar cele uscate (fasole, mazăre, linte) în apă rece, după ce au fost ținute 8–10 ore în apă călduță sau rece, spre a se înmuia?

...albușurile se vor bate mai repede și mai bine dacă, înainte de a le bate, le stropiți cu puțină zeamă de lămîie sau le presărați cu puțin zahăr pudră?

ȘTIU PĂSĂRILE SĂ NUMERE?

Încă în secolul al XVI-lea, ornitologii s-au întrebat dacă păsările știu să... numere! Pentru a găsi răspunsul au fost imaginate și realizate experiențe interesante cu diferite specii de păsări.

Astfel, dacă ouăle sînt luate din cuiburi imediat ce au fost ouate, păsările continuă să depună ouă, străduindu-se să ajungă la numărul celor pe care le clocesc în mod obișnuit. Rîndunicile clocesc de obicei cinci ouă, dar cele supuse experienței de mai sus au depus pînă la 50 de bucăți!

Bineînțeles, pasărea nu socotește ca noi. Mai curînd s-ar părea că are în organism un fel de mecanism socotitor fiziologic, cu ajutorul căruia cunoaște cantitatea ouălor depuse și care sînt prezente în cuib.

Un mai bun matematician este găina. Unei găini i-au fost oferite pe un carton niște boabe de porumb, dar fiecare al doilea bob era... lipit. Pasărea a învățat foarte repede să numere din doi în doi, ciugulind fără greșeală *numai boabele nelipite!* O altă găină s-a deprins să ciugulească din trei în trei, dar mai departe aceste păsări n-au reușit să numere.

S-au făcut și experiențe mai complicate, cu ajutorul cărora s-a căutat să se verifice dacă păsările pot deosebi grupuri de obiecte care le sînt arătate în același timp. Aici pe primul loc s-au clasificat sticleții, care au deosebit repede 5 boabe față de 3 (tot prin metoda lipirii), precum și 6 față de 4. Deci n-au reușit să deosebească 5 de 4, 5 de 7 sau 6 de 10.

Păsările mai rețin ușor cifre reprezentate grafic. Astfel, după ce li s-a arătat, cu ajutorul unui stimulent alimentar, un carton care avea trei pete, păsările au ales întotdeauna, fără greșeală, vasul cu alimente pe capacul căruia se găseau desenate trei pete asemănătoare, deși acesta le era prezentat simultan cu alte vase. Performerele acestui tip de experiență au fost cioara și papagalul cenușiu, care au învățat să deosebească vase pe care se găseau cîte două, trei, patru, cinci și șase pete.

Astfel s-a dovedit că păsările pot fi învățate să numere. Dar ele nu pot depăși limita maximă de 9, record realizat de canari.

Enciclopedia jocurilor enigmistice

CRIPTOGRAFIA - O ISTORIE MILENARĂ

„Jocul de inteligență și de memorie e tot atît de indispensabil spiritului omenesc după cum exercițiul fizic este indispensabil corpului".

CEZAR PETRESCU

De la apariția sa, omul a simțit nevoia să comunice. Pentru ca informațiile și gîndurile lui să se poată păstra și transmite generațiilor, omul a inventat scrisul. Nu o dată însă pe parcursul zbuciumatei sale istorii, omul a trebuit să ascundă, să tăinuiască cele scrise, și astfel a luat naștere o nouă modalitate de exprimare în scris: CRIPTOGRAFIA (din cuvintele grecești kryptos = ascuns și graphein = a scrie). Criptografia este o scriere care utilizează semne convenționale ce dau literelor altă valoare decît cea curentă.

Pînă astăzi, criptografia utilizează două sisteme de cifru: transpunerea și substituirea. Transpunerea implică o modificare a poziției normale a literelor care alcătuiesc textul. Literele mesajului sînt schimbate după o regulă secretă numită cheie. Aici pot fi incluse toate problemele rebusiste care se pretează la anagramare. Un cuvînt de trei litere ca SUD poate fi scris în șase variante: SUD, DUS, SDU, DSU, USD, UDS. Știți la cîte combinații poate da naștere o frază compusă din douăzeci de litere? Numărul lor este de 2 432 902 007 246 400 000!

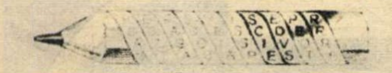

Fig. 1

Cel de-al doilea sistem de cifrare, substituirea, se realizează prin înlocuirea fiecărei litere sau a fiecărui grup de litere din mesajul criptat cu o altă literă, cifră, semn sau simbol conform unor reguli anterior stabilite între corespondenți.

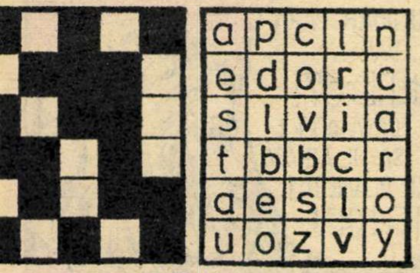

a	p	c	l	n
e	d	o	r	c
s	l	v	i	a
t	b	b	c	r
a	e	s	l	o
u	o	z	v	y

Fig. 2

În „Viața lui Lysandros", Plutarh descrie un instrument de criptare care este socotit cel mai vechi din lume. Pentru a urmări mișcările perșilor, Lysandros, vestitul comandant al flotei spartane, trimisese cîțiva soli. Unul dintre ei a reușit să revină în patrie aducînd un mesaj. Solul a scos de la brîu un fel de baston scurt și cilindric, cunoscut sub numele de scital (fig. 1) și a înfășurat pe el în spirală cingătoarea sa, pe care Lysandros își înscrisese, criptat, mesajul. Înșiruirea de litere aparent fără sens acum căpătau un înțeles. În urma acestui mesaj cifrat, el a hotărît că este momentul să-i atace pe perși, obținînd o strălucită victorie. Pentru descifrare (decriptare) era nevoie de un scital de aceleași dimensiuni cu acela pe care scrisese.

Istoricii romani Suetoniu, Aulus Gellius și alții ne descriu un sistem criptic bazat pe substituirea literelor numit „alfabetul lui Iulius Cezar". Fiecare literă din alfabetul normal era înlocuită cu a patra literă următoare în ordine alfabetică (A era înlocuit cu D, B cu E, C cu F ș.a.m.d.).

La rîndul său, marele orator Cicero a poruncit sclavului său, scribul Tiro, să născocească o metodă de cifrare, făgăduindu-i în schimb libertatea. Acesta a realizat o scriere ale cărui semne poartă și astăzi denumirea de „caractere tironiene". Ea este foarte asemănătoare stenografiei.

Pentru evul mediu trebuie amintită contribuția germanului Johann Trithemus, care în 1499 a scris în limba latină o lucrare despre criptografie. Cartea sa a fost tradusă în mai multe limbi și s-a răspîndit repede. Trithemus a inventat un sistem de scriere secretă bazat pe 18 alfabete diferite pentru fiecare literă, care poate da sute de combinații. În acest sistem criptografic foarte dificil de descifrat literele erau înlocuite prin cuvinte. Acuzat de magie neagră, opera i-a fost arsă pe rug, iar autorul a fost gata-gata să împărtășească soarta operei sale.

O altă modalitate de cifrare este cu grătarul sau cu grilajul inventată de medicul italian Geronimo Gardano. Este vorba de o placă împărțită în pătrate, dintre care unele sînt decupate (fig. 2). Grătarul se așază pe o foaie de hîrtie și în spațiile decupate se înscriu literele mesajului. Se ridică după aceea grătarul și în jurul literelor existente se înscriu alte litere, putîndu-se alcătui, cu puțină fantezie, chiar și un text. Cel care primește mesajul are și el un grătar identic, pe care îl pune deasupra foii, făcînd ca textul să apară în clar.

●●●●●●●●●●●●●●●

LUCEAFĂRUL

ORIZONTAL: 1) „A fost odată ca-n povești,/ A fost ca niciodată". „Din sfera mea venii cu greu/ Ca să te-ascult ș-acuma". 2) „Privea în zare cum pe mări/ Răsare și strălucе" (pl.). 3) Ultimele două stele! „Băiat din flori și de pripas,/ Dar îndrăzneț cu ochii". 4) „Străin la vorbă și la port,/ Lucești fără de viață". „Tu-mi cei chiar nemurirea mea/ În schimb pe-o sărutare" (pl.). 5) „De greul negrei vecinicii,/ Părinte, mă dezleagă". „O, ești frumos, cum numa-n vis/ Un demon se arată" (pop.). 6) Strălucitor la urmă! „Ci eu în lumea mea mă simt/ Nemuritor și rece" (pl. fem.). 7) La margini de crîng! „O, vin' odorul meu nespus,/ Și lumea ta o lasă". Cătălin la 13 ani! 8) „Din negru giulgi se desfășor/ Maramoreele brațe". „Din sfera mea venii cu greu/ Ca să-ți urmez chemarea". 9) „Tu ești copilă, asta .../ Hai ș-om fugi în lume" (subst.). „Părea un tînăr voievod/ Cu păr de aur moale" (arab.). 10) „Tu vrei un om să te socoți,/ Cu ei să te asameni"?

VERTICAL: 1) „Pe-a mele ceruri să răsai/ Mai mîndră decît ele". „I-atinge mînile pe piept,/ I-nchide geana dulce". 2) La margine de hotar! „Ți-aș da pămîntul în bucăți/ Să-l faci împărăție". Rupte din Soare! 3) „Iar tu, Hyperion rămîi/ Oriunde ai apune..." Rimă neîmperecheată și nici bine terminată! 4) Cele 13 muze inspiratoare! La margine de ocean! „Pe creștetele-a doi copii/ Cu plete lungi, bălaie" (pop. verb. inf.). 5) „O, vin', în părul tău bălai/ S-anin cununi de stele". 6) „Eu sunt Luceafărul de sus,/ Iar tu să-mi fii mireasă". 7) Un poet pe jumătate! Și pe jumătate tată! E și e și nu mai e! 8) „Părea un fulger ne-ntrerupt/ Rătăcitor prin ele" (pl.). „În veci îl voi iubi și-n veci/ Va rămînea departe"... 9) „Da, mă voi naște din păcat,/ Primind o altă lege". „Lucește c-un amor nespus/ Durerea să-mi alunge". 10) „Și-i zise-ncet: — «Încă de mic/ Te cunoșteam pe tine/ Și guraliv și de nimic/ Te-ai potrivi cu mine...»".

DICȚIONAR: AORI, AMA.

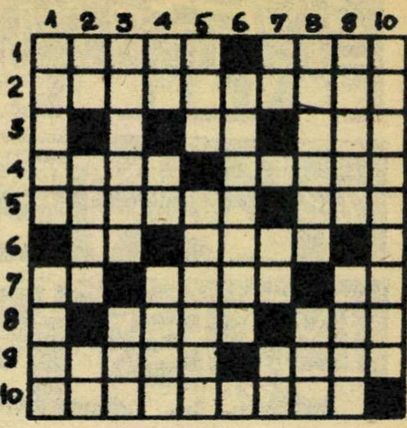

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1						■				
2										
3		■		■			■			
4					■					
5							■			
6	■			■					■	
7			■					■		
8		■					■			
9						■				
10										■

G. NEGREA,
Borzești

Protectorul campionului

Măturică era un băiat cu obraji osoși, înalt, ce-i drept, dar subțire, cu umerii aduși înainte și, după toate aparențele timid, sperios, altfel n-ar fi fost atît de grijuliu și ticăit, cel puțin așa judeca Octavian, care terminase de mult treaba, făcuse un duș, îmbrăcase echipamentul de sport și lovea zdravăn sacul de box agățat în nuc. Între timp, meticulosul de sub umbrarul bucătăriei de vară se apucase să mărunțească morcovii, ardeii grași, ceapa și cartofii pe care Octavian, grăbit, îi tăiase în felii prea groase pentru tocăniță sau nu-i tăiase deloc.

– Ce-i, Măturică, îmi retușezi opera? rîse Octavian, aplicînd sacului o directă urmată de un upercut. – Nu mă cheamă Măturică, de unde mi-ai scos porecla asta?! – Mi-a venit adineauri în cap privindu-te. Semeni de fapt cu un măturoi, dar eu sînt băiat bun și-o să-ți spun, mai dulce, Măturică. Isprăvește mai repede și vino la maistrul să te învețe cîte ceva. Măturică îl privi îngîndurat cu ochii săi spălăciți și nu răspunse. – Ți-e frică? zise Octavian, dansînd în jurul sacului și mitraliindu-l cu lovituri spectaculoase. N-o să dau tare, îți promit. Măturică ridică din umeri, continuînd să lucreze cu mîinile lui roșcovane. – N-auzi că singur mă plictisesc? se răsti Octavian. Mișcă-te odată! O să am grijă să nu te lovesc deloc, fricosule! Doar o să mă prefac că dau, atît!

După ce socoti că legumele arătau exact cum trebuie, Măturică le mai spălă o dată, grijuliu, și se apropie nehotărît de Octavian. Acesta îi arătă cu o mișcare a capului cea de-a doua pereche de mănuși. – Pune-ți-le și roag-o pe bucătăreasă să-ți lege șireturile.

...Un timp, Octavian se ținu de cuvînt: schița loviturile, nimic mai mult. Pe urmă îi veni chef să-l sperie nițel pe Măturică și-i atinse, ușor, bărbia: – Garda mai sus, bătrîne! Trebuie să știi să te aperi! Ori Măturică era un ucenic din cale-afară de silitor, ori maistrul se mișca prea lent – cert este că expertele lovituri ale acestuia din urmă nimereau în gol sau în mănușile începătorului. Octavian începu să se enerveze și să dea în lege. Transpirase și de ciudă, și de efort. Nepriceputul Măturică avea o calitate nebănuită: știa să se ferească. Octavian își ieșise din fire, acum lovea de-a binelea și abia cînd văzu că l-a nimerit în buză se opri gîfîind neliniștit: – Gata, Măturică, îți ajunge. Cred că m-am avîntat prea mult, dar să știi că și tu ai o vină: ești foarte vioi, m-ai scos din sărite cu sprinteneala ta! Dacă insiști, s-ar putea să ai o șansă în box, da-ți trebuie muncă multă, vino să-ți pun un plasture.

Peste vreo două ceasuri, cînd băieții se înapoiară din excursie, cineva din detașamentul lui Măturică îl căută pe Octavian: – Ia spune, tu l-ai aranjat pe Ionete? – Nu știu despre cine vorbești! – Despre băiatul cu care ai fost azi de serviciu la bucătărie. – Măturică? – Ionete îl cheamă. Ionete Gheorghe. Ghiță. Sîntem numai de trei zile în tabără, n-ai avut timp să-l cunoști ca lumea. Tu l-ai împodobit? – Dar nu-i nimic important, se sperie Octavian. Abia l-am atins! Plasturele e pus mai mult de formă! De ce te uiți așa la mine, ce-am făcut? Am vrut să-l învăț nițel box, că prea mi s-a părut mălăieț! – Să-l înveți tu! îl îngînă celălalt, ironic. Știi cu cine ai boxat, maistre dragă? Cu campionul nostru județean de juniori! Are și locul patru pe țară! Să nu te mai legi de el! Pe ce lume trăiești dacă nu știi că oamenii ca Ionete n-au voie să boxeze de-adevărat decît în sala de antrenament sau la concursuri oficiale? Ar fi putut să te facă praf, dar n-are voie să se atingă nici atîtica de un nepriceput ca tine, trebuie să rabde, iar tu, deșteptule, ai profitat și dă-i, și dă-i, și l-ai lovit! Dacă se mai repetă, o să ai de-a face cu mine. – Tu ești tot boxer de performanță? zise pierit Octavian. – Nu, și nici nu-mi place boxul, dar sînt coleg de clasă cu Ionete și-l păzesc de aiuriții ca tine, sînt protectorul campionului, ne-am înțeles?

OVIDIU ZOTTA

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA
Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentarea tehnică: LUCIA SICOMAȘ

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA: Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P.O.B. 136—137 Telex 11 226 București.

Index 41633 12 pagini, 1,50 lei.

ÎNTÎLNIREA DE PE PLANETA MISTERIOASĂ

SCENARIUL:
SORIN ȘTEFĂNESCU
DESENE:
ION ȘI V. MIHĂESCU

Rezumatul episodului 3: Astronauții își dau seama că se găsesc în apropierea unei planete către care sînt atrași de o forță necunoscută.

4

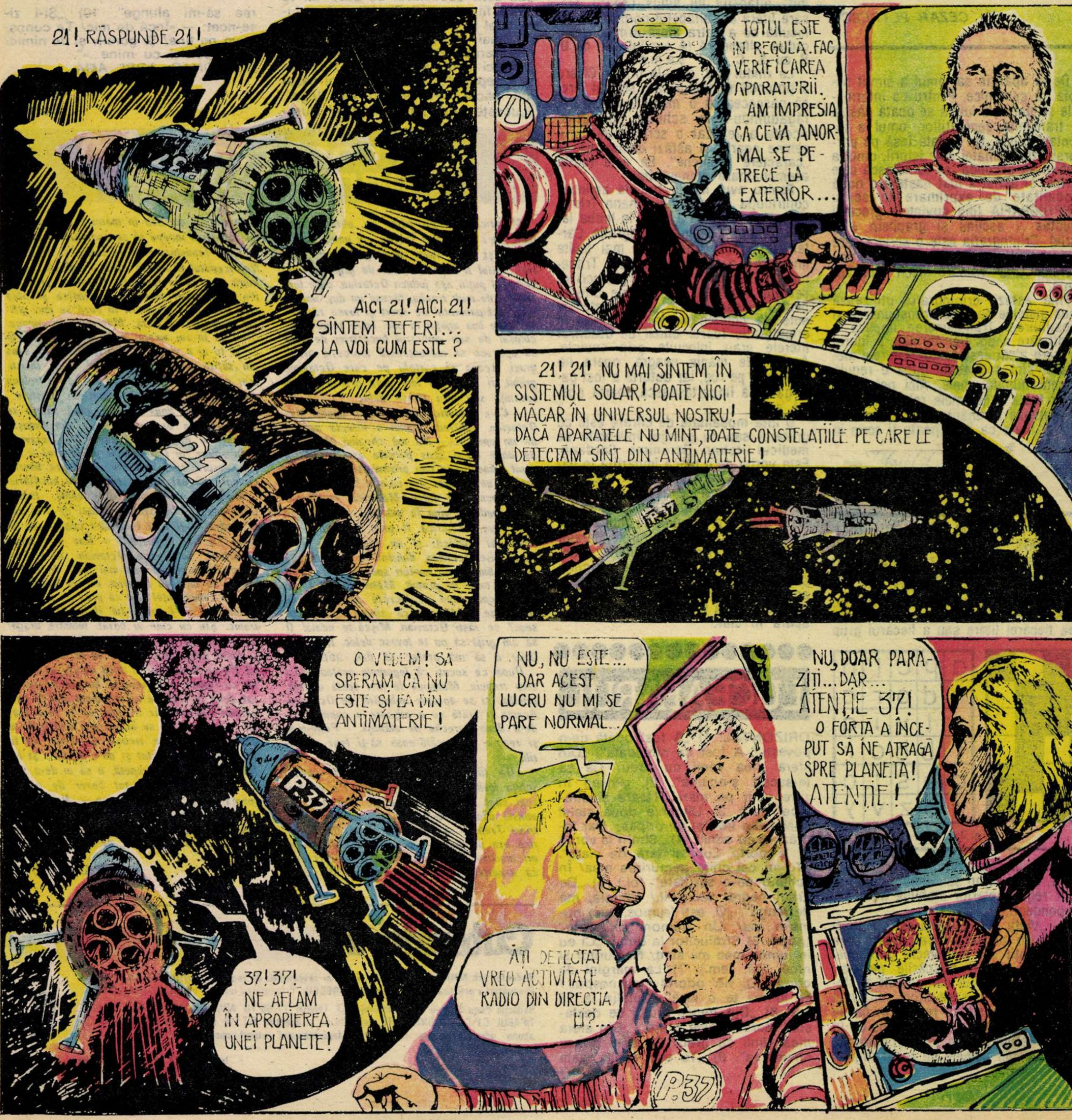
21! RĂSPUNDE 21!
P37
AICI 21! AICI 21! SÎNTEM TEFERI... LA VOI CUM ESTE?
P21
TOTUL ESTE ÎN REGULĂ. FAC VERIFICAREA APARATURII. AM IMPRESIA CĂ CEVA ANORMAL SE PETRECE LA EXTERIOR...
21! 21! NU MAI SÎNTEM ÎN SISTEMUL SOLAR! POATE NICI MĂCAR ÎN UNIVERSUL NOSTRU! DACĂ APARATELE NU MINT, TOATE CONSTELAȚIILE PE CARE LE DETECTĂM SÎNT DIN ANTIMATERIE!
P37
O VEDEM! SĂ SPERĂM CĂ NU ESTE ȘI EA DIN ANTIMATERIE!
P.37
37! 37! NE AFLĂM ÎN APROPIEREA UNEI PLANETE!
NU, NU ESTE... DAR ACEST LUCRU NU MI SE PARE NORMAL...
AȚI DETECTAT VREO ACTIVITATE RADIO DIN DIRECȚIA EI?...
NU, DOAR PARAZIȚI... DAR... ATENȚIE 37! O FORȚĂ A ÎNCEPUT SĂ NE ATRAGĂ SPRE PLANETĂ! ATENȚIE!
P.37

FORUM'83

ÎN ȚARA PĂCII, SPRE COMUNISM ÎNAINTĂM!

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
ÎN FRUNTE CU SECRETARUL SĂU GENERAL
TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Unul dintre cele mai emoționante momente ale Forumului Național al Pionierilor a fost spectacolul — evocare „Glorie eroilor neamului", desfășurat la Monumentul Independenței din Iași.

33-34
1983

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 18 AUGUST,
ANUL XVII (NR. 828)

CEAUȘESCU-ROMÂN
PACEA ȘI PRIETEN
CEAUȘESCU ROMÂ

TELEGRAMA ADRESATĂ TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU,

SECRETARUL GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN,

PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA,

de către participanții

la Forumul Național al Pionierilor

MULT IUBITE ȘI STIMATE TOVARĂȘE NICOLAE CEAUȘESCU,

În numele milioanelor de pionieri din patria noastră, al tuturor copiilor țării, noi, participanții la cel de-al XI-lea Forum Național al Pionierilor, ne exprimăm cele mai fierbinți sentimente de dragoste, de adîncă recunoștință față de patrie, partid și popor, față de Dumneavostră, mult iubite și stimate tovarășe secretar general Nicolae Ceaușescu, părinte drag și prețuit al tinerei generații, pentru grija permanentă cu care sîntem înconjurați, pentru minunatele condiții de viață și învățătură create, pentru copilăria fericită pe care o trăiesc cele mai tinere vlăstare ale României socialiste.

Cu adîncă emoție și profund respect ne îndreptăm gîndurile noastre curate către tovarășa Elena Ceaușescu, eminent om politic și savant de renume mondial, care acționează cu abnegație revoluționară și profund devotament pentru înfăptuirea idealurilor comuniste ale partidului și poporului nostru, aducîndu-și o importantă contribuție la dezvoltarea învățămîntului, culturii și științei românești, la educarea patriotică, revoluționară a tinerei generații din România.

Viața noastră, a tuturor copiilor țării, a întregului popor este puternic luminată de mărețele înfăptuiri ce au avut loc în epoca cea mai fertilă din istoria patriei, inaugurată de Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, de cînd Dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, vă aflați în fruntea partidului și a țării, conducînd cu multă înțelepciune, cu strălucită clarviziune științifică măreața operă de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre culmile comunismului.

Animați de îndemnurile pe care ni le adresați permanent, avînd în față minunatul exemplu al vieții și activității Dumneavoastră revoluționare, al celor peste 50 de ani de muncă și lupta în slujba celor mai nobile idealuri ale poporului, noi, copiii țării, participăm cu entuziasmul vîrstei noastre tinere la înfăptuirea politicii partidului, a hotărîrilor Conferinței Naționale a P.C.R., cu conștiința limpede că suprema noastră îndatorire este de a ne iubi patria, de a învăța și munci pentru a deveni oameni de nădejde ai țării, spre a duce mai departe făclia progresului neîntrerupt, a bunăstării și fericirii națiunii noastre socialiste, a păcii și prieteniei în lume.

Vă raportăm, mult iubite și stimate tovarășe secretar general Nicolae Ceaușescu, că, însuflețiți de indicațiile și îndemnurile pe care le adresați permanent tinerei generații a patriei, forumurile pionierești, cel de-al XI-lea Forum Național al Pionierilor, autentice școli ale educației, democrației și autoconducerii pionierești, organizate din inițiativa și pe baza orientărilor Dumneavoastră, se desfășoară în acest an sub mobilizatoarea deviză „În țara păcii, spre comunism înaintăm", realizînd o amplă și temeinică analiză a activității desfășurate de Organizația Pionierilor, stabilind sarcinile consiliilor și comandamentelor pionierești în viitorul an școlar, pentru intensificarea întregii activități de educare comunistă, patriotică, revoluționară, prin muncă și pentru muncă a tuturor copiilor.

Conștienți că măreața operă de edificare a noii societăți în patria noastră are nevoie de oameni temeinic și multilateral pregătiți, încă de pe băncile școlii, în ateliere, laboratoare ne însușim cele mai noi cuceriri ale gîndirii umane, ale tehnicii, științei și culturii, intensificăm activitatea consiliilor și comandamentelor pionierești pentru creșterea răspunderii tuturor pionierilor și școlarilor față de principala noastră îndatorire patriotică, învățătura, pentru legarea acesteia de practică, de activitatea productivă, formîndu-ne ca specialiști cu o înaltă pregătire politică și profesională.

Organizația Pionierilor va acționa cu și mai multă hotărîre, în spiritul indicațiilor Dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru cunoașterea și însușirea politicii interne și externe a partidului și statului nostru, pentru formarea tuturor copiilor în spiritul dragostei și devotamentului nețărmurit față de patrie, partid și popor, al respectului față de tradițiile glorioase ale istoriei și culturii noastre naționale, al mîndriei față de mărețele realizări obținute de poporul român în anii socialismului, de către oamenii muncii, cu deosebire în perioada celor 18 ani care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului.

Așa cum ne învățați și ne îndrumați permanent, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, vom intensifica, în detașamente și unități, preocuparea pentru educarea tuturor copiilor în spiritul înaltelor idealuri morale ale poporului român, al normelor și principiilor etice comuniste, inițiind ample acțiuni care să asigure cultivarea sentimentelor de prietenie, a respectului față de adevăr, a cinstei, modestiei și corectitudinii în întreaga activitate, în școală și în Organizația Pionierilor, în familie și în societate. Așa cum ne cereți Dumneavoastră, în spiritul materialismului dialectic și istoric, al socialismului științific creator, vom lupta cu hotărîre împotriva a tot ceea ce este vechi și perimat, vom acționa neabătut pentru promovarea noului, a spiritului revoluționar în întreaga noastră activitate, încît să devenim oameni cu o înaltă conștiință socialistă, demni făuritori ai societății comuniste pe pămîntul drag al patriei.

Însușindu-ne permanent opera Dumneavoastră, învățînd de la comuniști, de la părinții și frații noștri mai mari, care înalță sub ochii noștri România pe noi culmi de civilizație și progres, ne aducem contribuția noastră la înflorirea patriei, fiind continuu prezenți pe marile șantiere de muncă patriotică, în agricultură, intensificînd acțiunile de strîngere a materialelor refolosibile, a plantelor medicinale, a fructelor de pădure, convinși că în felul acesta ne îndeplinim o importantă îndatorire patriotică.

Noua. pionierilor și școlarilor, tuturor copiilor patriei, Festivalul național „Cîntarea României" și marea competiție sportivă națională „Daciada", organizate din inițiativa Dumneavoastră, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, ne oferă multiple posibilități de dezvoltare și afirmare a marelui potențial artistic, a aptitudinilor fizice, a talentului creator cu care sîntem înzestrați, asigurînd o și mai largă participare la aceste acțiuni, pentru formarea înaltelor trăsături morale ale viitorilor cetățeni ai patriei.

Vă mulțumim din adîncul inimilor noastre tinere, mult iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru grija cu care ne ocrotiți viața, cu care apărați viitorul omenirii, bunul său cel mai de preț, pacea, pentru contribuția inestimabilă pe care o aduceți la dezvoltarea colaborării între toate popoarele lumii. Urmîndu-vă permanent îndemnurile, vom intensifica activitățile dedicate păcii și prieteniei cu toți copiii lumii, vom participa activ la acțiunile de pace care vor marca Anul Internațional al Tineretului, amplă manifestare inițiată, la propunerea României, de către Organizația Națiunilor Unite, care, sub deviza „Participare-Dezvoltare-Pace", este menită să sporească contribuția tinerei generații la instaurarea unui climat de pace și colaborare pe planeta noastră.

Exprimîndu-ne încă o dată cele mai călduroase mulțumiri, sentimentele de adîncă dragoste și nețărmurită recunoștință din partea tuturor copiilor țării, față de Dumneavoastră, mult iubite și stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, cel mai apropiat prieten și îndrumător al tinerei generații, față de tovarășa Elena Ceaușescu, pentru grija părintească cu care ne înconjurați zi de zi, ne angajăm să muncim și să învățăm necontenit, să nu precupețim nici un efort pentru a fi demni de încrederea ce ne-o acordați, să facem totul pentru a deveni cetățeni de nădejde ai scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

Vă rugăm, cu deosebit respect și înaltă considerație, să primiți din partea pionierilor și șoimilor patriei, a tuturor copiilor țării, urările noastre de multă sănătate și putere de muncă, ani mulți și fericiți în fruntea partidului și națiunii române, pentru binele și prosperitatea poporului nostru, pentru pacea și securitatea lumii, pentru progresul necontenit al României pe calea socialismului și comunismului.

**PARTICIPANȚII
LA FORUMUL NAȚIONAL
AL PIONIERILOR**

Educaţia comunistă, patriotică, revoluţionară – obiectiv central al activităţii pionierești

Dimineaţa zilei de 1 august a fost dedicată de către delegaţii la forum dezbaterii modului în care este îndeplinit obiectivul central al activităţii consiliilor și comandamentelor pioniereşti – **educarea comunistă, patriotică, revoluţionară a pionierilor şi şcolarilor.**

Chiar din primele luări la cuvînt, vorbitorii au subliniat cît de importante sînt pentru pregătirea fiecărui membru al organizaţiei noastre revoluţionare, pentru fiecare şcolar, în scopul **cunoaşterii şi înţelegerii politicii interne şi externe a partidului şi statului nostru, studierea cuvîntărilor şi expunerilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, a celorlalte documente de partid şi de stat, a legilor ţării.**

Care sînt mijloacele cele mai eficiente prin care se realizează acest deosebit de important obiectiv educativ al organizaţiei noastre revoluţionare?

Un mare număr de delegaţi împărtăşesc din experienţa unităţilor pe care le reprezintă, fac un larg schimb de idei cu privire la pregătirea **informărilor politice,** la alegerea şi pregătirea **tematicii cercurilor** şi **cluburilor de dezbateri politico-ideologice,** la **întîlnirile cu activişti de partid şi de stat, vizitele** prin care-şi lărgesc orizontul cunoaşterii.

Corina Bot (Şc. gen. **Şomcuţa Mare, Maramureş)** vorbeşte despre preocuparea comandamentului unităţii din şcoala ei pentru găsirea unor forme cît mai eficiente pentru dezbaterea unor teme ale politicii interne şi externe a partidului nostru. „Întotdeauna, spune ea, scopul pe care-l urmărim este acela ca fiecare pionier să înţeleagă ce se discută în dezbatere. Pentru informarea politică, de pildă, la noi nu se pregătesc numai cei care urmează să prezinte evenimentele în faţa detaşamentului, ci toţi participanţii. Ei citesc cu atenţie ziare, reviste pentru a face apoi completările necesare. Adeseori realizăm şi activităţi comune cu pionierii membri ai cercurilor de dezbateri politico-ideologice din şcoală. Periodic, invităm în mijlocul nostru tovarăşi profesori de istorie care răspund întrebărilor adresate mai ales de pionierii claselor a VII-a şi a VIII-a.

(Continuare în pag.17)

Omagiu

Am să aştern în inima mea
Pacea,
Pe o cărare să plutească
Paşii oamenilor şi să fîlfîie
Imensele aripi ale albilor porumbei.

Am să adun în sufletul meu curat
Cuvintele calde ale poeziei
Din cămaşa de aur a ideilor,
Cum luna adună stelele
Ca nişte stropi de argint
Într-o cunună.

Am să cuprind în inima mea
Toată dragostea pentru
tovarăşul Nicolae Ceauşescu,
Am să-i sorb cu nesaţ cuvintele
Şi voi urca odată
Cu ţara
Pe drumul înalt şi drept
Spre comunism.

Carmen Chelboiu,
clasa a VI-a,
Şcoala generală nr. 2,
Slobozia, judeţul Ialomiţa.

GLORIOSUL AUGUST

Dragostea de patrie, curajul, dîrzenia, eroismul au format dintotdeauna tezaurul cel mai de preţ al poporului nostru. Depus în cele mai adînci straturi ale fiinţei sale şi moştenit din generaţie în generaţie, acest tezaur şi-a arătat virtuţile de-a lungul timpului în momente hotărîtoare pentru destinul patriei. Unul dintre aceste momente, care a marcat profund şi hotărîtor istoria poporului nostru, s-a petrecut la 23 August 1944. Atunci, în acea zi memorabilă, s-a înfăptuit revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă, piatră de hotar şi simbol al devenirii noastre. Aşa cum arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, în Expunerea la Plenara lărgită a C.C. al P.C.R. din 1–2 iunie 1982, **„Revoluţia de eliberare socială şi naţională, antifascistă şi antiimperialistă a deschis calea înfăptuirii revoluţiei democratice, a revoluţiei socialiste şi trecerii la construcţia socialismului, a asigurat condiţiile necesare marilor transformări revoluţionare“.**

Actul de la 23 August 1944 a fost îndelung şi perseverent pregătit, în cele mai mărunte detalii ale sale, de către Partidul Comunist Român, izbutind să canalizeze voinţa naţiunii, ura faţă de ocupantul hitlerist a imensei majorităţi a poporului, ceea ce a şi condus la izbînda decisivă, la alungarea fasciştilor de pe teritoriul românesc, la eliberarea Transilvaniei cotropite, în ultimă instanţă la înfrîngerea totală a fiarei fasciste, căci 540 000 de ostaşi români s-au luptat vitejeşte cu duşmanul, dovedindu-şi bărbăţia şi iscusinţa militară, dragostea de patrie. Jertfele de sînge n-au fost puţine: între 23 august 1944 şi 12 mai 1945 (unele trupe de-ale noastre au fost nevoite să lupte trei zile în plus, chiar după ce hitleriştii s-au predat fără condiţii, deoarece au existat şi fanatici care nu s-au supus ordinului de încetare a focului şi de predare a armelor) am pierdut, în nici nouă luni de dîrze confruntări cu inamicul, aproximativ 167 500 de oameni (morţi, răniţi şi dispăruţi), adică peste treizeci la sută din întregul efectiv, fapt care ilustrează duritatea bătăliilor şi cît de sîngeroase au putut fi confruntările, cît imens spirit de sacrificiu i-a animat pe români! Bătălia pentru Transilvania a ţinut pînă la 25 octombrie, dată la care a fost eliberată ultima palmă de pămînt românesc ocupată de fasciştii germano-hortişti, apoi, aşa cum au luptat pentru propria eliberare, pentru libertate şi independenţă naţională, românii au arătat lumii întregi că ştiu să facă acelaşi lucru şi pentru a ajuta, în acelaşi scop nobil, şi alte popoare: maghiar, cehoslovac, austriac. Totodată, se cuvine a fi amintit sacrificiul ostaşilor români care n-au precupeţit nimic, nici propria existenţă, pentru a parcurge, cu arma în mînă, spaţiul dintre sudul României şi Podişul Boemiei, forţînd 14 masivi muntoşi, 12 cursuri mari de apă, eliberînd peste 3 000 de aşezări, dintre care 53 de oraşe. În perioada aceea, cuvîntul de ordine – lozinca supremă – era: TOTUL PENTRU FRONT, TOTUL PENTRU VICTORIE! Zile de foc, zile de sacrificiu, deşi, dacă stăm şi judecăm lucrurile de la distanţă, în timp şi spaţiu, nici o mamă nu-şi naşte feciorii pentru a-i pierde pe front. Aşa au fost însă condiţiile istorice, aşa au cerut faptele! Dureroasă jertfire, inevi-

(Continuare în pag. 4)

GLORIOSUL AUGUST

(Urmare din pag. 3)

tabilă, care ne dă dreptul să stăm cu fruntea sus, printre popoarele lumii angajate în acei ani în încleștarea cu tot ce-a putut fi mai odios pe Pămînt: fascismul.

În cele aproape patru decenii care au trecut de la acel memorabil act revoluționar din august 1944, România a parcurs, sub conducerea partidului comuniștilor, mai multe etape istorice, dobîndind nenumărate realizări de prestigiu material și spiritual, întărindu-și suveranitatea și independența națională. Sensul adînc înnoitor însă al tuturor transformărilor care s-au petrecut în viața poporului nostru a fost dat de Congresul al IX-lea al partidului, inaugurînd una dintre cele mai fertile epoci din istoria României – epoca Nicolae Ceaușescu. Tot ce este mai frumos, mai deplin și mai îndrăzneț, construirea societății socialiste multilateral dezvoltate și ridicarea patriei pe cele mai înalte culmi de progres și civilizație,poartă, ca pe o pecete de lumină, gîndirea cutezătoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu. Înflăcăratul spirit revoluționar care l-a caracterizat pe tovarășul Nicolae Ceaușescu încă din anii grei ai luptei ilegale s-a făcut simțit în cimentarea cuceririlor socialiste, în viața nouă înflorită pe pămîntul românesc, în toate realizările de prestigiu care au impus România în fața întregii lumi ca pe o țară a muncii și demnității, a dreptății și a păcii. Un simțămînt de fierbinte și părintească dragoste și-a îndreptat totdeauna secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, spre copiii și tineretul patriei, cărora le-a adresat înțelepte și prețioase îndemnuri de învățătură și muncă, de fierbinte patriotism, de dragoste pentru prezentul socialist, pentru trecutul excepțional, pentru viitorul de aur. Spiritul revoluționar, munca și studiul, ingeniozitatea și creația sînt izvoarele superbului edificiu pe care-l înălțăm aici, la Dunăre, la Mare și la Carpați. Avem de ce să fim mîndri, destoinici, dedicați supremului țel: construim o Românie ca o gură de rai, inegalabilă, prosperă, liberă și independentă, așa cum i-a fost hărăzit să fie încă din acel neuitat 23 August 1944.

General maior (r.) Nistor Teodorescu, în mijlocul pionierilor.

MESAJ

PE CALEA UNDELOR

Evocare de VASILE BÂRZĂ

Ziua aceea de vară a fost pentru colonelul Nistor Teodorescu la fel de obișnuită ca oricare alta. Aceeași atmosferă de front, aceleași frămîntări și speranțe. Cînd lumina zilei și-a stins clipele, se mai afla în incinta școlii din Drăceni, un sat din Moldova, unde Regimentul 3 grăniceri își avea atunci postul de comandă. Împreună cu alte subunități, regimentul său fusese constituit într-un detașament de grăniceri și trecut în subordinea Diviziei 3 vînători de munte germană. De vreo două săptămîni, colonelul Teodorescu înlocuia la comanda detașamentului un ofițer superior plecat în concediu. La primirea ordinului de numire în această funcție, pe chipul său a apărut o umbră. În toată cariera lui ostășească n-a cunoscut slugărnicia, n-a răbdat umilința. Acum se vedea obligat să execute ordinele trufașului general hitlerist Paul Klatt, comandantul diviziei germane.

Linia frontului era calmă. Se stabilizase pe apa Moldovei încă din primăvară. Locuitorii satelor din acel sector fuseseră siliți să-și părăsească vetrele și să plece în pribegie. Hitleriștii au devastat sălbatic avutul oamenilor. Au furat tot ce se putea fura: alimente, cereale, cai și căruțe, vite și oi, obiecte și lucruri casnice. Au prădat întreprinderi, au pîrjolit sate. Poiana Micului, o pitorească așezare de munte, din apropierea orașului Gura Humorului, depune mărturie peste veacuri despre barbaria și crimele hitleriștilor în România. Satul acela mîndru care-și avea casele înșirate ca niște mărgele de o parte și de alta a pîrîului Humor, sub streașina pădurilor de brad, se afla în acea vreme între liniile frontului. Hitleriștii au prins de veste că locuitorii din Poiana Micului le erau ostili. Drept represalii, în noaptea de 30 aprilie 1944 au incendiat satul. Poiana Micului a ars în întregime, așa cum a ars satul cehoslovac Lidice. Casele acelea frumoase, asemenea unor cabane turistice, au fost mistuite în flăcări. În cîteva ceasuri, din Poiana Micului a rămas o panglică de jeratic, lungă de 8 kilometri.

N-o să se uite niciodată această nelegiuire. N-au uitat-o nici grănicerii români. În inimile tuturor, ura față de naziști se îndîrjea și mai mult. O exprimau acum fățiș. Nu se ferea să și-o manifeste nici colonelul Teodorescu. În repetate rînduri și-a exprimat indignarea în rapoartele adresate eșaloanelor superioare.

Colonelul Nistor Teodorescu îi cunoștea bine pe cotropitori. Cu ani în urmă, în primul război mondial, îi înfruntase cu arma. Pe atunci, tînăr sublocotenent, în vîrstă de 23 de ani, se afla în fruntea unui pluton de grăniceri, pe care l-a comandat în luptele din Carpați. Pentru faptele sale de armă a fost decorat. În lupta din Defileul Oltului, a fost rănit. După o scurtă perioadă de spitalizare, cu rana încă nevindecată, a cerut și a plecat din nou în prima linie a frontului. În noiembrie 1916, într-o situație grea, a căzut prizonier. N-avea să uite niciodată cele îndurate în lagărele militariștilor germani.

După ani și ani, sublocotenentul de odinioară era colonel. Imaginile trecutului i se perindau acum înaintea ochilor și toate-i întăreau un gînd. Gîndul libertății patriei, al alungării cotropitorilor de pe pămîntul țării, așa cum au fost alungați în vara aceea fierbinte a anului 1917.

Acum era tot vară. Și tot august. Un august care avea să fie de neuitat pentru întreaga țară...

Cînd colonelul Teodorescu a plecat de la punctul de comandă al regimentului, noaptea își lăsase cortina peste casele din Drăceni. Dincolo de apa Moldovei, se auzeau împușcături răzlețe și, din cînd în cînd, cîte o bubuitură de tun. Fără grabă, colonelul a trecut drumul și a intrat într-o casă arătoasă, o fostă prăvălie, în care era improvizată popota ofițerilor. Se aflau acolo comandanții unor subunități din preajmă și ofițerii punctului de comandă al Regimentului 3 grăniceri. Cinaseră cu toții și așteptau obișnuitul buletin de știri la radio, transmis în fiecare seară la acea oră. Se serveau de un mic aparat cu baterii.

Stînd la măsuța unde mînca de obicei, colonelul Teodorescu își bea ceaiul și, din cînd în cînd, arunca cîte-o privire spre aparatul de radio. Se aștepta la aceleași știri de rutină. Deodată își simți obrajii aprinși, crainicul rostea rar și apăsat: „Atențiune! Atențiune! Lăsați aparatele deschise! Vom transmite un comunicat important pentru țară!"

Ofițerii s-au ridicat de la mese și au făcut cerc în jurul aparatului de radio. Din proclamația către țară, al cărui text fusese pregătit de comuniști, ofițerii au înțeles că regimul dictatorial al mareșalului Antonescu a luat sfîrșit... Era 23 August!

Amănunte în legătură cu declanșarea insurecției care fusese pregătită cu mult timp înainte, conform planului conceput și elaborat de Partidul Comunist Român, colonelul Nistor Teodorescu avea să afle mai tîrziu. Trebuia acționat fără întîrziere. Așa simțea colonelul Nistor Teodorescu. Dragostea de patrie i-a călăuzit gîndul și fapta în acele momente de răscruce. La un semn al său, ofițerii s-au reunit la punctul de comandă. Acolo, împreună cu subordonații săi, comandantul detașamentului a analizat situația creată. Încurajat de fermitatea ofițerilor, convins de sentimentele patriotice ale grănicerilor săi, a dat semnalul luptei în acest colț îndepărtat al țării: „Acționați energic! Prin surprindere! De îndată ce veți ajunge la subunități, în liniște și ordine, le spuneți oamenilor că România a întors armele împotriva adevăraților ei dușmani, împotriva acelora pe care noi i-am văzut jefuind și prădînd bunurile poporului. Formați apoi patrule care să taie legăturile telefonice dintre unitățile germane, după care treceți la dezarmarea lor!"

Ofițerii au răspuns prompt chemării comandantului care era, de fapt, chemarea țării, chemarea istoriei noastre.

Colonel
NISTOR TEODORESCU

Sublocotenent
GHEORGHE DUMITRIU

Sergent major
ALEXANDRU COCARGEANU

Sergent
GHEORGHE LINGURARIU

Sergent
DUMITRU STAN

Soldat
VASILE NENCIULESCU

Plini de înflăcărare, l-au asigurat pe comandant că-și vor face datoria.

Colonelul Nistor Teodorescu trăia din plin entuziasmul grănicerilor de sub comanda sa. În același timp însă, trecea prin momente de îngrijorare. Și nu fără temei. Detașamentul pe care-l comanda era izolat de trupele române, fără legătură cu eșaloanele superioare. Subunitățile erau fracționate și intercalate în dispozitivul unităților germane. Nu întîmplător. A înțeles lucrul acesta. Și mai știa că adversarii grănicerilor români dețineau superioritatea numerică. Militarii diviziei germane erau vînători de munte, bine instruiți și echipați, dotați cu armament automat și cu artilerie.

Cu toate acestea, în noaptea de 23 spre 24 august 1944, detașamentul grănicerilor români de sub comanda colonelului Nistor Teodorescu a zdruncinat din temelii și iremediabil pozițiile hitleriștilor din zonă. Acțiunea temerară a românilor i-a uluit pe șefii unităților germane, le-a provocat „efectul unui trăsnet" – după cum avea să mărturisească cu amărăciune chiar comandantul diviziei germane, generalul Paul Klatt, în memoriile sale publicate după război.

Elementul surpriză a avut un rol hotărîtor. Asupra acestui fapt a insistat colonelul Teodorescu atunci cînd i-a convocat pe subordonații săi la punctul de comandă. Primele acțiuni aveau ca țintă scoaterea din luptă a subunităților germane din dispozitivul în care se aflau grănicerii și capturarea de la hitleriști a cît mai multor tunuri de care grănicerii aveau mare nevoie. Pregătirea acțiunii a fost făcută fără ca inamicul să prindă de veste. Înainte ca primele rafale să străpungă întunericul, pe ulițele satului Drăceni mai circulau soldați germani, agenți de legătură, curieri... Colonelul Nistor Teodorescu a luat măsuri ca aceștia să fie capturați fără zgomot. Printre primele subunități care aveau să acționeze energic se numărau cele comandate de căpitanul Alexandru Apostolescu, de sublocotenentul Gheorghe Dumitriu și de sergentul-major Alexandru Cocargeanu. Tot în liniște trebuiau capturați și militarii germani care dormeau în cantonamentele din preajma punctului de comandă. Pentru această misiune s-a format o grupă din furieri, sub comanda sergentului Dumitru Stan, un tînăr de 25 de ani, originar din Buzău.

Mai avea multe de făcut colonelul Nistor Teodorescu în acea noapte. După ce a luat primele măsuri, comandantul detașamentului a trimis subunităților, în scris, un ordin, datat 23 August 1944, ora 23,30. Era primul ordin de luptă împotriva trupelor hitleriste, semnat de colonelul Nistor Teodorescu:

„România a trecut alături de armatele Națiunilor Unite. Luați măsuri pentru a dezarma detașamentele germane aflate în sectorul dumneavoastră. În caz că nu se vor supune, se va face uz de arme. Treceți imediat la executare!"

*

Spre cumpăna acelei nopți, ropotul gloanțelor a izbucnit prelung. Lupta și-a întins ecoul la Drăceni, Pîraie, Mălini, Găinești, Capu Cîmpului, Valea Seacă și spre Văile Suhei. Într-un răstimp de zece ore, grănicerii români au capturat numeroase arme, cai, căruțe, mitraliere, tunuri, muniție și sute de soldați naziști. Dezarmînd subunitățile fasciste din dispozitivul lor, grănicerii au făcut o breșă de vreo 20 km în sistemul de apărare al inamicului. Prin această poartă, ostașii români și sovietici aveau să-și desfășoare acțiunile ofensive spre Carpații Orientali pe direcția Mălini-Cîmpulung.

Au urmat zile și nopți apăsătoare, în care grănicerii din nordul Moldovei n-au știut ce-i odihna. S-au bătut voinicește pentru fiecare palmă de pămînt. Pentru ei, legea vieții era atunci legea încordării supreme, orele și minutele acelor zile de incandescență însemnau atac după atac, cote cucerite, localități eliberate.

La începutul acestei aprige înfruntări, în disperarea lor, naziștii au bombardat cu artileria întregul sector. Ulterior, și-au concentrat loviturile pe pozițiile ocupate de ostașii români, dezlănțuind contraatacuri furibunde. Grănicerii au ripostat, cu dîrzenie. Stabilind apoi legătura cu unitățile sovietice din zonă, au trecut la acțiuni comune, de amploare, pentru zdrobirea inamicului, care se cramponase în poziții fortificate.

Înălțimile din preajma Voronețului și crestele munților din împrejurimi erau potopite de explozii. Prin bărbăție legendară, grănicerii asaltau pozițiile inamicului, înscriind pilduitoare acte de eroism. Pe răbojul izbînzilor se gravau cu sînge și foc numele vitejilor care sfidau moartea pentru viața țării, care dăruiau patriei suprema jertfă.

Pilduitoare sînt faptele de vitejie ale soldatului Vasile Nenciulescu. Toți l-au cunoscut ca pe un om blînd, pașnic. Însăși meseria lui din viața civilă avea aroma zilelor de pace: era brutar în orașul Buzău. Cu toate că era clasat pentru „serviciul auxiliar", deoarece avea o defecțiune la ochi, el a îndeplinit, voluntar, multe misiuni de luptă. Într-un moment critic, a luat pușca-mitralieră din mîinile unui ostaș răpus de gloanțe. A tras asupra hitleriștilor pînă la ultima suflare.

Fruntașul Ilie Volintiru, din județul Buzău, din satul Gura Teghii, a reușit să neutralizeze un cuib de rezistență inamic, dovedindu-se a fi „cel mai bun trăgător la pușca mitralieră" – după cum consemnează comandanții săi într-un document. El a căzut eroic în ziua de 28 august 1944, în sîngeroasele lupte din preajma Voronețului, la Cota 908.

Tot la Cota 908 a dat dovadă de înalt spirit de sacrificiu sergentul Gheorghe Lingurariu, comandantul unei grupe de mitraliere, originar de pe plaiurile Moldovei. În crîncena încleștare a fost lovit la un braț. Cu mîna sîngerîndă, a continuat lupta, reușind să ajungă pînă „la 30 de metri în fața inamicului" – după cum menționează un document de arhivă. A devenit apoi trăgător la mitralieră, în locul unui ostaș doborît de focul dușmanului. Rănit din nou, de data aceasta grav, sergentul Lingurariu îi îndemna pe ostași la asalt. Fapta lui a constituit „cel mai strălucit exemplu de vitejie în întreaga companie" – a scris comandantul său în propunerea la decorare cu „Virtutea Militară".

*

În zilele și săptămînile care au urmat, grănicerii români din Țara de Sus, acționînd cot la cot cu ostașii sovietici, au dus multe lupte, deosebit de grele, pe crestele munților, din apropiere de Voroneț, Slătioara, Cîmpulung, Pojorîta, Cîrlibaba și Vatra Dornei, alungîndu-i pe hitleriști și cauzîndu-le mari pierderi: 1 000 de militari ai armatei germane morți și 400 de prizonieri, precum și un numeros material de război capturat.

Acest greu drum de luptă a fost stropit din plin cu sîngele ostașilor români. Din detașamentul de grăniceri comandat de colonelul Nistor Teodorescu, aproape 300 de militari au căzut pe cîmpul de luptă și mai bine de 800 au fost răniți. Ei și-au făcut datoria, eternizînd crezul apărării pămîntului străbun, cu prețul sacrificiului suprem, în fapte pilduitoare înscrise cu sînge în istoria patriei, fapte ce ilustrează continuitatea neabătută în lupta dusă de poporul nostru, din generație în generație, împotriva cotropitorilor, angajarea și eroismul poporului român în slujba măreților idealuri de pace, libertate și independență.

SCENARIU: **MIHAI CARAMFIL**
DESENE: **ION MINCU**

BRIGADIERII

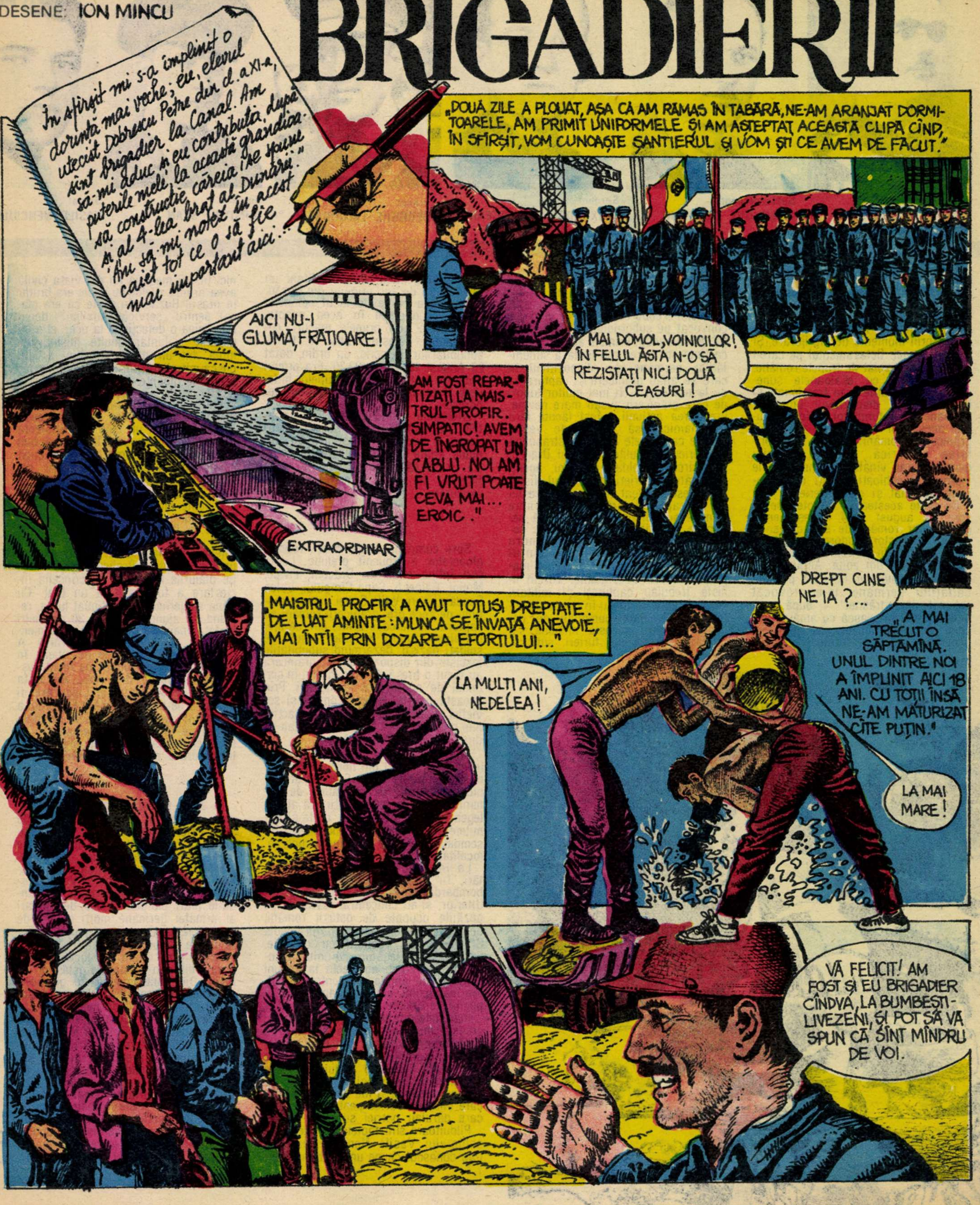
În sfîrşit mi s-a împlinit o dorinţă mai veche; eu, elevul utecist Dobrescu Petre din cl. a XI-a, sînt brigadier la Canal. Am să-mi aduc şi eu contribuţia, după puterile mele, la această grandioasă construcţie căreia i se spune şi al 4-lea braţ al Dunării. „Am să-mi notez în acest caiet tot ce o să fie mai important aici..."
„DOUĂ ZILE A PLOUAT, AŞA CĂ AM RĂMAS ÎN TABĂRĂ, NE-AM ARANJAT DORMITOARELE, AM PRIMIT UNIFORMELE ŞI AM AŞTEPTAT ACEASTĂ CLIPĂ CÎND, ÎN SFÎRŞIT, VOM CUNOAŞTE ŞANTIERUL ŞI VOM ŞTI CE AVEM DE FĂCUT."
AICI NU-I GLUMĂ, FRĂŢIOARE!
EXTRAORDINAR!
„AM FOST REPARTIZAŢI LA MAISTRUL PROFIR. SIMPATIC! AVEM DE ÎNGROPAT UN CABLU. NOI AM FI VRUT POATE CEVA MAI... EROIC."
MAI DOMOL, VOINICILOR! ÎN FELUL ĂSTA N-O SĂ REZISTAŢI NICI DOUĂ CEASURI!
DREPT CINE NE IA?...
„MAISTRUL PROFIR A AVUT TOTUŞI DREPTATE. DE LUAT AMINTE: MUNCA SE ÎNVAŢĂ ANEVOIE, MAI ÎNTÎI PRIN DOZAREA EFORTULUI..."
LA MULŢI ANI, NEDELEA!
„A MAI TRECUT O SĂPTĂMÎNĂ. UNUL DINTRE NOI A ÎMPLINIT AICI 18 ANI. CU TOŢII ÎNSĂ NE-AM MATURIZAT CÎTE PUŢIN."
LA MAI MARE!
VĂ FELICIT! AM FOST ŞI EU BRIGADIER CÎNDVA, LA BUMBEŞTI-LIVEZENI, ŞI POT SĂ VĂ SPUN CĂ SÎNT MÎNDRU DE VOI.

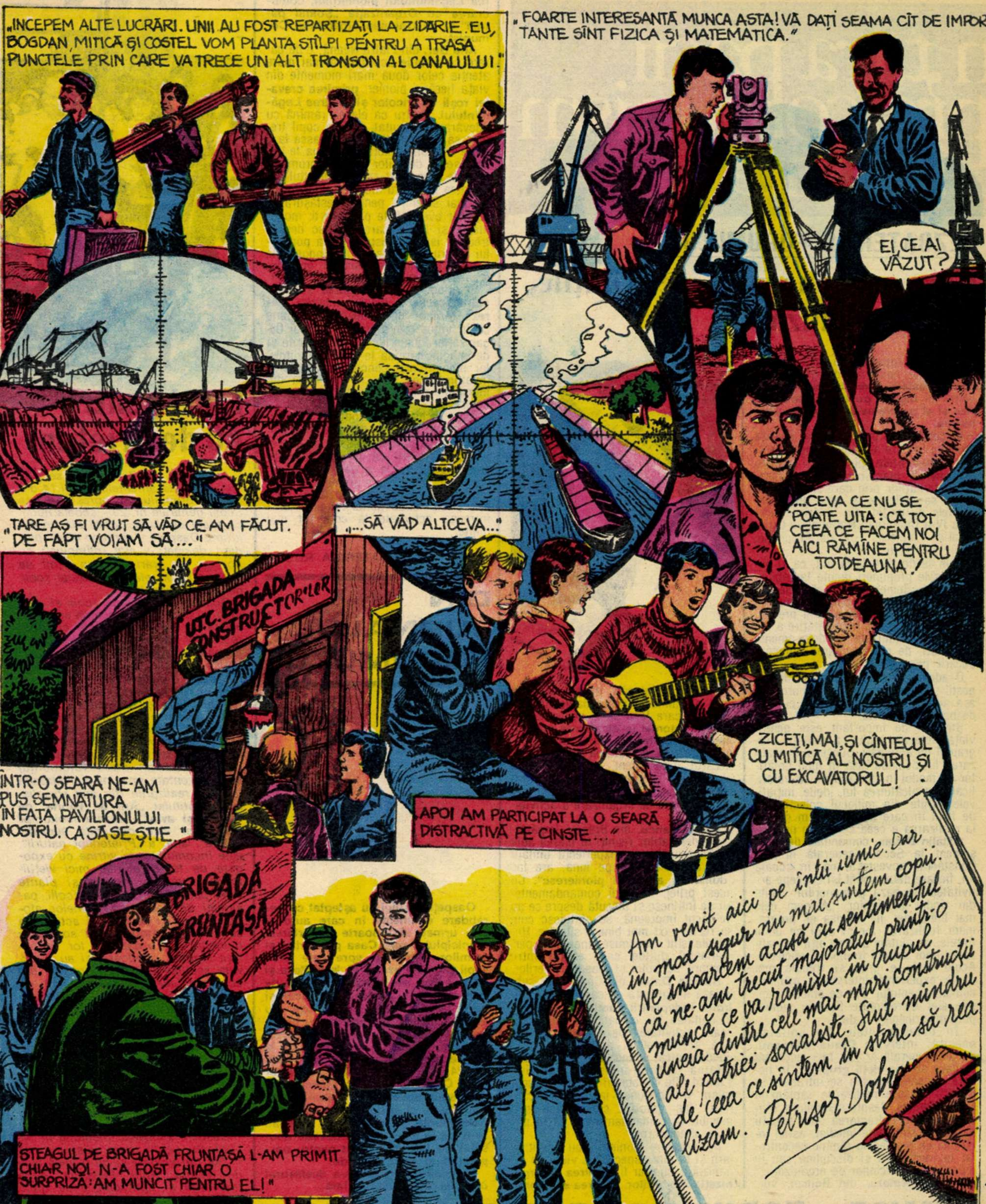
„ÎNCEPEM ALTE LUCRĂRI. UNII AU FOST REPARTIZAȚI LA ZIDĂRIE. EU, BOGDAN, MITICĂ ȘI COSTEL VOM PLANTA STÎLPI PENTRU A TRASA PUNCTELE PRIN CARE VA TRECE UN ALT TRONSON AL CANALULUI".
„FOARTE INTERESANTĂ MUNCA ASTA! VĂ DAȚI SEAMA CÎT DE IMPORTANTE SÎNT FIZICA ȘI MATEMATICA."
EI, CE AI VĂZUT?
„TARE AȘ FI VRUT SĂ VĂD CE AM FĂCUT. DE FAPT VOIAM SĂ..."
„...SĂ VĂD ALTCEVA..."
...CEVA CE NU SE POATE UITA: CĂ TOT CEEA CE FACEM NOI AICI RĂMÎNE PENTRU TOTDEAUNA!
U.T.C. BRIGADA CONSTRUCTORILOR
ÎNTR-O SEARĂ NE-AM PUS SEMNĂTURA ÎN FAȚA PAVILIONULUI NOSTRU. CA SĂ SE ȘTIE."
ZICEȚI, MĂI, ȘI CÎNTECUL CU MITICĂ AL NOSTRU ȘI CU EXCAVATORUL!
APOI AM PARTICIPAT LA O SEARĂ DISTRACTIVĂ PE CINSTE..."
BRIGADĂ FRUNTAȘĂ
Am venit aici pe întîi iunie. Dar în mod sigur nu mai sîntem copii. Ne întoarcem acasă cu sentimentul că ne-am trecut majoratul printr-o muncă ce va rămîne în trupul uneia dintre cele mai mari construcții ale patriei socialiste. Sînt mîndru de ceea ce sîntem în stare să realizăm. Petrișor Dobr
„STEAGUL DE BRIGADĂ FRUNTAȘĂ L-AM PRIMIT CHIAR NOI. N-A FOST CHIAR O SURPRIZĂ: AM MUNCIT PENTRU EL!"

În ţara păcii spre comunism înaintăm

DEZBATERILE FORUMULUI

Cum ne concepem activităţile, cum le realizăm?

La aceste întrebări au răspuns prin cuvîntul lor numeroşi delegaţi în cadrul dezbaterii dedicate activităţii în domeniul **muncii politico-organizatorice şi al problemelor vieţii de organizaţie.**

Discuţiile au pornit de la analiza modului în care au muncit consiliile şi comandamentele pionereşti pentru conceperea, planificarea şi organizarea activităţilor prin care sînt concretizate sarcinile ce le revin din documentele de partid, din hotărîrile celei de-a IV-a Conferinţe Naţionale a Organizaţiei Pionierilor şi ale Forumului tinerei generaţii.

Cele 49 de luări la cuvînt, ca şi numeroasele propuneri făcute la tribuna forumului, demonstrează că delegaţii şi-au îndeplinit cu cinste mandatul acordat de colegii lor şi sînt preocupaţi de permanenta îmbunătăţire a activităţilor organizate în detaşamente şi unităţi, de perfecţionarea autoconducerii pionereşti.

O adevărată ştafetă de idei, de sugestii şi experienţe demne de urmat – aşa am putea defini în cîteva cuvinte dezbaterea aceasta.

Ştiţi cît de important este pentru viaţa detaşamentului, a unităţii programul de activităţi. Succesul în realizarea lui depinde însă în mod hotărîtor de modul în care reuşim să valorificăm, în alcătuirea lui, ideile, iniţiativele venite din mijlocul colectivului, de felul în care ne mobilizăm colegii la realizarea a ceea ce ne-am propus.

Cătălin Bidian, comandant de detaşament la Şcoala generală nr. 25 Constanţa, povesteşte că, în şcoala lui, fiecare detaşament îşi concepe activitatea pe baza propunerilor venite din rîndul pionierilor. „Alegem cele mai bune idei, ne spunea el, programăm realizarea lor şi apoi ne unim forţele, ne ajutăm unii pe alţii în realizarea unor acţiuni frumoase, eficiente. Acolo unde e greu şi trebuie mai multă experienţă intervin şi membrii comandamentului. Dar de obicei sarcinile sînt încredinţate fiecărui pionier potrivit priceperii sale".

„În detaşamentele din unitatea noastră, intervine **Diana Diaconu**, Şcoala generală nr. 13, Iaşi, acordăm o mare atenţie **vieţii grupelor.** În fiecare sîmbătă acestea se întrunesc şi discută despre realizările săptămînii şi, bineînţeles, despre neîmpliniri. Măsurile pentru îndreptarea unor situaţii neplăcute sînt luate imediat, astfel încît nici un pionier nu rămîne necontrolat la învăţătură şi disciplină sau în îndeplinirea sarcinilor de organizaţie".

Dragoş Rotaru, din Roman, vorbeşte, la rîndul său, despre grija pe care o manifestă comandamentul unităţii din care face parte pentru **evitarea monotoniei în alcătuirea programelor de activităţi.** Astfel, pentru cunoaşterea şi discutarea programelor fiecărui detaşament, comandamentul unităţii se întruneşte, periodic, într-o adunare specială în care se iau şi măsuri concrete de organizare a activităţilor.

Raoul Dancu, din Braşov, împărtăşeşte delegaţilor reuniţi în marea aula a Universităţii din experienţa unităţii sale unde, o dată pe lună, are loc **„duminica activului pionieresc".** Cu acest prilej, membrii comandamentelor se întîlnesc şi discută despre ce au de făcut împreună, se sfătuiesc cum să rezolve cît mai bine o situaţie. Hotărîrile sînt transmise apoi prin permanentul dialog care există între membrii activului şi masa pionierilor.

Răzvan Datcu, din Constanţa, subliniază importanţa pe care o are **controlul îndeplinirii sarcinilor.** Periodic în unitatea lui, comandamentul analizează activitatea pe domenii: învăţătură şi disciplină, activitatea politico-ideologică, muncă patriotică, activitatea cultural-artistică, sportivă ş.a.m.d. „Pe cei buni îi lăudăm, îi încurajăm întotdeauna, iar pe cei care nu-şi fac datoria, chiar dacă sînt membri în comandament, îi ia în primire «Semaforul»".

În dezbatere pionierii s-au referit pe larg şi la alte aspecte ale vieţii de organizaţie, cum ar fi **primirea în Organizaţia Pionierilor, rostirea şi semnarea Legămîntului pionierului, conlucrarea cu Organizaţia „Şoimii patriei" şi cu Uniunea Tineretului Comunist.**

Ana Ber, din Piatra Neamţ, e de părere că trebuie acordată o mai mare atenţie celor două mari momente din viaţa fiecărui pionier: **primirea cravatei roşii cu tricolor şi rostirea Legămîntului.** Pentru ca ele să rămînă cu adevărat de neuitat, fiecare copil trebuie să fie pregătit să le trăiască la o mare tensiune emoţională. Ana le împărtăşeşte colegilor ei din forum cît este de preocupat comandamentul din unitatea ei pentru alegerea unor locuri cît mai solemne pentru desfăşurarea acestor evenimente pionereşti: monumente şi locuri care vorbesc despre trecutul istoric, despre vitejia poporului nostru sau întreprinderi industriale înălţate în anii socialismului, unde lucrează şi numeroşi părinţi ai copiilor.

Referindu-se la pregătirea şoimilor patriei pentru a deveni pionieri, **Tereza Molnar** din Timişoara propune ca în viitor prevederile Statutului Organizaţiei Pionierilor să fie însoţite şi de imagini care să le sugereze viitorilor pionieri mai concret drepturile şi îndatoririle pe care le vor avea din momentul primirii cravatei roşii cu tricolor.

După încheierea dezbaterii, pionierii delegaţi au ajuns la părerea că discuţiile purtate au fost deosebit de interesante. A reieşit că toţi participanţii sînt preocupaţi de a găsi mereu noi căi de acţiune şi de a promova în activitatea lor experienţa pozitivă, conştienţi că numai astfel îşi pot ridica întreaga activitate la cote tot mai înalte.

ECATERINA ROŞCA

DIN JURNALUL FORUMULUI

SĂ NE CUNOAŞTEM, SĂ NE ÎMPRIETENIM

Oaspeţii Iaşului au aşteptat cu nerăbdare dimineaţa în care autocarele urmau să-i poarte pe arterele municipiului spre Casa pionierilor şi şoimilor patriei şi spre cele zece şcoli pe care aveau să le viziteze şi unde aveau să-şi facă o mulţime de prieteni noi. Şi au fost tare bucuroşi cînd pretutindeni pe unde au poposit au fost întîmpinaţi cu bucurie şi căldură. Pionierii de la Liceul naţional, Liceul „C. Negruzzi", de la şcolile generale nr. 3, 4, 6, 11, 22, 23, 24, 25, ca şi membrii cercurilor de la Casa pionierilor şi şoimilor patriei s-au dovedit nu numai gazde primitoare, ci şi dornice de prieteni. Schimburile de experienţă care au avut loc în acea zi s-au dovedit deosebit de folositoare atît pentru oaspeţi cît şi pentru gazde.

Vreţi să aflaţi cum s-a desfăşurat o astfel de întîlnire? Iată...

Flori pentru 40 de prieteni

Autobuzul nr. 7, în care se află membrii detaşamentelor 13 şi 14 din cadrul forumului, se opreşte în faţa Şcolii generale nr. 23 – şcoală nouă, ca toate celelalte clădiri din împrejurimi. Oaspeţii – aproape 40 de pionieri delegaţi – sînt întîmpinaţi cu flori şi cu urări de bun venit de peste 200 de elevi ai acestei şcoli, de cadre didactice.

Doar ce trec pragul şcolii şi oaspeţii îşi dau imediat seama că au ce învăţa de la gazde. Toate coridoarele celor trei niveluri au fost transformate în adevărate expoziţii. Oaspeţii au prilejul să vadă şi să admire aici peste o duzină de panouri şi gazete de perete ingenios concepute. Aşa află cum îşi realizează copiii de aici cadranele politice şi rubrica „dicţionar politic", cum îşi redactează „Semaforul" şi „Panoul onoarei, hărniciei şi sîrguinţei pionereşti". Printr-un mare fotomontaj sînt prezentate imagini din întreaga ţară cu realizările din anii socialismului intitulat **„Ani de istorie, de muncă şi avînt".** *Gazeta iubitorilor geografiei este denumită sugestiv „Terra", alta, a „Prietenilor naturii", este înconjurată de vitrine cu exponate de toate felurile: mici vieţuitoare acvatice, insecte şi plante rare, păsări... Şi fizicienii şcolii, pasionaţi de descifrarea tainelor atomului care îşi desfăşoară activitatea sub deviza „Atomul nu-i soldat, ci muncitor" au o gazetă a lor. Pe pereţii lungilor coridoare îşi au rezervate spaţiile lor, expun imagini din activitatea lor pionierii – agenţi de circulaţie, sportivii, cei cu îndemînare în construcţiile tehnice, membrii cercurilor de pictură şi etnografii...*

Sînt vizitate apoi numeroasele cabinete ale şcolii, fiecare dispunînd de toate dotările şi instalaţiile necesare înţelegerii şi însuşirii cît mai temeinice a istoriei şi chimiei, a matematicii şi electrotehnicii, a limbii şi literaturii române...

Oaspeţii zăbovesc îndelung în biblioteca şcolii care dispune de 11 500 de volume şi de o mică sală de lectură. Apoi, fiecăruia, după preferinţe şi aptitudini, i se oferă

posibilitatea ca, împreună cu gazdele, să lucreze într-unul dintre cabinete, să participe efectiv la o activitate: să efectueze o experiență chimică mai spectaculoasă, să monteze pe loc o sirenă electronică, să-și spună părerea asupra creațiilor literare ale unora dintre gazde, în cadrul șezătorii organizată cu acest prilej. Printre ei se află ca invitat poetul ieșean Horia Zilieru. Schimbul de experiență e completat apoi cu o discuție amplă între oaspeți și membrii comandamentului unității gazdă.

Întîlnirea se încheie pe frumoasa și complexa bază sportivă a școlii, unde gazdele oferă oaspeților cîteva secvențe semnificative din obișnuita lor activitate sportivă.

„Protejăm mediul înconjurător"

Trusa fiecărui pionier delegat s-a mai îmbogățit cu o amintire rară: pe lîngă ecusonul pe care sînt scrise cuvintele „Protejăm mediul înconjurător", dăruit de pionierii biologi de la Școala generală nr. 24 din Iași, ei au primit în dar cîte o cutiuță albă, adăpostind o relicvă fragilă, frumoasă ca o bijuterie, rămasă din vremurile copilăriei Terrei, ale existenței Mării Sarmatice. Astfel, Luminița Teușan din Miercurea Sibiului a primit un „Cerithium disjunctum" și un „Trochus Scrbicus", iar George Dobre, de la Școala generală nr. 156 din București, aceeași „Cerithium disjunctum" și un „Cardium obșiletum". Aceste amintiri sînt legate de informarea ce-o dețin asupra Rezervației naturale Repedea, despre care au aflat lucruri deosebit de interesante la întîlnirea ce-au avut-o cu profesorul univ. Dimitrie Cărăușu, custodele rezervației. „A fost o expunere pasionantă, care ne-a sugerat imaginea unei lumi ferită de pericolul poluării, ne mărturisește George. Inspirat de această întîlnire, am compus versuri închinate bucuriei unei naturi protejate absolut de om: „Rîde floarea ce și-a scuturat luceferii răsăriți în soare..."

Carnavalul forumului

În acea zi, orele de odihnă nu mai aveau... odihnă! Sute de copii se adunaseră la atelierul de confecții. Mihaela Gogănău din Alexandria, Teleorman, își pregătea coronița ce urma s-o poarte, în calitate de... prințesă mofturoasă. „În realitate nu sînt mofturoasă", mărturisește ea zîmbind. Cei mai mulți lucrau la măști și coifuri. Seara, coloana veselă și pestriță a „măștilor" este întîmpinată cu muzică de cei care-au cîștigat ani de-a rîndul „Trompeta de aur" la „Serbările mării": Fanfara pionierilor din Iași. Sala îi găzduiește pe copii, multicoloră și voioasă, ca la carnaval. În muzica măiastră a faimoșilor „Cireșari" începe parada măștilor și a costumelor. Prilej pentru cei mai veseli copii să execute în fața juriului „numere" atracțioase și să stîrnească fie cascade de rîs, fie aplauze pentru ingenioasele și frumoasele costume. Urmează dansul și momente umoristice oferite de actori de la Teatrul Național din Iași. A doua zi, la Semaforul forumului, Georgiana Mirea scrie: „A fost un carnaval minunat!".

La Institutul agronomic

Pe agenda forumului a figurat și vizitarea Platformei de integrare a Institutului Politehnic și a Stațiunii experimentale a Institutului agronomic din Iași. O parte din pionierii delegați au poposit la Facultatea de zootohnie și medicină veterinară, unde au vizitat laboratorul de anatomie, sala de chirurgie și biobaza facultății. Ultimul punct al vizitei lor – biobaza – li s-a părut cel mai familiar, întrucît mulți dintre ei, în cercurile de biologie din școală și în cele ale crescătorilor de animale s-au familiarizat cu viețuitoarele aflate în acest sălaș de studiu și cercetare. Așadar, i-au „salutat" pe „locatari". La iepuri, nu o dată s-au auzit exclamații, ca acelea ale lui Marius Buculei din Dej, Cluj, sau ale lui Iulian Mădăraș din Certeju de Sus, Hunedoara, care au constatat bucuroși că aici se află „frățiori" ai iepurilor din rasa Fluture ori Alb Neozeelandez ca la crescătoriile lor de la școală și de acasă. Ei se uitau, desigur, foarte atent și la alte rase, ca Metis California, Chinchilla... La nutrii erau uimiți de glasul specific al acestor viețăți de preț.

În cuvîntul lor de mulțumire adresat gazdelor, pionierii au arătat că sînt impresionați de dezvoltarea pe care o cunoaște învățămîntul universitar ieșean și că, la rîndul lor, pe băncile școlii se străduiesc să învețe din ce în ce mai bine, pentru a se pregăti temeinic pentru muncă, pentru viață, pentru viitor.

M. MICU

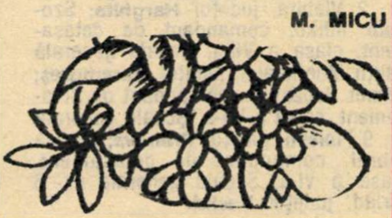

ȘTAFETA
TINEREȚII COMUNISTE

În cadrul Forumului Național, pionierii delegați au avut prilejul să se întîlnească și să poarte un viu și interesant dialog cu reprezentanți ai organelor de partid și de stat, centrale și locale, cu oameni de știință, de artă și cultură.

● De neuitat va rămîne pentru ei întîlnirea cu membri ai secretariatului Comitetului județean Iași al P.C.R. Cei peste 500 de delegați, prezenți în marea și moderna sală a Casei de cultură a tineretului și studenților, au ascultat, cu acest prilej, o amplă expunere în care le-au fost prezentate atît frumusețile și bogățiile acestor meleaguri moldovene, marile lor tradiții culturale, cît și viața și lupta de veacuri a locuitorilor lor pentru libertate și independență, pentru o viață mai bună și mai dreaptă. Luînd cunoștință de marile realizări obținute în anii socialismului de oamenii muncii din acest județ în toate domeniile de activitate, pionierii delegați au înțeles și mai bine, pe baza faptelor și cifrelor prezentate, că și aici, ca în întreaga țară, noua societate socialistă se construiește cu tenacitate și temeinicie.

● Revelatoare pentru contribuția deosebită pe care întregul nostru tineret o aduce, cu energia lui clocotitoare, la edificarea noii societăți pe pămîntul patriei, a fost și întîlnirea cu membri ai secretariatului Uniunii Tineretului Comunist. Cu acest prilej a fost subliniată încă o dată necesitatea colaborării și mai strînse, și mai eficiente, dintre Organizația Pionierilor și Uniunea Tineretului Comunist și, totodată, pionierii delegați au primit răspunsuri la întrebările lor, legate îndeosebi de viitor, de anii în care ei înșiși vor intra și vor activa în U.T.C.

Ziua în care Forumul Național și-a organizat activitățile comune cu utecistii a fost o zi sărbătorească, dar și de lucru. Întîlnirile cu tineri din unități industriale ale municipiului – **Întreprinderea industrială „Țesătura", Întreprinderea de mătase „Victoria", Întreprinderea de prelucrare a lemnului, Întreprinderea mecanică „Nicolina", Întreprinderea poligrafică, Întreprinderea „Tehnoton", Întreprinderea mecanică pentru agregate, mașini și unelte speciale, Combinatul de fire și fibre sintetice** a însemnat pentru pionierii delegați din întreaga țară cunoașterea unui larg orizont de meserii, de preocupări ale tinerilor ieșeni. Întreprinderi mai noi sau mai vechi, dar cu toate modernizate și-au deschis larg porțile în această frumoasă zi dedicată acțiunilor comune ale pionierilor și utecistilor.

•

Sintem la Combinatul de fire și fibre sintetice. Un combinat tînăr, în vîrstă de numai 18 ani!

Tovarășul director, Ion Staicu, povestește cu mîndrie despre faptul că acest combinat a luat ființă la indicația secretarului general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** în urma unei vizite în orașul Iași. De atunci, de la începerea construirii primelor secții și pînă astăzi, dezvoltarea a fost continuă, în mai multe etape, astfel încît acum este posibil ca, pe poarta combinatului, să iasă anual o mare cantitate de fire și fibre. Ele sînt atît de diafane, de diferite ca aspect și dimensiune, încît este greu de crezut că materia primă este totuși petrolul. Procesul de fabricație nu este însă deloc simplu și copiii văd cu ochii lor metamorfozele de neînchipuit prin care trec diferitele amestecuri chimice pentru ca în final să apară firele și fibrele.

Aici, în combinat, sînt mii de muncitori, dintre care peste jumătate sînt tineri. Și cum vizita se înscrie în cadrul activităților comune organizate de pionieri și uteciști – tovarășul director le face cunoștință oaspeților sosiți din forum cu unii dintre cei mai harnici și pricepuți muncitori uteciști. Cunoștințele se leagă repede, întrebările și răspunsurile sînt lipsite de timiditate, reținere. Valerica Alexa, secretar al comitetului U.T.C. pe întreprindere, este bucuroasă să amintească despre preocuparea tinerilor de a-și ridica permanent calificarea, de a fi printre inovatori și inventatori. De fapt, este vorba de cea mai mare organizație de tineret din județ. Și, în același timp, fruntașă, putîndu-se mîndri cu prestigioase rezultate în muncă atît în țară cît și peste hotare. Mariana Iacobescu, Ilie Meiu, Gheorghe Gociman, Ioan Uzier, Dumitru Munteanu, ca și mulți alți tineri sînt apreciați pentru dorința lor de a învăța mereu, de a fi în fruntea tuturor acțiunilor organizate de U.T.C. Și dacă la olimpiadele pe meserii cei mai mulți s-au aflat pe primele locuri, tot atît de frumoase succese au înregistrat și în activitățile artistice și sportive. O mică „probă": spectacolul organizat ad-hoc, la clubul întreprinderii de către binecunoscuta formație de muzică ușoară „Sintex". Echipa de dansuri fiind într-un turneu în străinătate, copiii s-au mulțumit s-o cunoască numai din prezentările tovarășilor lor de muncă.

O întîlnire prietenească, o întîlnire din care pionierii vor păstra nu numai amintiri plăcute, dar și învățăminte folositoare.

ELENA TOFAN

FORUM'83 • FORUM'83 • FORUM'83

Desfășurat într-o intensă atmosferă de lucru, de responsabilitate, de schimb de experiență și dorință pentru generalizarea experienței bune, Forumul Național al Pionierilor a demonstrat încă o dată hotărîrea pionierilor de a-și perfecționa munca în toate domeniile de activitate. Una dintre cele mai grăitoare expresii ale democrației și autoconducerii pionierești a fost alegerea de către Forumul Național a pionierilor membri în Consiliul Național al Organizației Pionierilor, a pionierilor locțiitori ai președintelui C.N.O.P., a pionierilor membri ai Comisiei centrale de cenzori și a pionierilor desemnați să facă parte din Comisia Organizației Șoimii patriei.

PIONIERII ALEȘI MEMBRI AI CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

Județul Alba: Isac Diana, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Nagy Reka; Panțir Călin. **Județul Arad:** Surdu Codruța, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Komori Andrei; Matiș Mihaela. **Județul Argeș:** Chirițoiu Alexandru-Ilie, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Belaus Eduard; Dumitru Natașa-Liliana; Pandelică Ileana. **Județul Bacău:** Panciu Elena, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Ailincăi Ramona; Artemie Radu; Ferenț Marius; Furtună Daniel; Munteanu Claudia. **Județul Bihor:** Iova Daniel, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Cefan Carmen; Lukacs Laszlo; Moga Livia-Victoria. **Județul Bistrița-Năsăud:** Păcurar Șoimița, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Varvari Radu-Nicolae. **Județul Botoșani:** Chirica Sorin, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Ciuburuc Cristina; Cotoc Iulian; Dumitriu Daniela. **Județul Brașov:** Dancu Raoul, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Gokesch Anita; Necula Constantin; Pop Codrina. **Județul Brăila:** Celac Raluca, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Mocanu Marian. **Județul Buzău:** Dan Valentin, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Buruiană Rodica; Eftimie Costel; Petroșanu Dorina. **Județul Caraș-Severin:** Ursu Ion-Sorin, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Radovancovici Merima. **Județul Călărași:** Stancu Dorin-Adrian, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Nistor Monica. **Județul Cluj:** Bodea Monica, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Buculei Marius; Dobra Florin; Kozma Eva-Elisabeta; Santa Laura. **Județul Constanța:** Vasile Casandra-Flavia, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Căpățînă Diana; Datcu Răzvan; Murat Melin. **Județul Covasna:** Zsigmond Csilla, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Lukacs Lorant; Vereș Monica. **Județul Dîmbovița:** Soci Cristian-Răzvan, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Dumitrescu Mircea-Daniel; Dumitrescu Ariadna. **Județul Dolj:** Andrei Adriana, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Chirculescu Oana; David Ștefan; Enea Mihaela; Rădulescu Viorel. **Județul Galați:** Săndică Mioara, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Alexandru Mihăiță; Mocanu Alina-Carmen; Suru Dragoș-Marian; Truță Claudiu. **Județul Giurgiu:** Dincă Marieta, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Cristea Angelica. **Județul Gorj:** Vănășilă Radu-Florentin, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Dăescu Gabriel; Lupulescu Angelica-Mariana. **Județul Harghita:** Csibi Levente, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Laurențiu Ioan-Adrian; Mihaly Enikö. **Județul Hunedoara:** Kore Giulia, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Bajnoczki Csilla; Hosu Cătălin; Madaraș Iulian. **Județul Ialomița:** Glodeanu Mira, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Șoimu Ninel. **Județul Iași:** Bălășanu Adriana, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Bejenaru Bogdan; Cucoș Gabriel; Diaconu Diana-Dorina; Iacob Doinița; Niță Flavius-Constantin. **Județul Maramureș:** Roșu Radu-Ovidiu, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Bada Ștefana; Căprar Dan; Szondi Ildikö. **Județul Mehedinți:** Băzăvan Vasile-Viorel, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Țenea Simona. **Județul Mureș:** Sala Antonela, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Cserer Csaba; Drăghici Ligia; Merdar Radu. **Județul Neamț:** Azoiței Sorin, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Asavinei Cristina; Jovmir Luminița; Văcaru Cornel. **Județul Olt:** Popescu Ilie, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Ivănescu Liviana; Mitcu Mioara; Tanciu Mircea. **Județul Prahova:** Goran Ancuța, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Dinu Dan; Nemet Sebastian; Pătran Anca; Stanciu Daniela; Voicilaș Gheorghe. **Județul Satu-Mare:** Tancoczi Francisc, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Irime Anișoara; Ruba Călin. **Județul Sălaj:** Sturza Simona, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Borz Adrian. **Județul Sibiu:** Binder Brigitte, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Pleșa Călin; Dumitrache Viorica. **Județul Suceava:** Dusceac Corina-Mariana, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Carp Ovidiu; Lupăescu Gabriela; Onofrei Vasile; Zaharia Cezar-Mihai. **Județul Teleorman:** Stoica Cătălin, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Hotinceanu Diana; Ștefan Ionel. **Județul Timiș:** Vieru Călin, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Ioniță Elena; Kiffer Benno; Nicolae Sorina. **Județul Tulcea:** Mihai George, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Bacalearos Corina. **Județul Vaslui:** Bugeac Gabriela, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Carp Vasilică; Cionca Viorel; Dranga Mihaela. **Județul Vîlcea:** Cosac Monica, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Popa Mariuș; Șomandră Loreana. **Județul Vrancea:** Teodorescu Zamfir, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Penovici Adina; Pușcă Elena. **Municipiul București:** Iliescu Vlad, locțiitor al președintelui C.N.O.P.; Badea Daniela; Badea Mircea; Dinu Monica; Dobre George; Ghețu Clementina; Mladin Dana; Pîrvescu Paul; Teodorescu Mugurel; Zăvoianu Mariana.

PIONIERII ALEȘI ÎN COMISIA CENTRALĂ DE CENZORI

Botezatu Vasile, Școala generală nr. 4, Buhuși, județul **Bacău;** Szücs Marinela, Școala generală nr. 8, Oradea, județul **Bihor;** Marandiuc Nușa-Gabriela, Școala generală nr. 2, **Botoșani;** Anghel Marian, Școala generală Chișcani, județul **Brăila;** Ene Milena, Școala generală Berca, județul **Buzău;** Leușteanu Iulica, Școala generală nr. 1, Borcea, județul **Călărași;** Bidian Cătălin, Școala generală nr. 25, Constanța, județul **Constanța;** Ungureanu Diana, Școala generală Covasna-Voinești, județul **Covasna;** Cărbune Nicolae, Școala generală Daneți, județul **Dolj;** Ciucă Silviu, Școala generală nr. 10, **Galați;** Potrocea Marius, Școala generală Ghimpați, județul **Giurgiu;** Marcu Raluca, Școala generală nr. 8, Toplița, județul **Harghita;** Ionică Liliana-Claudia, Școala generală Geoagiu, județul **Hunedoara;** Popescu Daniel, Școala generală Blăgești, județul **Iași;** Bot Corina, Școala generală Șomcuța Mare, județul **Maramureș;** Kloss Horst, Școala generală Nadeș, județul **Mureș;** Ber Ana, Școala generală nr. 27, Piatra Neamț, județul **Neamț.** Fota Gheorghița, Școala generală Găneasa, județul **Olt;** Banciu Horia, Școala generală Săliște, județul **Sibiu;** Becheru Gabriel, Școala generală Beuca, județul **Teleorman;** Molnar Tereza, Școala generală nr. 25 Timișoara, județul **Timiș;** Diaconu Tiberius, Școala generală Ocnița, județul **Vîlcea;** Tiu Florența, Școala generală nr. 96 **București.**

PIONIERI ÎN COMISIA ORGANIZAȚIEI ȘOIMII PATRIEI

Dobra Florin, comandant de unitate, clasa a V-a, Școala generală Huedin, județul **Cluj;** Enea Mihaela, comandant de detașament, clasa a VI-a, Școala generală nr. 2 Moțăței, județul **Dolj;** Mihaly Enikö, comandant de unitate, clasa a VIII-a, Școala generală nr. 2 Vlăhița, județul **Harghita;** Szonodi Ildiko, comandant de detașament, clasa a VII-a, Școala generală Tăuții Măgherăuș, județul **Maramureș;** Nemet Sebastian, comandant de detașament, clasa a VII-a, Școala generală nr. 9 Ploiești, județul **Prahova;** Cionca Viorel, comandant de detașament, clasa a VI-a, Școala generală nr. 8 Bîrlad, județul **Vaslui.**

Isac Diana
Alba

Surdu Codruța
Arad

Păcurar Șoimița
Bistrița-Năsăud

Chirica Sorin
Botoșani

Zsigmond Csilla
Covasna

Soci Cristian-Răzva
Dîmbovița

Bălășanu Adriana
Iași

Roșu Radu-Ovidiu
Maramureș

Binder Brigitte
Sibiu

Dusceac Corina-Marian
Suceava

PIONIERII LOCŢIITORI AI PREŞEDINTELUI CONSILIULUI NAŢIONAL AL ORGANIZAŢIEI PIONIERILOR

Chiriţoiu Alexandru-Ilie
Argeş

Panciu Elena
Bacău

Iova Daniel
Bihor

Dancu Raoul
Braşov

Celac Raluca
Brăila

Dan Valentin
Buzău

Ursu Ion-Sorin
Caraş-Severin

Stancu Dorin-Adrian
Călăraşi

Bodea Monica
Cluj

Vasile Casandra-Flavia
Constanţa

Andrei Adriana
Dolj

Săndică Mioara
Galaţi

Dincă Marieta
Giurgiu

Vănăşilă Radu-Florentin
Gorj

Csibi Levente
Harghita

Kore Giulia
Hunedoara

Glodeanu Mira
Ialomiţa

Băzăvan Vasile-Viorel
Mehedinţi

Sala Antonela
Mureş

Azoiţei Sorin
Neamţ

Popescu Ilie
Olt

Goran Ancuţa
Prahova

Tancoczi Francisc
Satu Mare

Sturza Simona
Sălaj

Stoica Cătălin
Teleorman

Vieru Călin
Timiş

Mihai George
Tulcea

Bugeac Gabriela
Vaslui

Cosac Monica
Vîlcea

Teodorescu Zamfir
Vrancea

Iliescu Vlad
Municipiul Bucureşti

FORUM 1983

ÎN ȚARA PĂCII, SPRE COMUNISM ÎNAINTĂM!

IAȘI

Născuți în anii cei mai frumoși, cei mai rodnici din istoria României, copiii acestui popor trăiesc, împreună cu părinții, împreună cu țara, bucuria, certitudinea unor noi orizonturi cutezătoare.

Lumina în care s-au născut, învață și cresc copiii patriei are în razele sale căldura și grija părintească pe care secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu le poartă necontenit tinerei generații pentru ca aceasta să aibă o copilărie fericită, un viitor însorit.

Drumul patriei urcă viguros în decenii, așa cum l-a hotărît gloriosul nostru partid, așa cum l-au văzut generații de revoluționari și patrioți. Drumul spre comunism urcă ferm, susținut de munca și eroismul clasei muncitoare, al tuturor oamenilor muncii, care înfăptuiesc cu dăruire istoricele hotărîri ale Congresului al XII-lea, ale Conferinței Naționale ale partidului. Prin faptele părinților noștri țara înaintează spre țelul visat, devenind zi de zi tot mai puternică, tot mai înfloritoare. Drumul de glorie către ziua de mîine vă așteaptă să creșteți ca vrednici fii ai acestui harnic popor.

Vă sînt deschise orizonturile unui nou an de învățătură. Deasupra frunților voastre, în fiecare unitate de pionieri, luminează drapelul glorios al patriei. Fiecare dintre voi simte cu deosebită putere ce înseamnă să te naști, să crești și să cutezi către mîine într-o țară a păcii. Pacea ne înconjură de pretutindeni, pacea este însăși frumusețea și hărnicia patriei.

În inimile noastre ale tuturor vibrează, în puternic ecou, lumina Mesajului de pace adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu copiilor patriei, întregului nostru tineret, tuturor copiilor lumii cu prilejul zilei de 1 Iunie. Sîntem mîndri și bucuroși că prin grija partidului, a conducătorului iubit, creșteți într-o societate care asigură tinerei generații condiții tot mai bune de muncă, de învățătură, de dezvoltare a personalității.

Pentru prezent și pentru viitor, copiii au nevoie de pace. Pentru ca visele lor să devină realitate, să devină faptă, partidul, statul nostru acționează cu fermitate pentru o politică de pace, de dezarmare, de înlăturare a amenințării nucleare în Europa și în lume.

În țara păcii, a muncii și a învățăturii, grija aceasta minunată care vă înconjură, dragi copii, are graiul limpede al faptelor. Rod al luptei partidului, aceste realizări dedicate copiilor încununează milenii de istorie de-a lungul cărora întotdeauna strămoșii și părinții au manifestat cea mai atentă grijă față de copii, față de urmași, față de viitorul neamului lor.

Impresionați de marile ctitorii contemporane, muncind și învățînd în orașe și sate moderne, în școli luminoase, voi, copiii patriei, știți că vîrsta pe care o trăiți, împlinirile pe care le cunoașteți sînt încununarea luptei înaintașilor. Și știți deopotrivă cît de greu și-au crescut strămoșii noștri copiii, cîte sacrificii au făcut întotdeauna părinții pentru a le asigura traiul și învățătura, chiar și în momentele cele mai grele, luptînd cu sărăcia, cu foametea, făcînd față năvălirilor, ocrotind tinerele vlăstare cu dragostea pe care au moștenit-o ei înșiși de la înaintașii lor.

În marile acțiuni pionierești ***„Patrie română, țară de eroi", „Tot înainte"*** *vă însușiți spiritul revoluționar, cunoașteți și cinstiți trecutul eroic al patriei, prezentul și viitorul națiunii noastre socialiste.*

A fi vrednici fii ai unei mari istorii înseamnă pentru voi, dragi pionieri, a vă afla în primele rînduri ale luptei pentru cunoștințe cît mai temeinice, pentru o comportare demnă, de tineri revoluționari, de vrednici urmași ai comuniștilor de la care învățați cutezanța.

MIHAI NEGULESCU

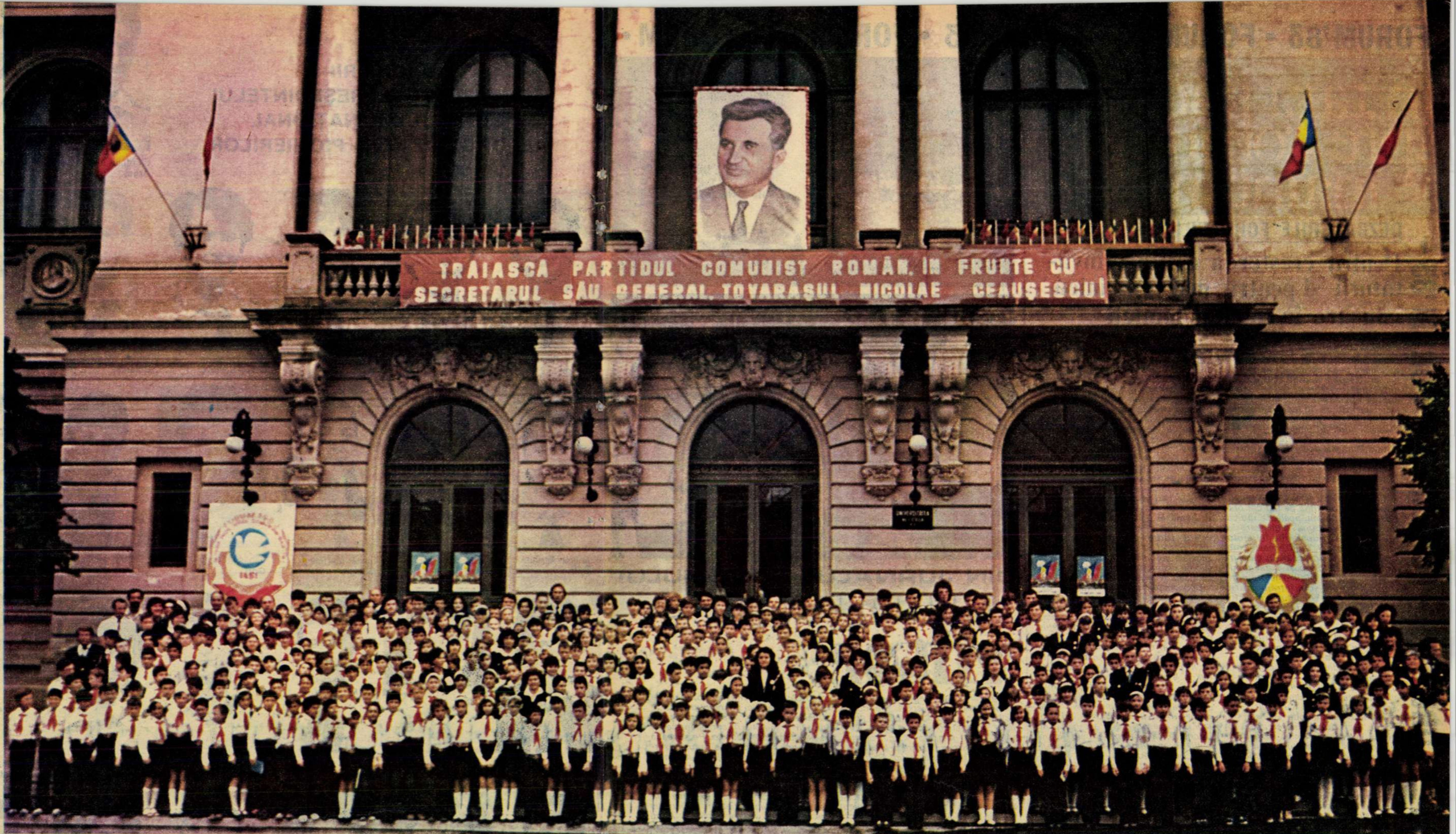
TRĂIASCĂ PARTIDUL COMUNIST ROMÂN, ÎN FRUNTE CU SECRETARUL SĂU GENERAL, TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU!
IAȘI
UNIVERSITATEA

Au trecut puține zile de cînd la Iași s-au încheiat lucrările celui de al XI-lea Forum Național al Pionierilor. A fost un forum al analizei muncii, al prieteniei, al schimbului fertil de idei, în spiritul hotărîrilor Congresului al XII-lea și al Conferinței Naționale ale Partidului Comunist Român, un forum al copilăriei fericite, în care cei mai tineri cetățeni ai țării se inițiază în știința autoconducerii. Întîlnirile cu muncitori, cu făuritorii de bunuri materiale, cu oameni de cultură și artă, vizitele în întreprinderi industriale și agricole i-au ajutat o dată mai mult să cunoască marile realizări ale socialismului din patria noastră, să acorde o înaltă cinstire muncii, să învețe și să se pregătească cu temeinicie ca tineri revoluționari pentru a deveni oameni de nădejde ai patriei noastre.

Din imagine vă surîd cei peste 500 de pionieri, colegi de-ai voștri, care v-au reprezentat cu cinste la unul dintre cele mai importante evenimente pionierești ale anului – cel de-al XI-lea Forum Național. Analizînd cele mai diferite aspecte ale muncii desfășurate de pionierii patriei de-a lungul unui an, realizînd fructuoase schimburi de experiență, toți și-au manifestat hotărîrea ca, întorși, în unitățile lor, printre cei ce le-au încredințat mandatul de a-i reprezenta la forum, să mobilizeze toate energiile pionierești spre noi și frumoase succese.

* * *

În țara păcii spre comunism înaintăm

DEZBATERILE FORUMULUI

Pentru creșterea calității învățăturii și pentru mai temeinica educare în spiritul muncii

În marea și eleganta aulă „Mihai Eminescu" a Universității ieșene, cei peste 500 de delegați discută cu aprindere, ceea ce dovedește interesul lor deosebit față de aceste două importante îndatoriri. „Ce să facem, cum să procedăm, ce metode să folosim pentru ca în noul an școlar procentul de promovabilitate sa crească, cel al mediocrității sa scadă, iar cei cu rezultate modeste la învățătură să devină buni și chiar foarte buni?" Sînt întrebări care-i frămîntă și la care se străduiesc să găsească cele mai potrivite răspunsuri, cele mai eficiente soluții.

Pionierul **Petru Chiș** *din* **Bihor** *încearcă să-i convingă pe toți cei prezenți că problema poate fi radical rezolvată prin buna organizare și funcționare a grupelor de întrajutorare. Susține cu tărie această metodă deoarece, în școala în care învață el, au aplicat-o și a dat rezultate foarte bune. Din momentul constituirii grupei de întrajutorare, membrii ei sînt împreună mai tot timpul și mai peste tot: și în școală, și acasă. Mai ales acasă, unde își scriu temele și-și învață lecțiile împreună. Și tot împreună participă și la diverse activități pionierești, ba chiar se și joacă împreună.*

Un băiat, din mijlocul sălii, care nu mai are răbdare să aștepte să-i vină rîndul la microfon (și din cauza asta nu-i reținem numele cu precizie), se ridică și ia cuvîntul:

– O fi bună metoda aceasta, nu zic nu, dar după părerea mea **tot studiul individual** *rămîne baza creșterii calității la învățătură. Așa stînd lucrurile, noi trebuie să ne străduim și mai mult să-i convingem pe elevii care obțin rezultate slabe la învățătură că e de datoria lor să învețe mai bine. Și ajutați de noi, cînd au neapărată nevoie, dar mai ales studiind singuri!*

Mihaela Băra *din* **Mirșa,** *județul* **Sibiu,** *e și ea de aceeași părere. Ba, expune pe larg o „metodă" capabilă să-i determine pe cei cu rezultate slabe la învățătură să pună mîna, serios, pe carte. Au folosit-o, mai întîi, în detașamentul ei, apoi în întreaga școală și a dat rezultate peste așteptări. Au organizat diverse concursuri „Cine știe răspunde", pe teme din domeniul istoriei, al chimiei, al fizicii, al geografiei. Și i-au pus să... conducă desfășurarea acestora pe pionierii și școlarii care erau mai slabi tocmai la obiectele respective!*

– Cînd au văzut că nu se pricep, că necunoscînd materia nu sînt în stare să conducă un asemenea concurs, mai întîi s-au rușinat, apoi **s-au ambiționat.**

Unul dintre delegați propune ca pionierii care iau note mici să fie, periodic, invitați în fața comandamentului unității. Alții însă (Dragoș Rotaru din Neamț, de pildă) nu sînt întru totul de acord cu această propunere. Ei pledează mai degrabă pentru apropierea de cei care întîmpină dificultăți la învățătură, pentru **discuții de la om la om,** *pentru mai eficienta folosire a metodelor și mijloacelor care s-au dovedit rodnice –* **„Banca de onoare", „Panoul onoarei și hărniciei pionierești", „Semaforul". Adina Penovici** *din* **Vrancea** *este de părere ca și elevilor care au fost criticați la „Semafor" pentru rezultatele slabe la învățătură să li se acorde distincția „Banca de onoare"* **cînd iau o notă bună.**

Concomitent sînt abordate și aspectele complexe pe care le ridică în fața lor educarea tuturor pionierilor și școlarilor în spiritul muncii. Sînt, și aici, evidențiate modalitățile care, verificate pînă acum în practică, au dat rezultate dintre cele mai bune în acest sens. După ce arată că în județul Constanța au funcționat în anul școlar trecut 2 245 de cercuri tehnico-aplicative și științifice și că străduința consiliilor și **a** *comandamentelor pionierești* **de** *a-i determina pe toți pionierii* **și** *școlarii din această parte a țării să se înscrie și să activeze fiecare la cel puțin un asemenea cerc a dat rezultate bune,* **Răzvan Datcu** *îi îndeamnă pe toți delegații să procedeze la fel în județele lor. Cum să-i determinăm pe colegii noștri care se... codesc să se înscrie la asemenea cercuri, să facă acest pas atît de necesar? Printre alții, la întrebarea aceasta, răspunde și* **Adina Penovici:**

– Pînă nu de mult, în școala noastră puțini erau cei care activau la Casa pionierilor și șoimilor patriei. I-am rugat pe aceștia să ne ajute și am deschis în școală o mică expoziție cu lucrările lor realizate acolo. După puțin timp, mulți colegi s-au încadrat în diverse activități tehnico-aplicative. Cred că și în acest domeniu trebuie să ne folosim mai mult și mai bine de **puterea de convingere a exemplului.**

C. DIACONU

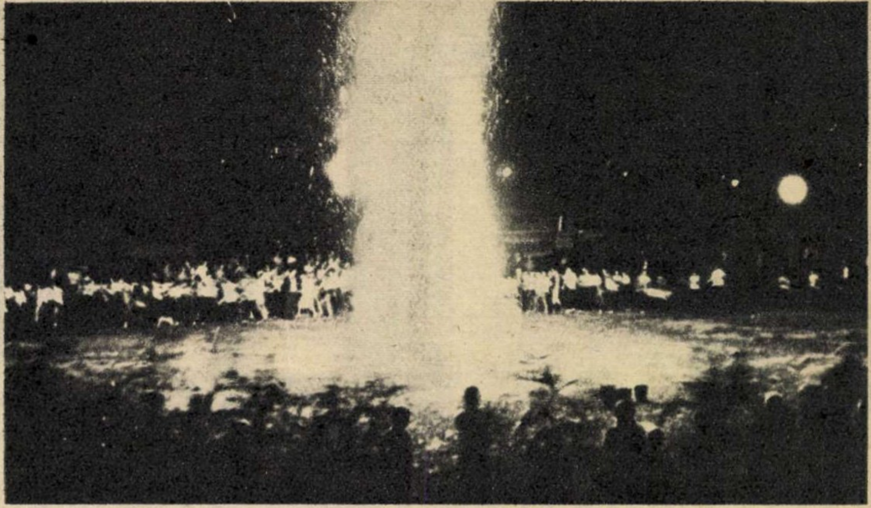

DIN JURNALUL FORUMULUI

AMINTIRI PENTRU viitor

Pregătirile au început de cu seară. Echipamentul de sport, șepcuțele galbene și bluzele albe de „forumist", carnețelele de notițe... Cînd totul a fost gata, s-au culcat cuminți și peste întreaga tabără s-a așternut liniștea. Dimineața, cînd Radio-forum a dat semnalul deșteptării, cu toții erau de mult treji; și cum să nu fi fost, cînd îi așteptau atîtea frumuseți cu care aveau să se întîlnească în excursia proiectată în județul Neamț și chiar mai departe, pînă la Lacul Roșu.

Autobuzele s-au pus în mișcare, în ritm vesel de cîntec pionieresc. De la ferestre, cravatele roșii cu tricolor dau binețe tuturor acelora care se opresc pentru a privi o clipă chipurile luminoase ale copiilor. Cei peste 500 de pionieri parcurg astfel sate frumoase, în grădinile cărora pomii se apleacă încărcați de fructe parfumate, orașe cu zeci, cu sute de clădiri noi ce strălucesc în soare, cu întreprinderi industriale... Autobuzele trec prin localitățile Săbăuani, Roman, Horia, Bozieni, Piatra Neamț, Bicaz... Munții cu pădurile lor răcoroase îi întîmpină, oferindu-le privirilor peisaje de neuitat. Iată și Cheile Bicazului. Aici natura grandioasă a sculptat în stîncă forme de o neasemuită frumusețe. Pe șoseaua care urcă în serpentine înguste, șerpuitoare, forumiștii ajung la Lacul Roșu, unde sînt întîmpinați de pionierii harghiteni cu flori și cu tradiționalele dulciuri specifice locurilor. Se fac cunoștințe, se exprimă impresii, se leagă prietenii. Poienițele se umplu de veselie și cîntec. Aerul tare al muntelui îmbujorează obrajii tuturor copiilor. După popasul în timpul căruia au admirat cu toții frumusețile acestui minunat colț al patriei noastre, pionierii pornesc din nou la drum spre Piatra Neamț. Cînd sosesc, soarele începe să lunece spre asfințit.

Cît de frumoasă e natura în lumina crepusculară! Și cît de frumos este orașul așezat chiar la poalele muntelui, unde străvechi monumente de artă medievală transmit mesajul de vitejie al oamenilor care au fost, și unde urmașii, oamenii de astăzi au durat edificii cu o arhitec-

tură originală, bogată de inegalabilă inspirație. Aici îi așteptau surprize noi. Rodica Horgoș, pioniera comandantă a unității din forum cunoaște programul serii, dar îl ține, deocamdată, „secret".

Oaspeții sînt invitați într-una din cele mai frumoase zone de agrement ale orașului. Într-o poiană îi așteaptă, pregătită pentru „botezul focului", o piramidă migălos meșteșugită și îmbrăcată de sus pînă jos în cetină. În curînd focul de tabără își va trimite lumina pînă în înaltul cerului. Nu însă înainte de frumosul spectacol artistic pe care gazdele îl prezintă oaspeților. De pe scena în aer liber, o formație pionierească din municipiul Piatra Neamț le prezintă oaspeților cele mai frumoase cîntece care însoțesc copilăria celor de aici. Ba îi învață și „Guli, guli". Cum, nu știți ce e „Guli, guli"? E un joc antrenant care poate fi învățat doar în cîteva minute. Cu siguranță că-l veți afla, îl veți învăța cînd forumiștii se vor reîntoarce printre voi.

În acordurile unui cîntec pionieresc, patru fete îmbrăcate în frumosul port popular al locului aprind focul de tabără. Cu toții – oaspeți și gazde – cîntă și dansează apoi în jurul lui. (Aflăm că efectele luminoase pe care le creează jocul flăcărilor au fost pregătite după o rețetă știută doar de silvicultori – mari meșteri și în pregătirea focului de tabără.)

...Cea de-a doua zi a excursiei prin județ le dezvăluie copiilor noi și noi frumuseți. De data aceasta multe create prin munca eroică a omului în anii socialismului: Lacul de acumulare de la Bicaz, Barajul de la Izvorul Muntelui... De departe Ceahlăul, care cu ținuta lui maiestuoasă străjuiește seninul înălțimilor, le trimite tuturor un salut.

...La Durău – urmează o altă întîlnire cu frumusețea creată de oameni, pentru oameni, în peisajul minunat de munte. Poienile i-au chemat, primitoare, la joc. Și copiii s-au jucat cu voioșie. S-au așezat pe iarba mătăsoasă din „Poiana cailor", au băut apă de izvor și au alergat în curse de „fugă-n saci". În hazul general cîteva grupe de copii încearcă să învețe un joc nou: cine reușește mai repede să încalțe picioarele unui scaun... cu papucii aleși din mormanul anume așezat în mijlocul careului de joc? E cam greu, de vreme ce jucătorii sînt legați la ochi ca la „Baba oarba".

Ceasul la care copiii trebuie să-și ia rămas bun sosește și „caravana" pornește spre unul dintre locurile despre care au aflat doar din citite: Cetatea Neamțului. Deși afară stă sa plouă, copiii iau pieptiș muntele, urcînd voinicește pînă sus. Acolo, odinioară, plăieșii moldoveni au apărat cetatea, cu sacrificiul vieții, de cei care au încercat s-o cotropească!

Copiii străbat acum cu pioșenie locurile, privesc zidurile peste care sutele de ani și-au lăsat urma și în sufletele lor renasc faptele eroice ale acelor timpuri. Din dragoste pentru vitejescul nostru trecut istoric, oamenii de astăzi fac totul pentru ocrotirea a ceea ce a rămas din vechea cetate.

Cînd forumiștii se întorc la Iași, în tabăra lor s-a lăsat înserarea. Au trecut două zile de cînd au plecat! Dar cîte amintiri de neuitat au adunat cu toții în inimile lor! Sînt amintiri pentru astăzi, amintiri pentru mîine, amintiri dragi pentru viitor.

C. ROȘIORU

Forumiștii s-au dovedit și buni sportivi

„Daciada" forumului s-a înscris și de această dată printre acțiunile cele mai reușite desfășurate de către pionierii delegați. Dovadă, atît numărul mare de participanți înscriși la cele cinci discipline sportive – **fotbal, volei, tenis de masă, șah și cros** *— cît mai ales ardoarea cu care pionierii forumiști (la care s-au adăugat și membrii fanfarei Casei pionierilor și șoimilor patriei din Iași, precum și componenții cunoscutei formații de muzică folk „Cireșarii" din București) și-au disputat întîietatea.*

Ca de obicei, **fotbalul** *a concentrat cele mai puternice forțe și-a adunat cele mai mari ambiții, oferind spectacole sportive de-a dreptul palpitante. Deși baza sportivă a Universității ieșene, la care s-a adăugat și cea a Liceului „C. Negruzzi", aflat în imediata vecinătate, a oferit micilor fotbaliști cîteva terenuri pe care meciurile s-au desfășurat concomitent, a fost nevoie totuși de trei după-amieze „pline" pentru ca echipele celor 20 de detașamente să-și poată desemna locul în clasament. Pînă la urmă locul întîi și titlul de campioană au fost cucerite de echipa detașamentului nr. 7, pe locul doi și trei situîndu-se echipele detașamentelor 14 și, respectiv, 1.*

Dacă la „bătălia" fotbalistică au luat parte numai băieții (cîte 7 în fiecare echipă), la cea de **volei** *formațiile (tot în număr de 20) au fost mixte. Și despre disputele din fața marelui fileu „observatorii" au avut numai cuvinte de laudă. Aveau în vedere, probabil, „temperatura"... lacrimilor – și de bucurie, și de necaz – cu care, mai ales, fetele au... stropit terenurile și mingile. Pînă la urmă, cea mai bună echipă s-a dovedit a fi cea a detașamentului nr. 19, urmată, în ordine, de cele ale detașamentelor 9 și 20.*

Vreo 70 dintre cei peste 500 de pionieri delegați la forum și-au ales ca „arene" de disputare a întîietății sportive micile dreptunghiuri ale meselor de **tenis.** *Desfășurate pe două categorii de vîrstă (pînă la 12 ani și între 13 și 14 ani), la simplu fete și băieți, precum și la dublu, întrecerile de tenis de masă au oferit participanților cele mai multe titluri de campioni ai „Daciadei" forumului. Iată numele acestora: la simplu – băieți –* **Gabriel Brădiceanu** *(categoria pînă la 12 ani),* **Mihai Rădulescu** *(categoria 13–14 ani); la simplu – fete –* **Cristina Aramă** *(categoria 13–14 ani); la dublu, băieți –* **Laurențiu Drăgușin** *și* **Dorin Lepădat** *(categoria pînă la 12 ani),* **Ilie Popescu** *și* **Mihai Rădulescu** *(categoria 13–14 ani); la dublu fete –* **Loredana Groza** *și* **Adriana Vasilescu** *(categoria 13–14 ani).*

Și **șahul** *s-a bucurat de succes în cadrul „Daciadei" forumului, în fața „careurilor magice" prezentîndu-se 58 de protagoniști. Dintre ei, cei mai... tari s-au dovedit la băieți* **Dan Căprar, Paul Oprea** *și* **Dan Dinu,** *clasați, în ordine, pe locurile 1, 2 și 3, iar la fete (tot în ordinea primelor trei locuri) –* **Claudia Luchian, Adina Mîndreanu** *și* **Diana Diaconu.** *La cea de-a cincea – și ultima disciplină sportivă –, tradiționalul* **cros** *al forumiștilor, desfășurat pe aleile marelui și frumosului parc Copou – a participat... toată suflarea din forum. Cei mai iuți de picior au fost, la băieți –* **Adrian Munteanu** *(9–10 ani, 600 m),* **Liviu Stănoiu** *(11–12 ani, 700 m) și* **Sorin Mocanu** *(13–14 ani, 800 m), iar la fete –* **Diana Căpățînă** *(9–10 ani, 500 m),* **Gabriela Lupăiescu** *(11–12 ani, 600 m) și* **Elena Gherman** *(13–14 ani, 700 m).*

C. PĂLTINEANU

Cîștigătorii Cupei „Mărului"

Într-una din diminețile însorite ale taberei din forum, șirul de autobuze din care străbat cîntece pionierești intră pe porțile Stațiunii de cercetare și producție vitivinicolă Iași și ale I.A.S. Copou. Copiii sînt întîmpinați cu căldură părintească de tovarăși din conducerile celor două întreprinderi agricole. La I.A.S. – Copou, tinerii oaspeți văd cele peste 1 000 de hectare de podgorii și livezi ce-și anunță rodul îmbelșugat. Ei află de la gazde că anul trecut s-a obținut aici cea mai mare producție la hectar din țară de struguri destinați prelucrării – rezultat al muncii pentru care I.A.S. – Copou a fost distinsă cu Ordinul „Meritul agricol" clasa I. Aceste succese îi îndeamnă pe pionierii delegați sa se simtă și mai mult datori în a da propria lor dovadă de hărnicie pionierească. La Ferma Șorogari, unde-i așteaptă șirurile de pomi doldora de mere din soiul Parmen auriu, copiii încep să culeagă fructele și să le transporte la un container. Imediat se declanșează o inițiativă pionierească sui-generis, intitulată de copii **„Cupa Mărului". Laurențiu Drăgușin** din București ne spune: „Este o muncă ușoară și atrăgătoare". Dar știm noi, pentru un copil harnic, orice muncă devine ușoară și atrăgătoare. Cînd se dă jos din copac, Laurențiu își vede întîmplător mîinile și constată cu satisfacție: „Am palmele asprite". **Carla Mirică** din Găești-Dîmbovița îi mărturisește unei colege: „Mie cel mai mult îmi place în tabără ziua de muncă patriotică". **Cristian Serdenciuc** din Dornești-Suceava, suit în container, ia voinicește în primire gălețile și coșurile pentru a le deșerta cu grijă. O evidență a „Cupei Mărului" înregistrează că echipa de băieți formată din **Robert Roșulescu, Răzvan Ogircin, Radu Vănășilă, Silviu Meianu** a reușit să culeagă și să transporte la container 17 gălеți. Printre fetele cele mai întreprinzătoare sînt remarcate **Liliana Ivănescu, Corina Panciu, Mira Glodeanu, Livia Moga** ș.a. După aceste eforturi urmează și răsplata gustoasă: mere, pere și sucuri de fructe. La aceeași oră, colegii aflați în cealaltă întreprindere, unde au prășit în ordine desăvîrșită vița de vie, se delectează cu fructe și o „trufanda" – porumb copt. În mica discuție pe care o leagă la gustare trei pionieri, **Mihaela Băra** din Mîrșa-Sibiu, **Iulian Gegiu** din Cernavodă-Constanța și **Viorel Cioanca** din Bîrlad-Vaslui, despre mobilul hărniciei lor, conchid: „Am muncit bine și pentru că ne simțim datori să fim harnici, dar și din bucuria de a munci".

Întorși pe la prînz în tabără, pionierii delegați aduceau cu ei amintirea unei dimineți pline, frumoase, entuziaste, de muncă patriotică.

M. MICU

Francisc Munteanu

PRINȚESA din ȘEGA

27

SERGENTUL de stradă, convins că șeful cel mare l-a chemat să-l răsplătească, intră în birou cu zîmbetul pe buze. Își bătu din nou călcîiele, dar nu mai avu timp să-și ia poziția de repaus: Dohotaru se răsti la el:

- Pe ce bază l-ai arestat pe băiatul ăsta?

Nu era greu de ghicit că ceva nu era în regulă. Simți cum brusc gulerul vestonului devine strîmt, și-l apasă chiar pe nodul lui Adam.

- Vă raportez, domnule comisar șef, că în piața de vechituri mi s-a spus că el a distribuit manifestele la gară.

- Cine ți-a spus asta?

Îi păru rău că nu-și notase numele individului.

- Un domn cu mustață.

- Și dacă un domn cu mustață ți-ar spune că băiatul ăsta a omorît-o pe mă-ta ce ai fi făcut?

- Păi, domnule comisar șef, cum să vă spun...

- Spune-mi ce ai fi făcut? Ești polițist, ce naiba!

Văzînd fața congestionată de furie a lui Dohotaru, răspunse ca la anchetă.

- În primul rînd aș fi verificat dacă mama e într-aevăr moartă, dacă moartea a survenit prin violență și aș fi chemat medicul legist... Asta aș fi făcut...

- Și ai verificat dacă băiatul **ăsta** a distribuit manifestele?

- Așa mi s-a spus, domnule comisar șef.

- Cine a afirmat acest lucru, mă?

- V-am mai raportat: un domn cu mustață.

- Și cine-i acest „domn cu mustață"? Și dacă a vrut să-și bată joc de noi? L-ai întrebat cum îl cheamă, unde locuiește, unde lucrează?

Sergentul, derutat de torentul de întrebări, înțelese că audiența nu se va sfîrși cu bine. Acum nu mai era vorba de laude, de plicul cu bani, ci cum să scape basma curată. Își dădu seama unde greșise, că ar fi trebuit să ia datele mustăciosului, dar n-a vrut să împartă succesul arestării cu altul. Abia a reușit să scape de el.

- Cine-i omul cu mustață? Auzi din nou întrebarea lui Dohotaru.

- Nu știu, domnule comisar șef. Credeam că e de ajuns să-l aduc pe ăsta aici, arătă el spre Guriță.

- Ca să scapi de sancțiuni, te duci în pas alergător la gară, îl cauți pe dirigintele Coletăriei rapide sau pe sanitarul de la Crucea Roșie. Ei l-au văzut pe băiatul care a distribuit manifestele. Îl țintui pe Guriță cu degetul: Mă, oamenii te-au văzut. Degeaba încerci să negi!

- N-am ce să neg, domnule comisar.

Sergentul se retrase din birou fără să mai bată călcîiele.

CÎND Prințesa îl văzu pe Guriță dus de polițist, vru să alerge după ei, să-i spună polițistului că ea e principala vinovată, că băiatul pe care l-a arestat nu are nici un amestec în distribuirea manifestelor. După primul pas își dădu seama că ar fi făcut cea mai mare prostie: ar fi fost arestată și ea și n-ar fi fost cine să-l salveze pe Guriță. Hotărî să se răzbune: la început smiorcăiind, apoi, plîngînd în hohote, porni spre gară. Știa că răspîndirea manifestelor putea fi singura acuzație adusă lui Guriță. Distribuirea manifestelor l-au scăpat și pe Bejan din închisoare. Poate distribuind manifestele, ar putea să-l scape și pe Guriță.

Abia în apropierea gării descoperi că nu scosese manifestele din perniță. Ar fi păcat să piardă timpul, să se întoarcă pînă la pod: ocoli clădirea gării și intră între liniile din apropierea cantonului. Atentă, să nu fie văzută, urcă într-un vagon și rupse cusătura perniței. Tot vagonul se umplu de pene. După ce sortă manifestele, le înveli în căptușeala perniței și coborî din vagon. Nu era nimeni prin apropiere. Spaima îi trecuse, era hotărîtă să umple toată gara cu manifeste. Merse de-a lungul liniei, apoi păși chiar pe o șină, balansîndu-și mîinile să-și păstreze echilibrul.

Ajunsă pe peron, încercă să-i ghicească pe agenții îmbrăcați în civil. Să nu fie observată, se strecură hoțește pe lîngă peretele de cărămidă al clădirii și se opri în apropierea Biroului de mișcare. Cu gesturi îndemînatice scoase cîteva manifeste din legăturica de pînză și le lăsă să-i cadă din mînă. Pe urmă, instinctiv, își ascunse mîinile la spate ca la ora de dirigenție.

Tocmai vru să plece cînd se pomeni față în față cu impiegatul cu chipul roșu:

- Ce-i fetiță, iar ai venit să întrebi cît e ceasul?

- Nu, domnule. Îl aștept pe tata.

Imediat însă îi păru rău că nu inventase o altă justificare.

- Dar acum nu vine nici un tren.

- Nu-l aștept cu trenul. Lucrează aici la gară.

- Unde? se miră impiegatul.

Prințesa descoperi firma Crucii Roșii, răspunse fără să se gîndească prea mult:

- La Crucea Roșie.

- Înseamnă că ești fata lui Fodor. Mi-a spus el că are o fetiță, dar eu te credeam mult mai mică. Să știi că taică-tău a plecat la trenul militar de pe linia a cincea. Are un rănit acolo. Dacă vrei să-l aștepți, vino în biroul nostru.

Întinse mîna spre clanță.

- Vă mulțumesc, domnule impiegat, sînteți foarte amabil, dar cred că nu mai pot să-l aștept. Trebuie s-o liniștesc pe mama.

- Dar ce s-a întîmplat?

- Ne-au prădat hoții. Dacă îl vedeți cumva pe tata, spuneți-i să vină imediat acasă.

Așteptă ca impiegatul să intre în birou, abia atunci răsuflă ușurată.

Porni spre sălile de așteptare. După cîțiva pași mai risipi cîteva manifeste și trase cu ochiul să vadă dacă le ridică cineva. În fața Biroului de mișcare nu era însă nici un om. Bine că impiegatul nu i-a mai pus și alte întrebări; pînă la urmă s-ar fi încurcat în minciuni. O amuză însă ideea că sanitarul se va repezi acasă. După alți cîțiva pași mai risipi cîteva manifeste, apoi cutreieră sălile de așteptare. Într-un colț descoperi picotind un polițist în uniformă: curajoasă îi puse un manifest pe genunchi, apoi reveni pe peron și se urcă în trenul de pe linia întîi. Era personalul de București.

Vagoanele erau ticsite cu militari. Fără să se ferească prea mult, aruncă manifeste în fiecare compartiment. Un soldat negricios o prinse de mînă:

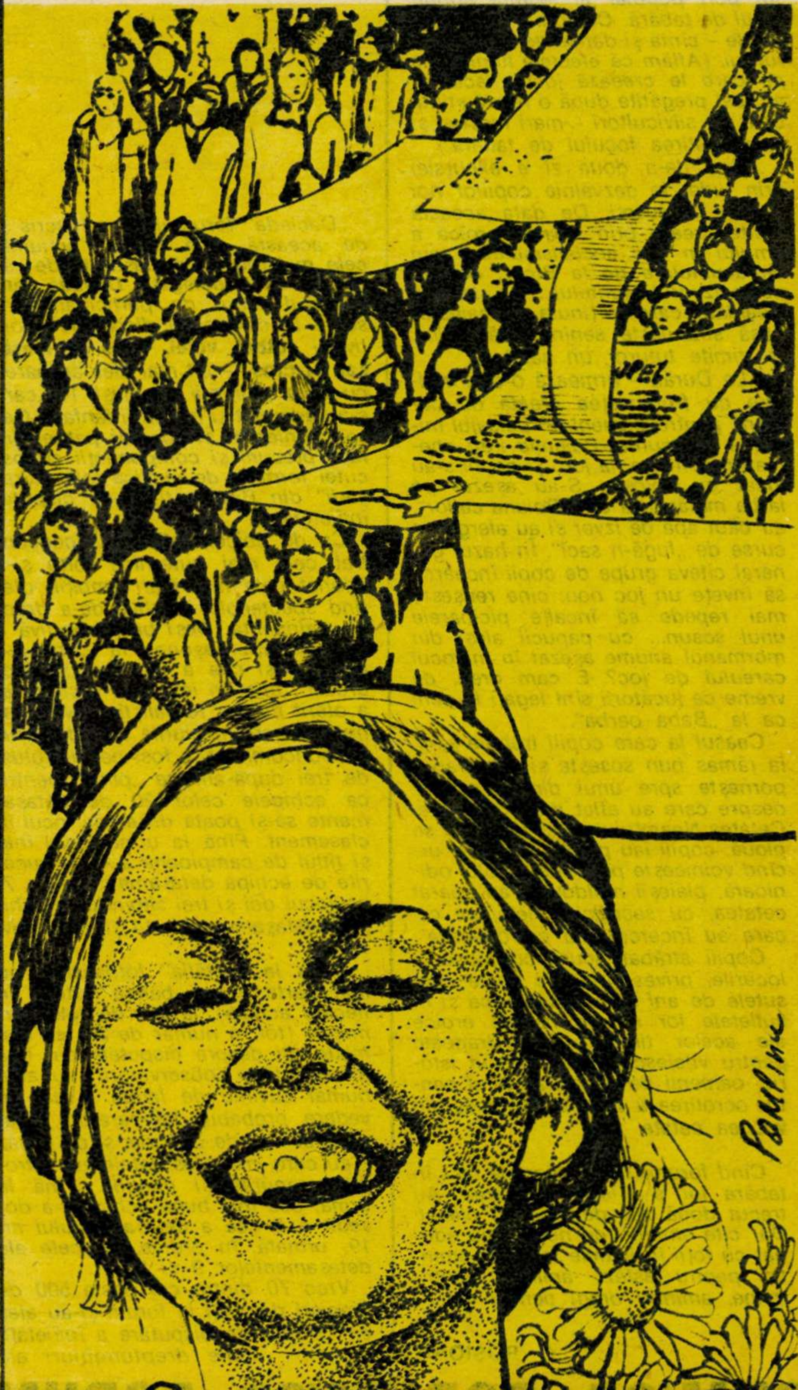

ROMAN FOILETON

103

– Dă-mi mai multe, fetițo, să duc și ortacilor de pe front.

Prințesa îi întinse un pachet de manifeste și în clipa aceea răsună țignalul polițiștilor de pe peron. Coborî repede din vagon și dispăru printre linii.

Polițiștii urcară zgomotos în vagoane și cutreierară toate coridoarele. Doi soldați, negriciosul și un altul mărunt, cu arma pe umăr, tăiară calea unui agent îmbrăcat într-un costum cenușiu. Acesta, furios, îi îmbrînci:

– Faceți loc, bă!

– Bă e măta! se răsti negriciosul la el.

– Sînt de la poliție! strigă agentul transpirat și încercă să treacă printre ei.

Negriciosul se postă în fața lui:

– Mai înainte a mai intrat un individ pe aici și a spus că e de la poliție și mi-a furat briceagul. Poate lucrați în cîrdășie?!... Vasile, se adresă celui cu arma: ia caută-l în buzunare. Dacă e la el, îl împușc!

Înfuriat la culme, agentul își scoase legitimația de polițist și i-o purtă prin fața ochilor:

– Dacă îmi scapă cel care a răspîndit manifeste, vă arestez!

– Mi-ar place mai mult la arest decît pe front, chicoti cel cu arma.

Agentul n-avu timp să riposteze pentru că descoperi în mîna unui alt soldat un manifest:

– Cine ți l-a dat?

– Civilul ăla care s-a dat polițist, dadu lămuriri ostașul.

– Dă-mi manifestul! ordonă agentul.

– Noi, militarii, să știi că nu ascultăm de polițiști. Noi avem datoria să predăm toate manifestele dușmanului la Comandament. Și acum cara-te că ai început să mă plictisești.

PRINȚESA părăsi incinta gării pe la turnul de apă, în apropierea Depoului. Traversă podul de fier spre Gai, apoi ocoli depozitul militar și se reîntoarse în oraș prin fața gării electrice. Îi rămăseseră o mulțime de manifeste, dar se temu să le împrăștie pe trotuare. Hotărî să le păstreze pentru a doua zi.

SERGENTUL de strada, trimis de Dohotaru la gară, îl căută întîi pe dirigintele Coletăriei rapide, dar acesta avea zi liberă. Pe peron îl văzu și pe comisarul Pricop agitîndu-se, strigînd spre agenții care cutreierau vagoanele. Mergînd spre salonul Crucii Roșii, trecu prin fața sălii de așteptare clasa întîia și zări colegi mutînd băncile și cotrobăind printre bagajele călătorilor. Bănui că au fost lansate manifeste, dar nu avu timp să stea de vorbă cu ei de teamă să nu întîrzie.

– De ce caști gura și nu ne ajuți? se răsti un agent la el.

– Pentru că am misiune specială, domnule Corneanu. L-am arestat pe băiatul care a răspîndit manifestele rîndul trecut și trebuie să-l dus pe felcerul de la Crucea Roșie să-l recunoască.

– Felcerul e la trenul militar de pe linia a cincea. O să se bucure domnul comisar Pricop că ați arestat măcar pe unul dintre ei, altminteri Dohotaru ne mănîncă de vii.

După multe căutări, sergentul îl găsi pe sanitar chiar în exercițiul funcțiunii: bandaja piciorul unui soldat rănit. Îl somă să-l urmeze. Sanitarul, speriat, privi și mai cruciș ca de obicei.

Tu îl cunoști pe băiatul care a răspîndit rîndul trecut manifestele?

– Nu-l cunosc. L-am văzut în treacăt pe peron.

– Dar dacă îl vezi, îl recunoști?

– Cred că da.

– Dar de ce nu te uiți la mine?

– La dumneavoastră mă uit, spuse, deși avea fața întoarsă spre vagoane.

Abia atunci descoperi sergentul că sanitarul era șașiu.

Fură obligați să se întoarcă pe la gară ca sanitarul să lase vorbă unde e de găsit.

– Eu am grijă de răniți, nu pot pleca așa, aiurea.

O asistentă îl întîmpină agitată:

– Vai, ce bine că ați venit, domnule Fodor! Treceți neaparat pe la domnul impiegat de la biroul de mișcare, are să vă comunice ceva foarte important.

Vazînd pe sergent nerăbdător, întrebă într-o doară:

– Ce o fi vrînd? Nu știi?

Asistenta medicală își plecă ochii la podea:

– A fost fiica dumneavoastră aici și a spus că v-au prădat hoții.

Fodor scoase un țipăt, apoi se rugă să treacă întîi pe acasă.

– Nu se poate! se împotrivi polițistul. Ne așteaptă domnul comisar șef. Îl recunoști pe băiat, pe urmă ai tot timpul să vezi ce s-a întîmplat acasă.

În zadar insistă sanitarul, sergentul nu se lăsă înduplecat. Să fie sigur că nu dispare pe drum, îl luă de braț și-l duse la poliție.

DOHOTARU îi primi imediat.

– L-am adus, domnule comisar șef, raportă sergentul, fără să-și mai bată călcîiele. Pe urmă, vîrî mîna în buzunar și puse pe masa lui Dohotaru două manifeste. Comisarul șef sări ca ars:

– Ce-s astea?

– Manifeste, răspunse mucalit sergentul.

– De unde le ai?

– Le-am găsit pe peronul gării. Toată gara e plină de parcă ar fi nins cu ele. Domnul comisar Pricop spune că distribuirea a fost mai masivă decît marțea trecută.

– Ați arestat pe careva?

– Eu am avut misiunea să-l aduc pe domnul sanitar la dumneavoastră.

– Pricop a arestat pe careva, dobitocule? se înfurie Dohotaru.

– Nu, domnule comisar șef. Spunea că au găsit primele manifeste în sălile de așteptare. Au închis ușile și au percheziționat pe fiecare călător. În acest timp s-au distribuit manifeste și în personalul de București.

Fodor stătea ca pe ghimpi.

– Eu, domnule comisar, trebuie să mă duc acasă. Am fost prădat. Avea fața întoarsă spre sergent. În clipa aceea își aduse aminte Dohotaru că sanitarul era șașiu, că din cauza asta îi fusese antipatic și cînd l-a întîlnit la gară.

– Cui ai fost predat?

– Nu predat, ci prădat, domnule comisar. Mi-au devastat hoții casa.

– Bine. Recunoști copilul, faci o declarație, îți completăm dosarul de martor și poți să pleci.

Speriat că întîrzie din cauza formalităților, Fodor hotărît să nu-l recunoască pe băiat. De ce să-și complice viața, să facă declarații, să se ducă la proces? Mai ales că nu se știa cum se va sfîrși războiul și de ce să se pună rău cu comuniștii.

– Uită-te la băiat, ordonă Dohotaru.

Fodor se întoarse spre sergent.

– La copil uită-te.

– La el mă uit, domnule comisar.

– Ei, îl recunoști? El a distribuit manifestele?

– Nu, domnule comisar. Băiatul acela era mai mare.

– Uită-te mai atent!

– M-am uitat atent. Ăla avea părul buclat.

– Sigur?

– Sigur, domnule comisar. Doar l-am văzut bine.

Guriță prinse curaj:

– Dumnealui, domnule comisar, chiar dacă aș fi fost eu nu m-ar fi putut recunoaște. Are defecțiune la ochi.

– Taci că te plesnesc!

COBORÎND scările poliției, Fodor fu mulțumit că a scăpat ușor. Dacă ar fi recunoscut băiatul, și el era, acum ar fi trebuit să dea declarații și poate l-ar fi ținut pînă la miezul nopții aici. Dar ce or fi furat hoții de la el? Nu avea nimic valoros în casă. Să fi luat plăpumile, așternuturile?

Ieși transpirat din clădire și se aruncă în prima birjă.

RĂMAS singur cu Guriță în birou, Dohotaru se plimbă de cîteva ori în fața lui:

– Spune, ai fost sau n-ai fost la gară?

– N-am fost, domnule comisar.

– Minți! Se vede pe fața ta că minți!

Trimise secretara să-l caute pe Teșu. Acesta apăru ras proaspăt, cu uniforma călcată. Dohotaru îl cercetă admirativ:

– Unde te pregătești, Teșule?

– La o aniversare, domnule comisar șef.

– Ce fel de aniversare?

– Împlinesc doi ani de la căsătorie.

– Bravo, Teșule. Noi muncim de ne ies ochii și tu te ții de aniversări. Cred că o să-ți aduci aminte totdeauna de cea de-a doua aniversare a căsătoriei. Arătă spre Guriță: îl duci pe ăsta la subsol și nu urci pînă nu face mărturisiri. Dacă e nevoie trei zile stai cu el.

Teșu privi spre Guriță:

– E minor, domnule comisar șef.

– De ce crezi că te-am chemat? Să-mi dai starea lui civilă sau să-l anchetezi. Comuniștii n-au vîrstă.

– Am înțeles, domnule comisar șef. Dar dacă în jumătate de oră face mărturisiri, pot să plec?

– Bineînțeles. Și dacă mă inviți, vin și eu cu tine.

COBORÎND treptele care duceau spre subsol, Guriță hotărî să nege că a fost la gară. În afară de Prințesă nimeni nu putea ști dacă a fost sau nu. Prințesa și omul care l-a recunoscut în piața de vechituri. Din discuțiile avute cu comisarul șef înțelese că nu poate fi reținut decît dacă au probe împotriva lui. Și de unde să aibă probe? Singura lor șansă ar fi fost să facă mărturisiri. Dar nu va mărturisi nici în ruptul capului.

Ajuns la subsol, fu introdus într-o cameră fără ferestre cu pereții tencuiți cu ciment. Cu priviri lacome, Guriță căută gratiile, dar spre mirarea lui nu văzu nici măcar o gură de aerisire. Încăperea nu avea nici mobile, doar în apropierea chiuvetei, stăteau, rezemat de perete, un scaun obosit și o găleată cu smalțul căzut. Rămas pentru o clipă singur îi păru rău că nu fusese atent la cele spuse de Prințesă despre lupta de clasă. Acum se simțea participant la această luptă. Avusese dreptate ea: polițiștii nu se ocupă decît de muncitori și niciodată de fabricanți. Era convins că baronul Neumann n-a fost niciodată în subsolurile poliției. Gîndurile astea îl întăriră: nu se mai temu de palmele pe care avea să le primească și hotărî chiar să-i facă în ciudă comisarului, să nu geamă oricît de mult l-ar bate acesta. Asta era de altfel singura lui posibilitate de a protesta.

(Va urma)

Educația comunistă, patriotică, revoluționară

(Urmare din pag 3)

O pionieră din Brașov arată cît de necesară este pentru toți pionierii cunoașterea noțiunilor politice, economice, sociale, care să-i ajute în înțelegerea cît mai profundă a conținutului documentelor de partid. „În fiecare unitate, în cadrul propagandei vizuale, se realizează **„dicționarul politic"**. „În școala noastră, spune ea, termenii aleși nu întotdeauna au fost explicați pe înțelesul tuturor, potrivit vîrstei și pregătirii pionierilor. De aceea am hotărît să discutăm cum să facem pentru ca „dicționarul" nostru să fie folositor tuturor. În acest scop am organizat o tabără la care au participat toți pionierii care au preocupări în această direcție. Acolo ne-am consfătuit și am stabilit chiar și ce termeni să prezentăm în viitor la rubrica dedicată „dicționarului". A fost o inițiativă care a dat rezultate foarte bune".

Pionierii delegați la forum au discutat pe larg în această dezbatere despre numeroasele acțiuni prin care copiii țării își exprimă dragostea și devotamentul nețărmurit față de patrie, partid și popor, recunoștința fierbinte față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, față de tovarășa Elena Ceaușescu, pentru condițiile minunate de creștere și educare asigurate tinerei generații, ca și despre acțiunile prin care pionierii omagiază tradițiile glorioase ale poporului, ale clasei muncitoare. Ca membri ai organizației, pionierii țării fac totul ca prin faptele lor să realizeze în viață prețioasele îndemnuri adresate, cu atîtea prilejuri, de către secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu tinerei generații, de a crește și a se forma ca tineri revoluționari.

Răzvan Datcu din **Constanța**, **Sorin Azoiței** din **Bodești-Neamț**, **Amelia Antonescu** din **Dolj**, **Raluca Marcu** din **Toplița-Harghita**, **Marieta Dincă** din **Giurgiu**, **Sebastian Nemet** din **Ploiești**, și încă mulți alții, s-au referit, pe larg, de la tribuna forumului, la cele două mari acțiuni de educație patriotică, revoluționară, ale Organizației Pionierilor, care îi mobilizează pe pionierii din toate comunele și orașele țării – **„Tot înainte"** și **„Patrie română, țară de eroi"**. Alți delegați au povestit despre succesele și bucuriile pe care le trăiesc prin participarea la Festivalul național **„Cîntarea României"**, despre acțiunile organizate de cercurile „Prietenii adevărului științific".

Marele număr de pionieri delegați care au luat cuvîntul, schimbul de experiență deosebit de interesant realizat cu prilejul dezbaterii, ca și numeroasele propuneri făcute demonstrează elocvent hotărîrea pionierilor de a crește și a se forma ca tineri revoluționari, cît mai temeinic pregătiți pentru muncă și viață.

E. ROȘCA

1

2

A VI-A EDIȚIE A FESTIVALULUI INTERNAȚIONAL

„COPIII LUMII DORES

La capătul a zecii de mii de kilometri străbătuți cu trenul sau avionul pentru a veni în România, copii din îndepărtate continente – Asia, Africa, America Centrală, ca și din Europa – se află acum aici, împreună, în „Orășelul Soarelui" și al vacanțelor fericite, la Năvodari. Din arhipelagul Antilelor Mari, din Cuba, din țara celor o mie de lacuri, Finlanda; de la distanța de peste șapte mii de kilometri, din Angola; din țara piramidelor, Egipt; din cea a grădinilor de trandafiri, Bulgaria; din deșertul Saharei, din Algeria și încă din patrusprezece țări de pe Terra, mesajele de pace, prietenie și solidaritate sînt aduse de către minunați soli, așa cum numai copiii știu să fie: cu suflet pur, cu gînd curat.

Dorința lor de a lega prietenii, de a-i cunoaște pe copiii români și țara atît de ospitalieră, care îi așteaptă în fiecare an pe malul însorit al Mării Negre, își are explicația în prestigiul de care România se bucură, pe bună dreptate, în lumea întreagă, ca țară a păcii, ca țară a muncii.

În climatul de voioșie, de sărbătoare a celor mai frumoase sentimente umane, pe scena teatrului de vară fiecare delegație de copii se străduiește să aducă din patria sa frumusețea cîntecului și dansului specific, strălucirea costumelor populare și distincția uniformelor lor pionierești. Ropotele de aplauze nu contenesc după fiecare reprezentație. Cuvintele dintr-o limba străină, necunoscută, pot fi înțelese deplin dacă ele înseamnă PACE, PRIETENIE, ÎNȚELEGERE ÎNTRE OAMENI! Și copiii știu să rostească toate aceste cuvinte cu multă convingere. Unii dintre ei au trăit coșmarul războiului. Altora li s-a povestit de către părinți despre dezastrele acestuia.

„De-aici, din plaiul doinei românești,
Cîntînd un imn de muncă și-nfrățire,
Cuvîntul nostru își avîntă zborul
Chemînd spre pace-ntreaga omenire!"

Sînt versuri învățate și rostite de mulți copii în timpul celor trei săptămîni de tabără. De altfel, întîlnirile zilnice, spontane, între copiii diferitelor delegații, ca și „serile" dedicate fiecărei țări au creat prilejul unor frumoase și interesante discuții despre meleagurile natale, despre activitatea desfășurată de ei în organizațiile de copii. Micile cadouri, schimbul de adrese, fotografiile realizate împreună vor constitui amintiri de neuitat. Prin fața aparatului nostru de fotografiat a trecut cu multă bucurie, rînd pe rînd, fiecare delegație, aflînd că vor apărea cu toții în revista pionierească „Cutezătorii". Cu acest prilej, le-am solicitat și mici interviuri. Iată cîteva răspunsuri:

PETER KORENI din Banska Bistrica, R. S. Cehoslovacă, localitate pentru eliberarea căreia s-au jertfit mii de ostași români acum aproape patru decenii: „Ne simțim cu toții minunat aici.

3

4

5

6

7

PACEA“

Știam, de altfel, că așa va fi de la colegii care au fost în anii trecuți oaspeți ai României. Sînt bucuros să leg prietenii, să dansez pe frumoasa scenă a Năvodarilor“. Noi adăugăm că Peter este laureat al Festivalului național de folclor din R.S. Cehoslovacă, după cum ne-a spus conducătorul delegației.

SONIA COLOMBI din Liège, Belgia: „La noi, în tabere, se desfășoară activități practice. Activitatea practică de aici se numește... Prietenia. Sînt convinsă că este cea mai frumoasă dintre activități!“

MOKADEM HAMID, Algeria: „Aici totul este ca o sărbătoare. Natura, copiii, casele. Condițiile din țara noastră sînt mai aspre, aflîndu-ne în deșertul Saharei. Dar nouă ne place și o iubim. Important este să fie pace!“

SARI JUSSILA ȘI SATU VIRTANEN, Laponia, Finlanda: „Copiii români sînt deosebit de comunicativi, de veseli. Ei ne-au ajutat să ne împrietenim cu toți ceilalți copii, ne-au făcut să ne simțim ca într-o familie. O familie care vrea să trăiască în pace și prietenie...“

Pace, Prietenie, Solidaritate internațională. Iată cuvinte cu sens atît de adînc, atît de vital și care, pe parcursul tuturor frumoaselor zile petrecute la Năvodari, au unit gînduri și sentimente, au dat sens bucuriei de a fi copil.

ELENA MĂNESCU

8

9

10

11

12

13

14

15

16

În imagini vi-i prezentăm pe membrii unor delegații participante la festival. Sînt colegii voștri din:

1 *REPUBLICA ALGERIANA DEMOCRATICA ȘI POPULARĂ*
2 *REPUBLICA POPULARĂ ANGOLA*
3 *BELGIA*
4 *REPUBLICA POPULARĂ BULGARIA*
5 *REPUBLICA SOCIALISTĂ CEHOSLOVACĂ*
6 *REPUBLICA POPULARĂ CONGO*
7 *REPUBLICA CUBA*
8 *REPUBLICA ARABA EGIPT*
9 *FINLANDA*
10 *FRANȚA*
11 *REPUBLICA SOCIALISTĂ FEDERATIVĂ IUGOSLAVIA*
12 *REPUBLICA POPULARĂ MONGOLĂ*
13 *REPUBLICA POPULARĂ POLONĂ*
14 *REPUBLICA ARABĂ SIRIANĂ*
15 *UNIUNEA REPUBLICILOR SOCIALISTE SOVIETICE*
16 *REPUBLICA TUNISIA*

elektroimpex
161

ANIŞOARA CUŞMIR

O CAMPIOANĂ PENTRU ANUL... 2000!

S-au scris şi s-au spus atîtea, de la fantastica săritură-record a Anişoarei Cuşmir — acel 7,43 m, realizat la 4 iunie, pe Stadionul „23 August" din Bucureşti —, încît reporterului îi vine foarte greu să poată oferi ceva în plus, la o lună după memorabilul record! Şi totuşi nu s-a spus şi nu s-a scris chiar totul, aşa că... să încercăm!...

CINE E ANIŞOARA CUŞMIR?

Întîi şi întîi, cine e, de fapt, Anişoara Cuşmir? S-a născut la Brăila, la 29 iunie 1962. Măsoară 1,73 m şi cîntăreşte 65 kg, a început atletismul la Clubul sportiv şcolar Brăila, sub îndrumarea profesorului Ioan Leu, iar din 1981 face parte din clubul C.S.M.—Craiova, pregătindu-se cu antrenorul Ion Moroiu, un specialist recunoscut pentru talentul în propulsarea săritoarelor de lungime.

Să ne oprim acum la cifre, la cronologia recordurilor Anişoarei, pornind de la primele ei performanţe competitive. Am ales ca punct de plecare 1978, cînd brăileanca avea doar 16 ani, realizînd un promiţător 5,98 m. Un an mai tîrziu, adică după muncă de încă un an, progresa doar ...un centimetru (5,99 m) şi părea că nu va ajunge prea departe în tentativa ei de a deveni o autentică recordmenă, dar iată că, în 1980, orele îndelungi de antrenament, munca dîrză şi ambiţia fără egal ale campioanei de azi o duc spre un salt extrem de spectaculos, ea realizînd 6,53 m, rezultat care constituia un nou record de junioare al României, record ce stă neclintit şi astăzi pe tabela celor mai valoroase rezultate ale juniorilor noştri! Cu acest 6,53 m, Anişoara Cuşmir devenea dintr-o dată o certitudine, sărind pînă şi de „etapa"... speranţelor.

Peste încă un an, adică în 1981, ea va marca un nou salt de aproape... 40 cm (!), sărind 6,91 m cea mai valoroasă performanţă europeană a sezonului, care avea, în plus, darul de a depăşi recordul Vioricăi Viscopoleanu (6,82), inaccesibil vreme de... 13 ani! Şi, cu recordul României în palmares, Anişoara Cuşmir s-a lansat spre piscul ierarhiei internaţionale, cea mai bună performanţă mondială aprţinînd la acea oră sovieticei Bardauskene, cu un aparent inegalabil 7,09 m! Spunem aparent pentru că, din 1982 şi pînă la ora cînd scriem aceste rînduri, recordul atletei sovietice a fost pur şi simplu pulverizat, cele două, singurele două sportive din lume care au reuşit acest lucru fiind reprezentantele noastre Anişoara Cuşmir şi Vali Ionescu...

RECORDUL LUMII DEVINE... ROMÂNESC!

Tonul l-a dat Anişoara, cu 7,00 m, urmat de un 7,01 m neomologat, din cauza tăriei vîntului ajutător, după care, într-un concurs internaţional, la Budapesta, Vali Ionescu a sărit 7,05 m. Apoi, în ziua de 1 august 1982, cele două mari atlete române s-au întîlnit pe Stadionul „23 August", unde specialiştii, ca şi publicul, extrem de numeros, aşteptau un... record mondial. Povestea, uluitoarea poveste de atunci vă este cunoscută, deci nu reamintim decît că Anişoara a reuşit să doboare recordul lumii, cu un rezultat de 7,15 m pentru ca, un sfert de oră mai tîrziu, Vali Ionescu să devină săritoarea nr. 1 a lumii, cu o performanţă de 7,20 m! Îţi trebuie tărie morală, multă tărie, pentru a rezista unui asemenea şoc psihic, pentru a depăşi o situaţie greu de suportat de orice om. Şi Anişoara a găsit tăria să depăşească momentul dificil, mergînd înainte.

Toată iarna s-a pregătit pînă la epuizare. A făcut crosuri lungi, a ridicat haltere, a schiat şi a înotat, într-un cuvînt a acumulat de două ori mai mult decît în perioada corespunzătoare a anului precedent şi reporterul îşi aminteşte acum că, într-o discuţie cu antrenorul Ion Moroiu, acesta spunea că, dacă ar fi ca volumul pregătirii să se materializeze într-un rezultat, atunci el ar trebui să fie în jur de... 7,50 m!!!

Mărturisesc sincer că, atunci, m-am abţinut cu greu să nu pufnesc în rîs. Să „urci" de la 7,15 la 7,50 mi se părea ceva imposibil, acest 7,50 fiind considerat accesibil doar în anul... 2000!

Pentru Anişoara însă lucrurile erau mai simple şi mai clare decît pentru reporter. A început sezonul de sală în trombă, pulverizînd recordurile mondiale pe teren acoperit de mai multe ori la rînd şi aflîndu-se în apropierea lui 7,00, de fiecare dată. Văzînd-o, specialiştii au afirmat că n-avea rost să forţeze atît de mult, că vîrful de formă trebuie planificat pentru sezonul cald, cu atît mai mult cu cît rezultatele de pe teren acoperit nici nu sînt omologate ca recorduri mondiale. Ba mai mult, se avansa — în şoaptă — ideea că, după un asemenea sezon de sală, e imposibil ca Anişoara să mai fie competitivă la ora sezonului în aer liber.

Din nou deci s-a vorbit despre imposibil, dar din nou atleta provenită de la Brăila și-a dovedit uriașele resurse și, mai ales, talentul ieșit din comun.

La 15 mai, într-un concurs internațional desfășurat la București, ea a realizat prima dată... imposibilul, bătînd recordul lumii, deținut de Vali Ionescu, în urma unei sărituri de 7,21 m! Așadar, pentru a doua oara în viață, Anișoara se bucura de... un centimetru, deși, la drept vorbind, își ameliorase cea mai bună performanță cu 6 cm! Firește, noul record a făcut mare vîlvă, ziariștii din toată lumea au început să se întrebe cît de departe va ajunge recordul și cît se va mai sări în... anul 2000?

SĂ ZBORI... 7,43 m!

Pîna una-alta însă, iată-ne din nou la București, în ziua de 4 iunie. Capul de afiș al Campionatelor internaționale de atletism ale României este deținut, bineînțeles, de întrecerea feminină de lungime, unde Anișoara Cușmir, recordmena lumii, și Vali Ionescu, fosta deținătoare a recordului sînt gata de start.

Deci iată-ne la ora concursului, în ziua marelui record. Toți spectatorii se string la tribuna I, în dreptul sectorului de sărituri, în timp ce concurentele își fac încălzirea. Vali și Anișoara sînt concentrate și stau departe una de alta, deși ambele gîndesc același lucru: victorie și record! De această dată însă ascendentul moral e de partea Anișoarei La ora 17,09, adică 7 minute după debutul concursului, Cușmir execută prima săritură din cele 6 pe care le are la dispoziție și ridică tribunele în picioare: 7,27 m — nou record mondial! **Vîntul a fost potrivnic, cu 0,56 m/s, ceea ce însemna că recordmena lumii e capabilă de și mai mult!**

Vali — cu toată tăria și ambiția ei — nu se mai poate concentra, depășind încercare după încercare și reușind doar la a 4-a săritură un 6,71 m, cu care va ocupa locul secund. În schimb, Anișoara a prins aripi, efectiv, plonjînd de fiecare dată dincolo de borna care marchează 7 m, la un moment dat chiar mai departe de... 7,50 (măsurătorile au arătat... 7,55 m!!!), dar, din păcate, aceste încercări s-au dovedit a fi depășite. Nu însă și cea de a cincea, pe care merită să ne-o reamintim: vîntul bătea de această dată din spate (fiind deci ajutător), cu 1,34 m/s, iar Anișoara simțea acest lucru. S-a concentrat îndelung în capul pistei de elan, s-a balansat de cîteva ori de pe un picior pe altul și a pornit apoi în alergarea ei uimitor de rapidă și totuși atît de nespectaculoasă. Venea ca un uragan, iar noi reporterii de la masa presei, îi urmăream mușchii încordîndu-i-se și îi auzeam răsuflarea sacadată, de parcă am fi fost în pielea ei. Tremuram cu toții de emoție... Lîngă mine, Ovidiu Ioanițoaia, de la „Flacăra", a apucat să exclame: „Sare... 7,50!", iar Vladimir Moraru, de la „Sportul", a adăugat: „Sare precis!" Bătaia Anișoarei pe prag a fost o bufnitură seacă, dură, care putea să frîngă tăria lemnului. Dar lemnul, supus, s-a transformat, parcă, într-un resort, propulsînd-o pe cea mai bună săritoare din toate timpurile atît de înalt și de departe, încît spectatorii au știut înainte de a ateriza că recordul lumii fusese doborît din nou. Apoi, la măsurare și remăsurare, fantastica cifră s-a răsfirat triumfătoare pe panoul electronic: 7,43 m, nou record al lumii, incredibil record mondial!!!

HORIA ALEXANDRESCU

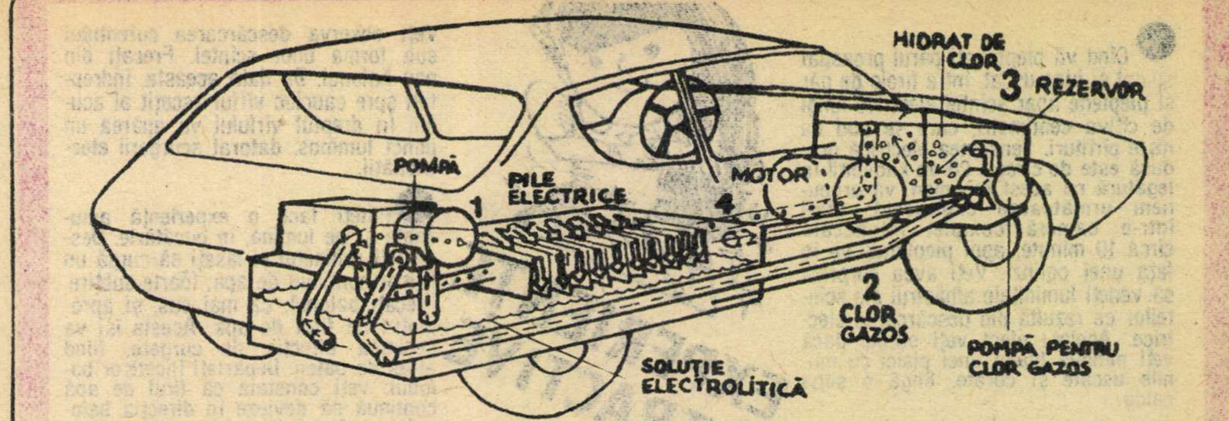

Spre deosebire de bateriile convenționale, în care fluidul nu se deplasează în timpul reacției chimice, sistemul bateriei etanșe zinc-clor folosește o pompă care pune în mișcare un electrolit. Procesul cuprinde patru etape esențiale: 1) Cînd bateria este încărcată, o pompă pune în mișcare o soluție de apă, zinc și clor – electrolitul – prin plăcile ce funcționează ca niște pile electrice făcute din grafit. Zincul este depozitat pe plăcile negative. Pe de altă parte, se formează clor în stare gazoasă cînd soluția vine în contact cu plăcile pozitive; 2) Electrolitul și clorul în stare gazoasă sînt pompate printr-un sistem de răcire. La temperatura de sub 48 de grade Fahrenheit, gazul și o parte din apă dau naștere la o substanță vîscoasă, hidratul de clor; 3) Hidratul de clor se acumulează în rezervor. Acesta se umple în șase pînă la opt ore; 4) Cînd șoferul răsucește cheia de contact, activînd sistemul, pompa pune în mișcare electrolitul spre rezervorul cu hidrant de clor. În timp ce electrolitul încălzit topește hidrantul, clorul este dus înapoi de pilele electrice, unde reacționează cu zincul pentru a produce electricitate. Curentul electric pune în funcțiune un motor de tip DC, care, la rîndul său, pune în mișcare roțile.

AUTOMOBILUL *electric*

O PROMISIUNE PENTRU VIITOR

Automobilul electric a intrat din nou în actualitate în urma realizării unei baterii care ar permite autovehiculului o autonomie de deplasare de 320 de kilometri. În felul acesta va putea fi depășit unul din principalele inconveniente de care se izbesc cercetătorii care și-au propus să facă din autovehiculele electrice nepoluante mijloacele de transport ale viitorului. Noua baterie bazată pe zinc și clor are o viață mult mai lungă și permite realizarea de către autovehicul a unor performanțe mult îmbunătățite. O altă baterie, bazată pe nichel-zinc se află în studiu. La ora actuală ea permite străbaterea unor distanțe mari fără a fi nevoie să fie reîncărcată, dar se uzează repede. Bateriile pe bază de nichel și fier au viață lungă, dar cu ele se realizează performanțe scăzute. Bateriile bazate pe sare topită au și ele viață lungă și permit obținerea unor performanțe superioare, dar automobilul trebuie să aibă o construcție specială impusă de temperaturile ridicate înregistrate în timpul funcționării. Dintre toate bateriile amintite, cea mai promițătoare pentru realizarea unei adevărate revoluții în domeniul transporturilor, care ar permite obținerea unor importante economii de petrol, în mod deosebit, și de energie, în general, pare a fi cea care se bazează pe reacția chimică dintre zinc și clor în stare gazoasă, din care rezultă clorură de zinc. Zincul și clorul sînt separate pe măsura procesului de încărcare a bateriei, fiind înmagazinate în diferite părți ale ei, pînă cînd sînt recombinate în vederea producerii curentului electric propriu al bateriei. Unii specialiști s-au arătat sceptici, susținînd că scurgerile de clor, în eventualitatea unui accident, ar fi profund dăunătoare pentru conducătorul auto și pasagerii din autovehicul. În urma unui studiu efectuat de experți s-a ajuns la concluzia că un asemenea pericol va fi minim după îmbunătățirile ce urmează să i se aducă bateriei.

Pentru testări s-a adaptat un automobil „Volkswagen" model vechi. Mașina s-a deplasat 192–240 km fără a fi necesară reîncărcarea bateriei. S-a constatat, de asemenea, că bateria asigură un randament maxim pînă la epuizarea sa în proporție de 95 la sută, putînd fi, totodată, întrebuințată o perioadă extrem de lungă de timp. Dar pînă spre sfîrșitul acestui secol nu este posibilă producerea pe scară largă a automobilului electric dotat cu asemenea baterii. În primul rînd, specialiștii trebuie să proiecteze caroseria cea mai adecvată pentru noul automobil. Pînă în 1985 se preconizează producerea în Statele Unite a circa 120 000 de autovehicule electrice, numărul lor urmînd să crească considerabil pe măsură ce vor putea dovedi că vor putea înlocui cu succes automobilele tradiționale.

În lume există în prezent circa 100 000 de autovehicule electrice, care au însă inconvenientul că trebuie să-și reîncarce bateriile la fiecare 80–160 km. Compania „American Motors Corp." produce, de pildă, automobile electrice de teren intrate în dotarea Serviciului poștal al S.U.A. În Marea Britanie au fost construite experimental 65 de camionete electrice, dotate cu baterii convenționale, ce pot transporta mărfuri în greutate de pînă la o tonă. Ele pot atinge viteza de 80 km pe oră și au o autonomie de deplasare de 112 km, fiind la fel de bune ca și camionetele cu aceeași capacitate ce folosesc motorul cu combustie internă. În Marea Britanie, specialiștii acordă o atenție deosebită creării automobilului hibrid dotat atît cu motor electric, cît și cu motor cu combustie internă. Un asemenea autovehicul poate atinge mobilitatea unui automobil convențional, dar asigurînd o reducere mare a consumului de benzina. Experții britanici au studiat diferite modele de automobile hibrid, între care unul avînd un motor electric pentru punerea în mișcare a roților din spate și un motor funcționînd cu benzina pentru acționarea roților din față. Automobilul hibrid al viitorului este prevăzut pentru parcurgerea zilnică a 30–50 km și doar ocazional parcurgerea unor distanțe de peste 300 km. El va folosi benzină numai în călătoriile lungi, ceea ce înseamnă că nouă zecimi din timp va funcționa doar ca automobil electric. Un asemenea automobil hibrid va avea un consum de 1,12 litri la suta de kilometri.

TUDOR PRELIPCEANU

EXPERIENȚE DISTRACTIVE

● Cînd vă pieptănați părul proaspăt spălat și bine uscat, între firele de păr și pieptene apar scîntei electrice lungi de cîțiva centimetri, care se aud ca niște pîrîituri. Tensiunea electrică produsă este de circa... 20 de kilovolți! În legătură cu acest fenomen, vă propunem următoarea experiență: stați într-o cameră complet întunecată circa 10 minute, apoi pieptănați-vă în fața unei oglinzi. Veți avea surpriza să vedeți luminițele albăstrui ale scînteilor ce rezultă din descărcările electrice. Același efect veți obține dacă veți mîngîia blana unei pisici cu mîinile uscate și curate, lîngă o sobă caldă.

● Cu un balon obișnuit, umplut cu aer, se pot face multe experiențe interesante. Frecați cauciucul balonului cu o foaie de hîrtie albă, uscată și caldă, apoi apropiați balonul de mai multe bucățele de hîrtie, ață, fire de lînă etc. Acestea vor fi atrase de balon.

Stați pe întuneric cîteva minute lîngă o sobă caldă (vara nu e nevoie de sobă), ținînd și balonul aproape. Cînd ochii vi s-au obișnuit cu întunericul, frecați balonul cu bucata de hîrtie: veți produce o tensiune de circa 20 000 de volți, obținînd scîntei lungi de 2–3 cm. Apropiați pînă la 1 cm de balon un ac cu gămălie, îndreptîndu-l cu gămălia spre suprafața de cauciuc. Veți observa descărcarea curentului sub forma unor scîntei. Frecați din nou balonul. De data aceasta, îndreptați spre cauciuc vîrful ascuțit al acului. În dreptul vîrfului va apărea un punct luminos, datorat scurgerii electricității.

● Puteți face o experiență amuzantă și pe lumină, în bucătărie. Deschideți robinetul și lăsați să curgă un firișor continuu de apă, foarte subțire. Frecați balonul, ca mai sus, și apropiați-l de firul de apă. Acesta își va schimba direcția de curgere, fiind atras de balon. Depărtați încetișor balonul: veți constata că firul de apă continuă să devieze în direcția balonului, putînd fi făcut chiar să curgă în afara chiuvetei!

Experiențele se produc la tensiuni foarte înalte, dar nu vă temeți, nu e nici un pericol. Intensitatea sarcinii electrice de pe suprafața balonului sau din blana pisicii este mult prea mică pentru a vă cauza vreo neplăcere!

C. VODĂ

ALMANAH de vacanța

Beaubourg

„RAFINĂRIA... ARTISTICĂ" A PARISULUI

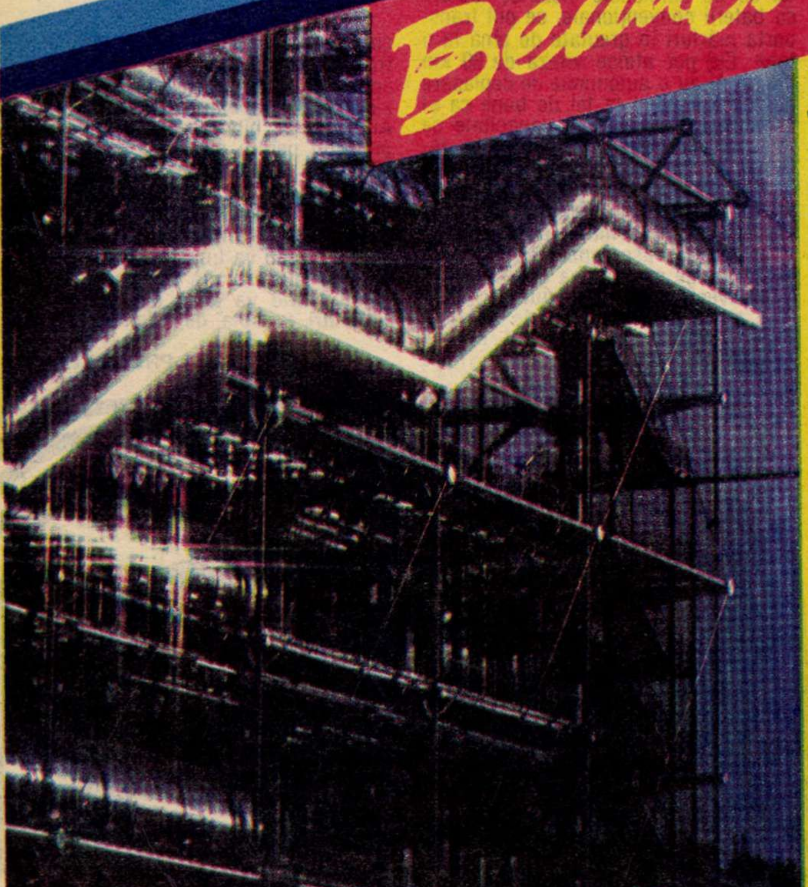

În prim-plan, tunelul de sticlă cu scări rulante care circulă în ambele sensuri.

În 1976 a fost inaugurată a doua construcție metalică a Parisului după Turnul Eiffel, operă a arhitecților R. Piano și R. Rogers: Centrul Național de Artă și Cultură „Georges Pompidou", denumit și Beaubourg, deoarece a fost instalat în vechiul cartier și pe strada cu același nume. Deși pare a fi mai curînd o ... rafinărie, originala clădire adăpostește o cetate a artei și culturii.

Cîteva cifre vor caracteriza mai grăitor colosul cu opt etaje: construcția lui a pretins 15 000 tone de oțel, 50 000 metri cubi de beton și 1 ha de geamuri. În 1977, centrul a fost vizitat de 6 milioane de persoane, de două ori cît bătrînul Turn Eiffel.

Spațiul este repartizat astfel:

La parter 1 se află „atelierul copiilor" cu bibliotecă, săli de actualități pentru cărți, discuri, presa zilnică.

La parterul 2 se găsesc galeriile contemporane 1 și 2, rezervate artei plastice mondiale de astăzi. Aici se află și Centrul de Creație Industrială unde, în cadrul unor expoziții de arhitectură, urbanism, producție industrială de obiecte etc., se dezbat problemele contemporane ale acestor domenii. O galerie retrospectivă tratează aceleași subiecte.

La primul etaj, aproape întreaga suprafață este ocupată de Biblioteca Publică de Informații cu 1 300 de locuri, dispunînd de peste 350 000 de cărți, 2 400 de periodice, 10 000 de discuri, cu prezentări în 40 de limbi.

La etajul doi, tot în cadrul Bibliotecii Publice de Informații se află o „bancă de imagini" foarte interesantă, înzestrată cu peste 200 000 de documente vechi și moderne. Tot aici pot fi obținute informații asupra fotografiei, iar Muzeul Național de Artă Modernă expune filme, videocasete, cărți, afișe etc.

Cel de-al treilea etaj adăpostește secțiile de științe, istorie și geografie. Se pot consulta peste 2 000 de opere, printre care 800 de picturi și sculpturi create în 1905–1920.

La cel de-al patrulea etaj sînt expuse opere cu aceeași tematică produse între 1920 și zilele noastre. Terasele sînt decorate cu sculpturi celebre.

În spațiul etajului al cincilea se află trei săli de cinema în care se prezintă filme de succes recente, ca și mai vechi, consacrate, începînd din epoca filmului mut.

În cadrul centrului funcționează diferite expoziții temporare. Iată cîteva dintre acestea: „Opera lui Salvator Dali" (120 tablouri, 100 desene, 2 000 documente); „Surse noi de energie"; „Copilul și orașul" – dialog între copii și oameni de știință, cercetători, arhitecți, sociologi și psihologi.

Unul dintre marile puncte de atracție este atelierul-muzeu al marelui sculptor român Constantin Brâncuși, refăcut exact după cel original. Aici sînt expuse copii după „Coloana infinită", „Cocoșul", „Începutul Lumii" etc.

TRAIAN CANȚĂ

Brâncuși în atelier, 1925.

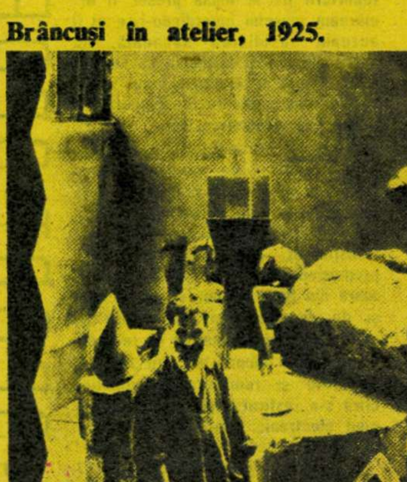

5 curiozități despre...

FLUVII

- *Cel mai lung fluviu din lume, Nilul, în lungime de 6 671 km, are o caracteristică unică în lume: pe o distanță de aproape 3 000 km primește un singur afluent – Atbara (apa neagră).*
- *Fluviul cu cel mai mare debit din lume, Amazonul – 212 377 mc/s – are cel mai întins bazin fluvial din lume (7 050 000 kmp), ceea ce reprezintă 2/5 din suprafața continentului sud-american. Lățimea fluviului în zona de vărsare este de 80 km. Din cei 200 de afluenți mari, doi sînt mai lungi decît Dunărea.*
- *Dunărea, cu o lungime de 2 857 km, are suprafața bazinului hidrografic de 817 000 kmp, ceea ce reprezintă 8% din întinderea continentului Europa sau de 3,5 ori suprafața țării noastre. La vărsare Dunărea formează o deltă de 5 500 kmp.*
- *Cel mai mare fluviu de pe continentul nord-american, Mississippi, este al treilea în lume atît ca lungime cît și ca suprafață a bazinului, care, fiind de 3 248 000 kmp, este egală cu o treime din suprafața S.U.A. Transportînd 2 000 000 t aluviuni pe zi, fluviul formează o deltă care înaintează cu 50 m pe an.*
- *Huanghe (Fluviul Galben) din R.P. Chineză izvorăște din cel mai înalt podiș de pe glob (Tibet – 4 500 m) și, după ce străbate 4 670 km, se varsă în Marea Galbenă. Un fapt unic în lume îl constituie marile deplasări ale albiei fluviului, care și-a schimbat locul de vărsare de 10 ori în 30 de secole. Pe cursul său superior s-a construit cea mai mare hidrocentrală chineză, care are un baraj înalt de 147 m (cît 40 de etaje).*

Măgăruș

Poarta nebunii în chică,
la poveri e încercat.
O caleașcă fără frică...
Cine să-l fi inventat?

Cînd îl iei cu bunătate
se arată blînd și bun.
Dimpotrivă, rău e foarte
de te porți cu el altcum...

Poartă turma după sine,
duce-n spate greu samar...
Poate vrea să-i spui mai bine
Diligență – nu Măgar.

Dacă-l certi cumva cu biciul
din copite zvîrle-ndat'...
E măgar el, Măgăriciul?
Poate-l știi pe vinovat?

MIHAI NEGULESCU

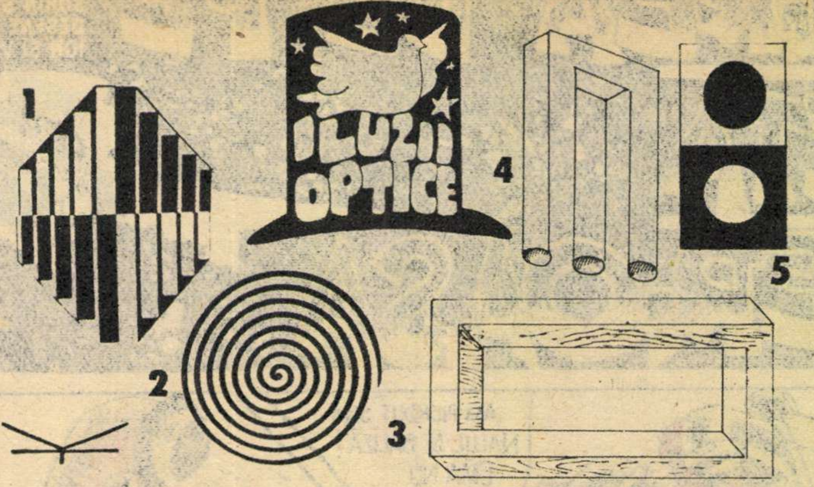

1) Care dreptunghi este mai mare: cel negru sau cel alb? 2) Rotind desenul, veți observa ca spirala se învîrtește. 3) Această rama pare deformata. Controlați. 4) Diapazonul are două sau trei brațe? 5) Care bila este mai mare cea albă sau cea neagră?

●●●●●●●●●●●●●●●●

ENCICLOPEDIA JOCURILOR ENIGMISTICE

Criptografia – o istorie milenară (II)

Părintele criptografiei moderne este socotit fizicianul Giovanni Battista Della Porta. El a creat și a publicat în 1563, pe cînd avea 23 de ani, un sistem de criptare cu substituire dublă, care are la bază utilizarea a 13 „alfabete" diferite, unul raportat la cîte două litere consecutive ale alfabetului normal. Reproducem mai sus tabelul lui Della Porta:

A B	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m
	n	o	p	q	r	s	t	u	v	w	x	y	z
C D	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m
	z	n	o	p	q	r	s	t	u	v	w	x	y
E F	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m
	y	z	n	o	p	q	r	s	t	u	v	w	x
G H	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m
	x	y	z	n	o	p	q	r	s	t	u	v	w
I J	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m
	w	x	y	z	n	o	p	q	r	s	t	u	v
K L	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m
	v	w	x	y	z	n	o	p	q	r	s	t	u
M N	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m
	u	v	w	x	y	z	n	o	p	q	r	s	t
O P	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m
	t	u	v	w	x	y	z	n	o	p	q	r	s
Q R	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m
	s	t	u	v	w	x	y	z	n	o	p	q	r
S T	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m
	r	s	t	u	v	w	x	y	z	n	o	p	q
U V	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m
	q	r	s	t	u	v	w	x	y	z	n	o	p
W X	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m
	p	q	r	s	t	u	v	w	x	y	z	n	o
X Z	a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m
	o	p	q	r	s	t	u	v	w	x	y	z	n

Literele majuscule erau folosite pentru cuvîntul-cheie. Dacă cuvîntul cheie este DOI, ne uităm în coloana din stînga scrisă cu majuscule, acolo unde se află litera D. Apoi pentru descifrarea textului se va ține cont că fiecărei litere a mesajului îi corespunde o literă deasupra sau dedesubtul ei, cuprinsă în alfabetul situat în dreptul literei D. Presupunînd că mesajul este acesta: AJUNGEȚI JOI, vom substitui pe A cu Z, pe J cu V, pe U cu I, pe N cu B ș.a.m.d. Ceea ce se obține nu va avea nici un înțeles pentru nimeni în afara celor care cunosc cifrul. Desigur însă că un specialist în criptografie îl va discifra cu ușurință relativă. Pot fi folosite și calculatoarele electronice.

Un alt inventator ingenios în domeniul criptografiei a fost Blaise de Vigenère, socotit cel mai mare criptograf francez al vremii sale. El a creat tot un sistem de substituire dublă. Vigenère a creat și un sistem bazat pe un număr-cheie, număr care va fi înscris sub textul mesajului de cîte ori va fi necesar, indiferent de lungimea textului. Iată un exemplu: PĂRĂSIȚI TERENUL. Dacă cifra-cheie este 5361, criptarea se face astfel:

PĂRĂSIȚI TERENUL
52615361 5361536

Prima literă, P, are sub ea cifra 5; ea va fi înlocuită cu o literă aflată cu cinci locuri mai departe în alfabet, deci cu V. A doua literă, A, va fi înlocuită cu litera aflată cu două locuri mai departe, deci cu C ș.a.m.d.

Marele filozof englez Francis Bacon (1561-1626), lord cancelar al Elisabetei I, a fost și un inventiv criptograf. Alfabetul său biliteral se baza pe două litere: A și B utilizate în combinații de cîte cinci litere (A = aaaaa; S = baaab etc.). Utilizarea criptografiei a iscat controverse în lumea cercetătorilor. S-a afirmat chiar că Bacon ar fi autorul operelor semnate... Shakespeare. Aici intră în discuție și inscripția originală din 1616 de pe mormîntul de la Stradfor,' al lui Shakespeare, care cuprinde atît litere mari cît și litere mici, și litere comprimate (fig. 2), ceea ce a creat impresia că ar fi mesaj cifrat.

Marele poet american Edgar Allan Poe (1809-1849) a alcătuit în 1841 o substanțială istorie a criptografiei. Ajuns în scurtă vreme, deși foarte tînăr, un mare maestru al criptografiei, a afirmat că „nu exită text criptic care să nu poată fi descifrat". Așa poate se explică „provocarea" adresată cititorilor că este capabil să rezolve orice criptografie trimisă de aceștia. Și le-a rezolvat pe toate! Serviciul de informații britanic s-a folosit de această posibilitate și i-a trimis un text care folosea un cifru extrem de complicat și care abia fusese inventat. După îndelungi căutări, Poe a descifrat textul, făcînd și comentariile de rigoare, fapt care a dus la perfecționarea sistemului respectiv de criptare.

Am utilizat pentru criptografie noțiunile de „cod" și „cifru". Ele nu trebuie să se confunde. Prin cifru, care poate reda orice cuvînt, literele unui text au o dispunere diferită de cea normală, putînd fi înlocuite cu alte litere, cifre sau simboluri. Codul presupune existența unui dicționar de cod, care să prevadă nenumărate situații și posibilități. Un cuvînt introdus într-un text banal semnifică pentru primitor un anumit mesaj descifrat cu ajutorul dicționarului.

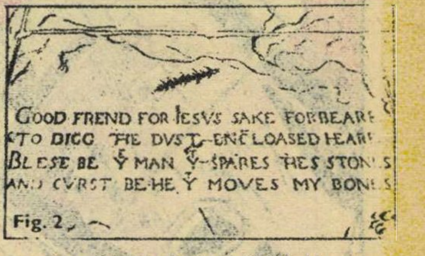

GOOD FREND FOR IESVS SAKE FORBEARE
TO DIGG THE DVST ENCLOASED HEARE
BLESE BE Y MAN Y SPARES THES STONES
AND CVRST BE HE Y MOVES MY BONES

Fig. 2

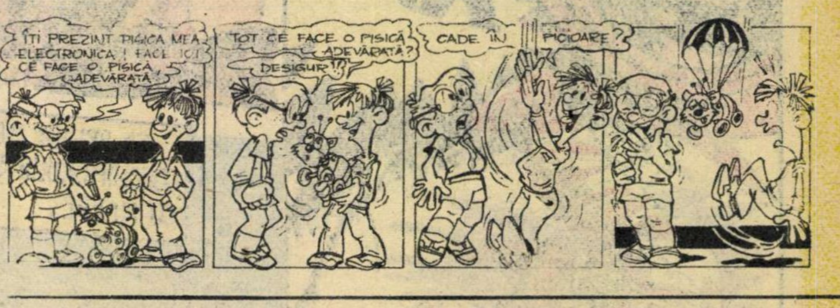
ÎȚI PREZINT PISICA MEA ELECTRONICĂ ! FACE TOT CE FACE O PISICĂ ADEVĂRATĂ !
TOT CE FACE O PISICĂ ADEVĂRATĂ?
DESIGUR !!
CADE ÎN PICIOARE?

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA
Responsabil de număr: COSTACHE ANTON ; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU;
Prezentarea tehnică: LUCIA SICOMAȘ
Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA: Editura „Scînteia" TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE: prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona adresîndu-se la ILEXIM — departamentul export-import presă P O B 136 – 137 Telex 11 226 București.

Index 41633 24 pagini 3 lei

ÎNTÎLNIREA DE PE PLANETA MISTERIOASA

15

SCENARIUL :
SORIN ȘTEFĂNESCU
DESENE :
ION ȘI V. MIHĂESCU

Rezumatul episodului precedent. Navele sînt obligate să coboare într-o anumită zonă de pe suprafața planetei. În timpul apropierii de sol, astronauții detecteaza o structură care pare artificială.

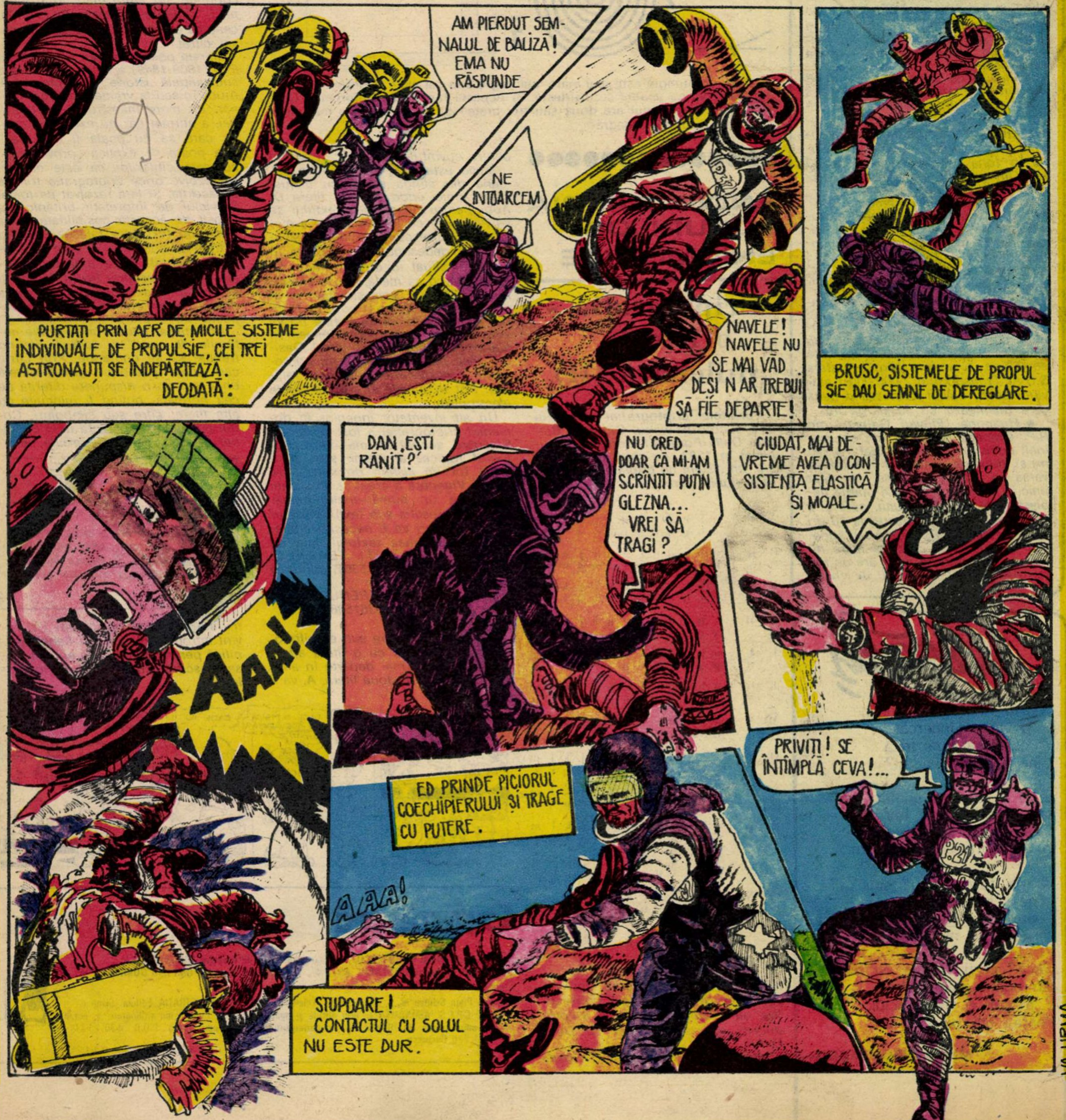
AM PIERDUT SEMNALUL DE BALIZĂ! EMA NU RĂSPUNDE
PURTAȚI PRIN AER DE MICILE SISTEME INDIVIDUALE DE PROPULSIE, CEI TREI ASTRONAUȚI SE ÎNDEPĂRTEAZĂ. DEODATĂ:
NE ÎNTOARCEM
NAVELE! NAVELE NU SE MAI VĂD DEȘI N-AR TREBUI SĂ FIE DEPARTE!
BRUSC, SISTEMELE DE PROPULSIE DAU SEMNE DE DEREGLARE.
AAA!
DAN, EȘTI RĂNIT?
NU CRED. DOAR CĂ MI-AM SCRÎNTIT PUȚIN GLEZNA... VREI SĂ TRAGI?
CIUDAT, MAI DEVREME AVEA O CONSISTENȚĂ ELASTICĂ ȘI MOALE.
ED PRINDE PICIORUL COECHIPIERULUI ȘI TRAGE CU PUTERE.
AAA!
PRIVIȚI! SE ÎNTÎMPLĂ CEVA!...
STUPOARE! CONTACTUL CU SOLUL NU ESTE DUR.
9

VA URMA.

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

35

JOI, [illegible] SEPTEMBRIE 1983
ANUL XVII (NR. 830)

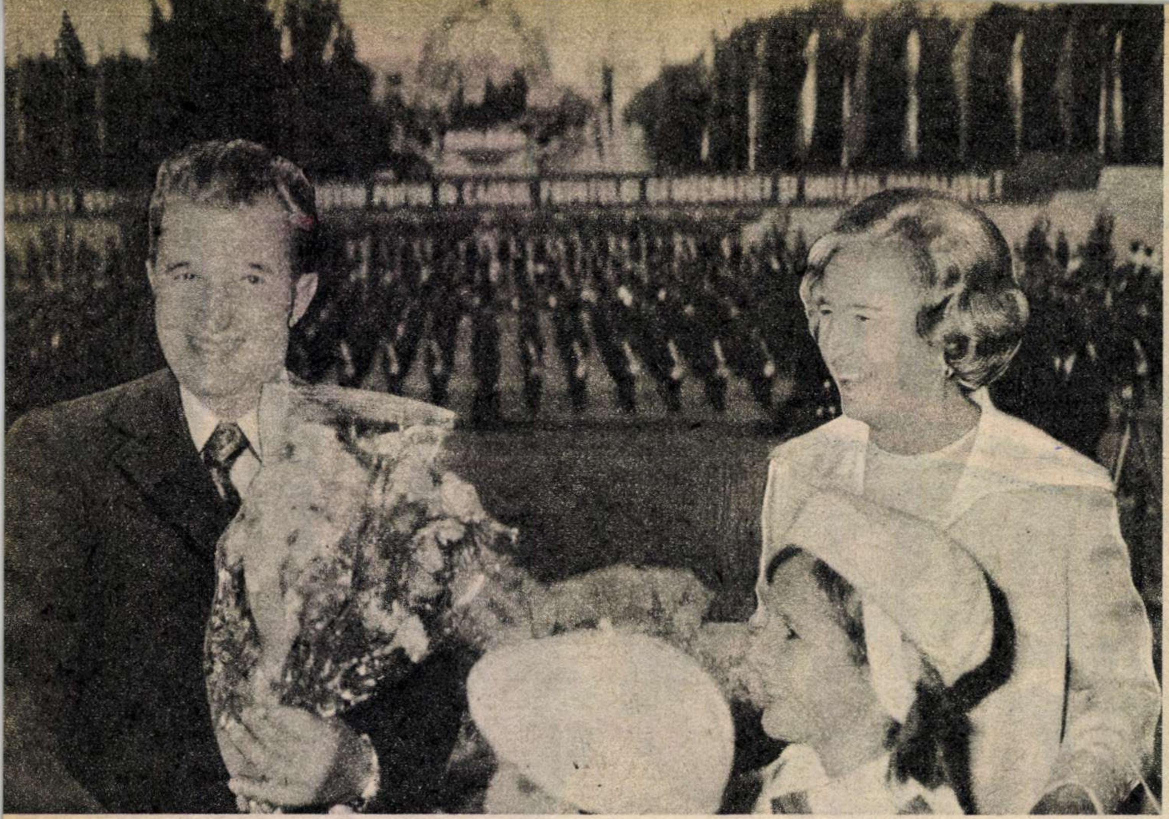

1944
TRAIASCĂ 23 AUGUST

23 AUGUST 1983: ENTUZIASTĂ MANIFEST DE NEZDRUNCINAT A POPORULUI NOSTR SECRETARULUI SĂU GENERAL, TOVARĂȘU

Strîns unit în jurul partidului, al tovarășului Nicolae Ceaușescu, poporul român a omagiat marți, 23 August, cu sentimente de bucurie și legitimă mîndrie, cea de-a 39-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, act cutezător și energic care a inaugurat epoca celor mai profunde și semnificative prefaceri cunoscute în societatea românească: epoca revoluției și construcției socialiste pe pămîntul patriei noastre.

Moment de emoționantă evocare a evenimentului istoric de acum 39 de ani, aniversarea din acest an a zilei de 23 August s-a constituit într-un vibrant omagiu adus Partidului Comunist Român, inițiatorul și conducătorul revoluției victorioase de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, deschizătorul unei noi ere în istoria milenară a poporului român, forța politică dinamizatoare a energiilor națiunii îndreptate spre făurirea socialismului și comunismului, a prilejuit exprimarea celui mai fierbinte elogiu tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, pentru strălucita activitate revoluționară și patriotică consacrată, timp de peste o jumătate de veac, cauzei socialismului și comunismului, înfăptuirii idealurilor de luptă ale clasei muncitoare, creșterii bunăstării poporului, întăririi prestigiului și independenței patriei, promovării neabătute a colaborării internaționale, triumfului păcii și progresului în lume.

Omagiind cu toată căldura sufletului, cu dragoste și recunoștință patria, partidul, pe secretarul său general, comuniștii, toți oamenii muncii și-au exprimat în această zi profunda satisfacție și bucurie prilejuite de împlinirea a 18 ani de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, eveniment cardinal, care a inaugurat o nouă vîrstă în viața țării, purtînd pecetea personalității proeminente a gîndirii revoluționare și acțiunii pilduitoare ale tovarășului Nicolae Ceaușescu care a imprimat un ritm dinamic, creator în toate domeniile de activitate, a determinat mutații calitativ profunde, înnoitoare în dezvoltarea forțelor și relațiilor de producție, în perfecționarea structurilor social-politice, în modelarea conștiinței constructorilor socialismului, inaugurînd perioada cea mai fertilă din întreaga existență a României: „Epoca Nicolae Ceaușescu".

Marea demonstrație a oamenilor muncii din Capitală s-a desfășurat, potrivit tradiției, în Piața Aviatorilor, îmbrăcată, în întregul ei, în haine sărbătorești.

Ora 8 30. Apariția secretarului general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a tovarășei Elena Ceaușescu, a celorlalți membri ai conducerii partidului și statului, la tribuna oficială, a fost marcată prin vibrante și îndelungi aplauze, prin entuziaste urale și puternice ovații. Minute în șir, Piața Aviatorilor a răsunat de aclamații pentru partid, pentru secretarul său general, pentru patria noastră socialistă, liberă și independentă. S-a scandat cu însuflețire, cu deosebită căldură: „Ceaușescu – P.C.R.!", „Ceaușescu – România!", „Ceaușescu și poporul!".

Marea demonstrație a oamenilor muncii din Capitală a fost deschisă, potrivit tradiției, de detașamentele gărzilor patriotice, care ne-au adus în memorie zilele fierbinți ale lui August 1944, cînd la chemarea comuniștilor, formațiunile patriotice alături de unitățile armatei române au avut o contribuție hotărîtoare la declanșarea insurecției, la apărarea Capitalei, la alungarea trupelor hitleriste de pe pămîntul patriei.

După defilarea gărzilor patriotice, în fața tribunelor au pătruns, în cunoscutele lor uniforme albastre, tinerii din detașamentele de pregătire pentru apărarea patriei. Întruchipînd garanția deplină a libertății și prosperității României socialiste, ei simbolizează totodată imaginea vie a tineretului întregii țări, acel tineret despre care secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, spunea în cuvîntarea rostită la sărbătoarea împlinirii a 35 de ani de la constituirea primelor șantiere naționale ale tineretului: **„Ce este mai important decît toate construcțiile este faptul că tineretul patriei noastre a învățat să muncească și să trăiască în spirit revoluționar, că și-a însușit înalta concepție revoluționară despre lume și viață. În această muncă uriașă, în lupta revoluționară s-a creat un tineret revoluționar, un om nou, constructor conștient al socialismului și comunismului — și aceasta constituie cea mai măreață înfăptuire a revoluției socialiste, a partidului nostru!"**

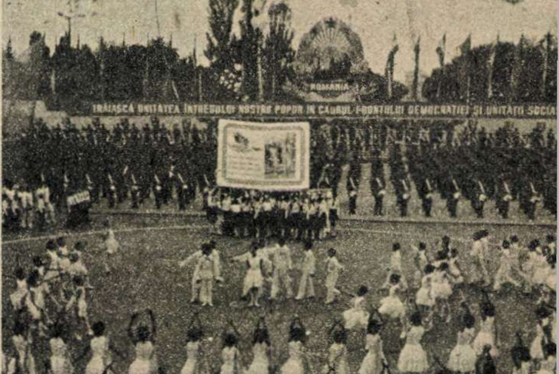
TRĂIASCĂ UNITATEA ÎNTREGULUI NOSTRU POPOR ÎN CADRUL FRONTULUI DEMOCRAȚIEI ȘI UNITĂȚII SOCIA
ROMÂNIA

Impresionanta manifestare desfășurată în ziua de 19 august 1983 pe stadionul „23 August" din Capitală, dedicată activității pline de abnegație desfășurate de tineret pe șantierele patriei, a constituit, la rîndul ei, un moment de emoționantă evocare a participării tinerei generații la dezvoltarea și înflorirea României, la înălțarea ei pe culmi tot mai înalte de civilizație și progres. Un moment de strălucit bilanț, ale cărui pagini de început se scriau acum 35 de

1983
RBĂTOAREA NAȚIONALĂ A POPORULUI ROMÂN !

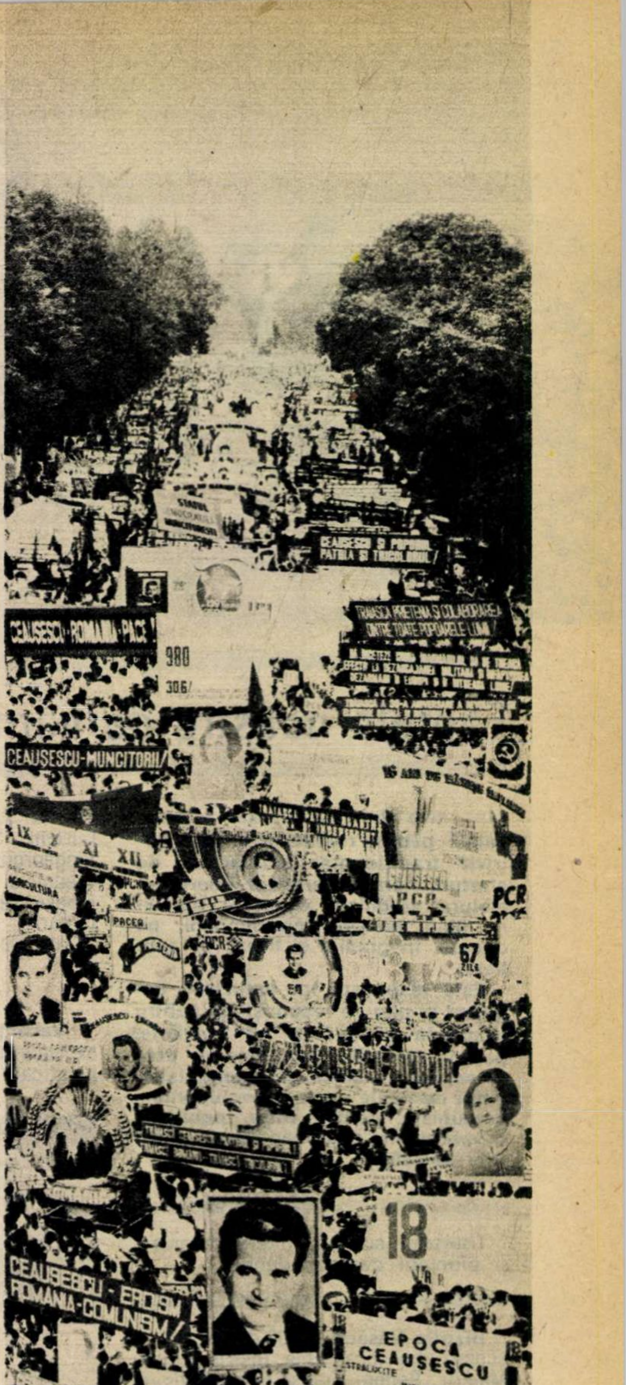

RE A UNITĂȚII ÎN JURUL PARTIDULUI, AL NICOLAE CEAUȘESCU

ani, la scurt timp după vibranta chemare adresată de partid tinerei generații prin glasul tovarășului Nicolae Ceaușescu, în calitatea sa de atunci, de conducător al organizației revoluționare a tineretului comunist. Răspunsul la această chemare și-a găsit expresia elocventă în impresionanta mișcare de masă a brigadierilor desfășurată cu exemplară dăruire revoluționară și patriotică de sute de mii de muncitori, țărani, elevi și studenți, care și-au pus ființă din ființa lor la temelia importantelor obiective economice, social-culturale ridicate după înfăptuirea revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă pe pămîntul patriei noastre. Ultimii 18 ani, marcînd perioada de cînd în fruntea partidului se află tovarășul Nicolae Ceaușescu, ani atît de fertili pentru întreaga țară, au însemnat o perioadă de împliniri fără precedent și pentru tinerii brigadieri prezenți pe șantierele naționale. Marea încredere pe care partidul, secretarul său general o arată tinerilor a făcut ca sarcinile pe care aceștia și le-au asumat, în vastul program de edificare socialistă a țării, să devină tot mai complexe, culminînd cu marile răspunderi încredințate pe șantierul Canalului Dunăre – Marea Neagră. Înconjurați permanent în activitatea lor de sfaturile și îndemnurile tovarășului Nicolae Ceaușescu, mobilizați de prezența conducătorului partidului și statului în mijlocul lor, brigadierii, căliți la școala muncii și a curajului, au înscris mereu noi și impresionante fapte în cronica muncii patriotice, în istoria nouă a patriei.

...Sunet cunoscut de trompete anunță intrarea în Piața Aviatorilor a pionierilor și șoimilor patriei. Imensul platou din fața tribunelor a fost acoperit de sugestive tablouri coregrafice alcătuite de copii, simbolizînd dorința lor de a învăța și munci, de a se pregăti cît mai bine pentru viață, pentru viitor. Imaginile care s-au succedat într-o policromie scînteietoare au evocat viața fericită, bucuria de a te ști ocrotit, de a putea învăța în liniște și pace. Prin cîntec și vers și flori, șoimii patriei și pionierii și-au exprimat față de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, față de tovarășa Elena Ceaușescu, mulțumirea de a-și trăi copilăria în acești ani de glorie: „Copiii patriei contemporane/ Născuți în acești ani ai măreției/ Venim în luminoasele coloane/ La marea sărbătoare-a României".

Trei uriașe cărți pe care se vedea scris „Omagiul pionierilor" au fost deschise, fiecare filă constituind un moment sugestiv și emoționant din trecutul revoluționar de luptă al tovarășului Nicolae Ceaușescu, al tovarășei Elena Ceaușescu, din numeroasele întîlniri ale tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu cu pionierii și șoimii patriei.

Pioniere îmbrăcate în alb, purtînd pe eșarfe albastre imaginea globului pămîntesc înfățișau încrederea adîncă în politica de pace a statului nostru, recunoștința fierbinte pentru activitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu, stimat și prețuit în lumea întreagă pentru inițiativele de pace cu un larg ecou internațional. Pentru că – așa cum sublinia și de curînd în mesajele adresate Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, tovarășului Iuri Andropov, secretarul general al C.C. al P.C.U.S., precum și președintelui Statelor Unite ale Americii, Ronald Reagan – unul din marile imperative ale prezentului este acela de a se face totul pentru oprirea amplasării de noi rachete cu rază medie de acțiune în Europa, pentru retragerea și distrugerea celor existente, pentru eliminarea oricăror arme nucleare de pe continent, pentru încheierea cu succes a negocierilor sovieto-americane de la Geneva.

Demonstrația pionierilor și șoimilor patriei a cunoscut un moment înălțător și emoționant cînd un grup de copii a urcat în tribuna oficială oferind tovarășului Nicolae Ceaușescu, tovarășei Elena Ceaușescu, frumoase buchete de flori.

În continuare, zecile și zecile de mii de manifestanți care au trecut prin fața tribunei și-au exprimat omagiul profund față de conducătorul partidului și statului, înalta admirație, neclintitul devotament față de cel ce slujește cu strălucire, pilduitor, supremele interese ale patriei și poporului.

În lumina de august a grandioasei sărbători, cînd poporul nostru pășea cu mîndrie și optimism în cel de-al 40-lea an de libertate, participanții la marea demonstrație din Capitală și din celelalte orașe ale țării și-au exprimat hotărîrea fermă, în fața partidului, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, de a acționa cu exemplară dăruire pentru transpunerea în viață a hotărîrilor Congresului al XII-lea și Conferinței Naționale ale partidului, pentru înfăptuirea neabătută a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

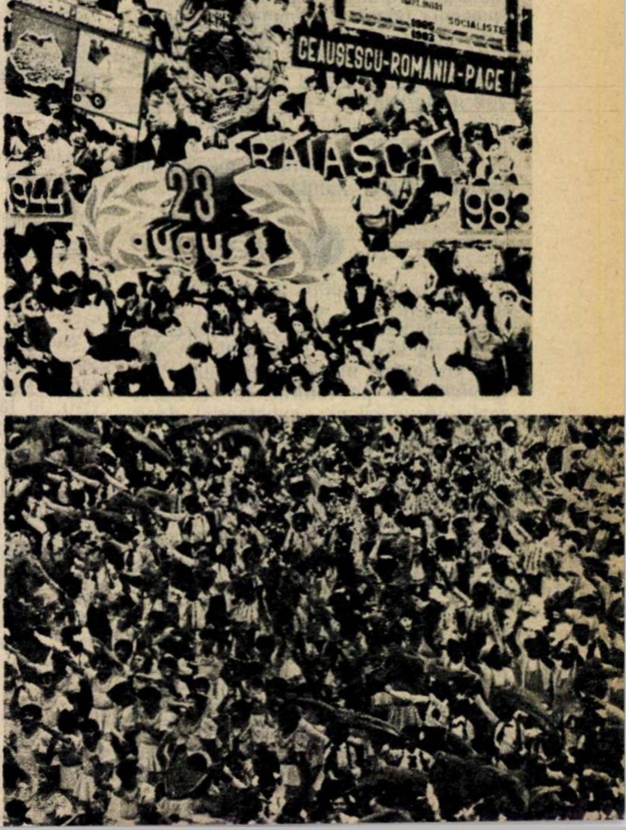

CONSTELAȚIA
„Vacanța

1

Faptele noastre de hărnicie, închinate patriei

În zilele de vară febrilă, a marii bătălii pentru rodnicille anului, potrivit tradiționalei solidarități de eforturi, hărnicia brațelor tinere s-a alăturat vredniciei părinților, pionierii fiind prezenți pretutindeni, pe ogoare, în grădini și livezi, pe șantiere.

Este răspunsul lor entuziast, angajant și plin de recunoștință pentru frumoasa și fericita lor copilărie, pentru condițiile minunate în care cresc, învață și se pregătesc, însuflețiți de înalte crezuri revoluționare, comuniste, pentru viitor, pentru a deveni demni și de nădejde fii ai patriei socialiste.

Transmit subredacțiile pionierești și pionierii corespondenți:

Bistrița-Năsăud: 3 000 de pionieri și școlari din localitățile Bistrița, Șieu, Maieru, Rodna, Lunca Ilvei, Tîrlișua, Nucșeni, Dumitra, Nimigea, Michișiu, Șieu Magheruș și Șieu Odorhei, organizați în 12 tabere de muncă patriotică, au participat la lucrările de sezon în agricultură – în cadrul I.A.S.-urilor și C.A.P.-urilor, în stațiunile pomicole, precum și la strînsul fructelor de pădure și al plantelor medicinale specifice florei montane.

●

Arad: Participanți la taberele de muncă patriotică, colegii noștri de la școlile generale Șicula și Olari precum și cei de la Liceul industrial din Nădlac au lucrat intens pe terenurile legumicole și pe loturile lor școlare, realizînd un bilanț... substanțial, dacă e să amintim numai cele zece tone de tomate și cinci tone de ardei, recoltate în primele zile de tabără. „Astfel înțeleg pionierii din școlile menționate să fie cu munca și fapta alături de părinți" – a adăugat, impresionat de hărnicia lor, corespondentul nostru din Arad.

●

Mureș: „Hărnicia pionierească în frunte" – iată ambițioasa deviză sub care pionierii din taberele locale de muncă patriotică din Rușii Munți, Curteni, Sîntana, Nazna, Sîncrai și Sîngeorgiu de Mureș au concurat în vrednicie și au confirmat-o cu frumoase rezultate pe întreg parcursul lucrărilor de întreținere a culturilor, ca și al culesului legumelor și fructelor.

„Vacanță în salopetă"! In „salopetă de constructor" – țin să precizeze, cu justificată mîndrie, cei 200 de pionieri de la Școala generală Berca, județul Buzău, căci toți s-au dovedit buni și pricepuți ucenici ai meșterilor constructori care lucrează pe șantierul viitorului centru civic al comunei.

2

●

Sub semnul hărniciei exemplare se înscrie și participarea celor 250 de pionieri, de astă dată din județul Bacău, la taberele locale de muncă patriotică din Andrieșești, Hemeiuși, Căiuși, Coțofenești, Asău, Pîrjol și Călugăreni-Damienești, care au îmbrăcat și și-au onorat și ei „salopeta de constructor". Așadar, se poate spune că au pus și ei o cărămidă – de fapt foarte multe – la înălțarea unor noi și spațioase săli de clasă, laboratoare și cabinete școlare care îi vor primi la 15 septembrie cu porțile larg deschise spre cunoaștere, spre învățătura.

●

Fotoreportajul săptămînii

*...vi-l prezintă pionierii fotoreporteri de la subredacția „Tot înainte" din Buzău – sub titlul **„Carnet de vacanță buzoiană"**.*

● A început recoltatul strugurilor! Pionierii din Meri își dovedesc hărnicia în fermele I.A.S. din localitate (foto 1), în vreme ce colegii lor de la Școala generală nr. 6 Rm. Sărat muncesc de zor pentru ca, la 15 septembrie, școala lor să-i primească „frumoasă ca o floare" (foto 2).

*● Din cronica zilelor petrecute de pionierii găzduiți în tabăra **Monteoru**, de neuitat rămîne și vizitarea Muzeului județean Buzău, precum și întîlnirea cu muzeograful Vasile Drîmboceanu. Dialogul dintre pionierii-oaspeți și gazda lor a prilejuit și evocarea unor „File de istorie buzoiană" (foto 3)*

*● O secvență... artistică și totodată veselă în decorul pitoresc al aceleiași tabere **Monteoru** (foto 4)*

*● Nu, de această dată cicliștii care se pregătesc să ia startul unei palpitante curse contra-cronometru nu sînt oaspeții taberelor Arbănași sau Monteoru, ci ai celei la fel de frumoase și ospitaliere de la **Poiana Pinului** (foto 5)*

3

4

5

6

7

nţă”

Vacanţă sportivă

Şi pentru că tot ne aflăm in domeniul sportului, să mai semnalăm şi pasionantele întreceri de fotbal, baschet, tenis de masă şi de cîmp, cros – desfăşurate pe terenurile bazei sportive „Cireşarii” din ***Capitală*** *şi dotate cu – aţi ghicit – „Cupa vacanţei”! Tot pentru cupa cu acelaşi nume şi-au disputat întîietatea iubitorii înotului din* ***Tg. Mureş*** *care, chiar dacă nu sînt „consacraţi” acestui sport, ci pasionaţi ai tehnicii – „reprezentanţi ai atelierelor şi laboratoarelor Casei pionierilor şi şoimilor patriei”, cum au ţinut ei să-şi precizeze... titulatura de concurenţi – s-au dovedit vajnici luptători pentru blazonul cercurilor ai căror membri sînt.*

La ***Călăraşi*** *– şi un concurs de sezon „Peştişorul de argint”! Se înţelege că şi-au anunţat din vreme... candidatura pentru titlul de campioni, de cîştigători ai acestui rîvnit trofeu, echipajele reprezentative din judeţe, care beneficiază din belşug de... „materia primă” a respectivei întreceri: apele mării şi ale Dunării. Adică pionierii din judeţele* ***Ialomiţa, Giurgiu, Brăila, Galaţi, Constanţa, Tulcea*** *şi, bineînţeles, din judeţul-gazdă* ***Călăraşi.*** *Nu ne-au parvenit încă imagini ale acestei confruntări care pune la încercare îndemînarea şi mai ales... răbdarea, dar vă prezentăm o secvenţă (foto 6) dintr-o competiţie similară, desfăşurată în tabăra forumului pionierilor prahoveni.*

Va place imaginea aceasta?” ne întreaba Cătălin Ciobanu de la Şcoala generală nr. 33, Brăila. „A fost realizată cînd am organizat o frumoasă excursie la Slănic Prahova. În drum spre Slănic am poposit la Ploieşti, unde am vizitat Muzeul ceasurilor. În staţiunea Slănic am vizitat Muntele de sare de unde este şi fotografia (foto ***7****). Am coborît şi în salină. Ne-au plăcut statuile din sare care-i reprezintă pe Traian, Decebal şi Eminescu. Pionierii mai mari de ani spun despre noi că sîntem micuţi, dar faptele noastre sînt mari. Detaşamentul clasei noastre (a IV-a B) iubeşte munca şi învăţătura. Iată de ce vacanţa de vară ne-a primit veselă, cu braţele deschise, să ne bucurăm de darurile ei”.*

ILEANA PIŢA

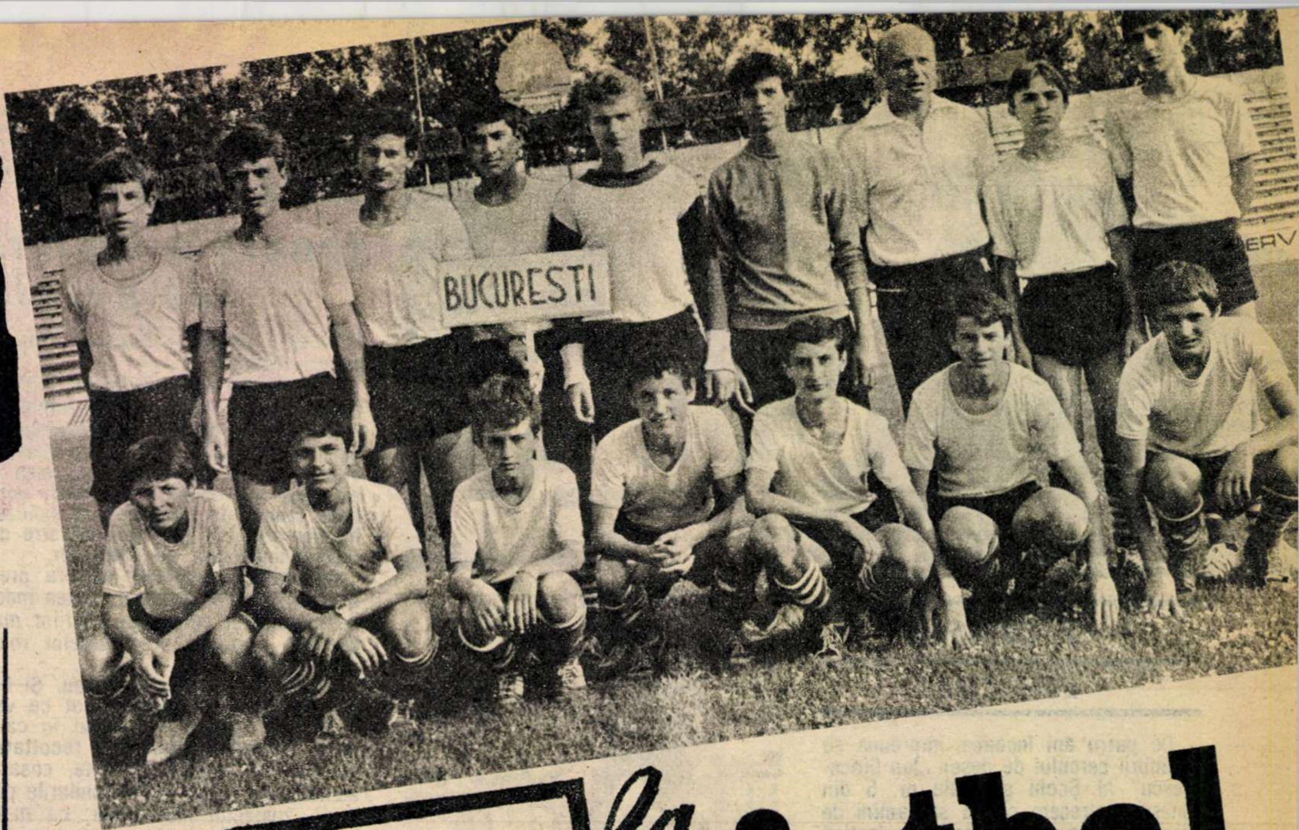

CUPA
„PIONIERUL”
9

Ediţia 1983

Cupa „Pionierul” la fotbal şi-a desemnat cîştigătorii

Finala ediţiei din acest an a Cupei „Pionierul” la fotbal, mult îndrăgită competiţie sportivă din cadrul „Daciadei”, a fost găzduită de oraşul Slatina. Au participat 8 echipe, cîştigătoare ale etapelor pe zone. După două zile de întreceri, în care micii fotbalişti şi-au disputat întîietatea cu ardoare, pe primele trei locuri s-au clasat următoarele echipe: locul I – echipa **Şcolii generale nr. 164 din Bucureşti**; locul II – echipa **Liceului „Mihai Eminescu” din Iaşi**; locul III – echipa **Şcolii generale nr. 7, Slatina.**

În fotografie – lotul campionilor: rîndul de sus, de la stînga la dreapta – Constantin Radu Cristian, Mărculescu Silviu George, Tănase Daniel, Gheorghe Daniel, Prunescu Dan-Mircea, Munteanu Florinel, prof. Barta Andrei, Butaru Răzvan-Lucian, Socaluş Silviu-Alexandru; rîndul de jos – Mihai Ionel, Niculescu Gabriel, Enache Aurelian-Nelu, Minea Iulian, Stănciulescu Ştefan-Aurel, Vîlcu Cristian-Vasile, Nae Ion.

VICTOR CONSTANTINESCU

UN CERC CENACLU original

sau cînd fantezia se îmbină cu munca practică!

La Casa pionierilor şi şoimilor patriei din Vatra Dornei, din iniţiativa profesorilor M. Vleju şi C. Pintilie, a luat fiinţă un cenaclu literar care este în acelaşi timp şi un cerc tehnico-aplicativ: „Alfa”. Pionierii de aici nu sînt numai iubitori şi creatori de literatură ştiinţifico-fantastică, ci şi constructori cu „mîini de aur” ai unor obiecte legate de viitor. La şedinţele lor, de pildă, se află instalată, pe un pupitru, o rachetă în „carne şi oase”, o machetă, bineînţeles, rod al colaborării pe care acest original cenaclu o are cu prof. M. Cozubaş, specialist în îndrumarea creaţiei tehnice.

Le dorim succes iubitorilor de anticipaţii din Vatra Dornei şi amintim că cenacluri pionereşti de anticipaţie mai există la Bucureşti (la Casa Centrală a pionierilor şi şoimilor patriei), la Craiova (la Casa pionierilor şi şoimilor patriei) şi la Şcoala generală din Guranda — Botoşani. De remarcat, de altfel, că în această ultimă localitate a fost deschisă, între 1 şi 7 august a.c., o tabără de creaţie literar-artistică de anticipaţie, la care au fost invitaţi — cu cortul propriu — toţi cei care au dorit să-şi petreacă o săptămînă de neuitat într-o pădure de stejar, ascultînd la focul de tabără minunate poveşti despre viitor.

AL. MIRONOV

EXPEDIŢIILE „CUTEZĂTORII“ şcoală a iubirii de patrie

PE URMELE EROILOR

De patru ani încoace, împreună cu membrii cercului de desen „Ion Diaconescu“ al Şcolii generale nr. 5 din Oneşti, petrecem cîteva săptămîni de vacanţă pe şantierele de artă plastică ale pionierilor.

Anul acesta am hotărît să părăsim pentru un timp aceste şantiere. De la cîţiva kilometri de oraş ne chema Oituzul.

Da! Vom organiza o expediţie „Cutezătorii“ pe urmele eroilor căzuţi aici în primul război mondial, ca un omagiu adus lor acum, după 65 de ani de la victorie.

Cele două echipaje – „Oituz“ şi „Mărăşeşti“ – şi-au propus o agendă bogată de lucru pe traseul Slănic – Cireşoaia – Şandru Mare – Poiana Sărată – Scutaru – Soveja – Mărăşti – Mărăşeşti – Ghimeş.

Vom culege mărturii despre front şi despre luptele date, ne vom întîlni cu veterani, vom desena în popasurile de documentare pentru ca, atunci cînd ne vom întoarce, să putem organiza o expoziţie şi, obiectiv principal, vom duce eroilor, la monumentele ridicate în memoria lor, gîndurile noastre de recunoştinţă faţă de jertfa lor.

Întîlnirea cu muntele nu era prea uşoară. Dar nimeni nu se putea îndoi de puterile şi cutezanţa tinerilor mei prieteni, purtători ai cravatelor roşii cu tricolor.

Peste tot oamenii munceau. Şi bineînţeles că am desenat tot ce vedeam; am trecut prin livezi în care mîini harnice începuseră recoltatul merelor; în fîneţele înflorite, cosaşii se-ntreceau şi ei; în străfundurile pădurii, zumzetul motoarelor, ca nişte bondari uriaşi, ne chema să desenăm exploatări forestiere; la fel şi trenuleţul de munte şi călătoria cu el într-o ţară de frunze şi flori...

Pe unde ajungeam, emblema expediţiei rămînea ca o mărturie a trecerii noastre. Iar seara, focul de tabără ne chema în juru-i cu veselia pe care flăcările-i jucăuşe o declanşau, făcîndu-ne să uităm de oboseală.

Dar cu cît pătrundeam în munte, cu atît războiul îşi trimitea spre noi ecourile: urmele tranşeelor mai brăzdează încă pămîntul ca nişte cicatrice peste care au năpădit florile; resturi de sîrmă ghimpată şi ţăndări ruginite de obuze; inscripţii cu nume necunoscute dar dragi, în faţa cărora momentele de reculegere ne trezeau amintiri din ce-auzisem de la veteranii întîlniţi în drum; monumente, statui, sculpturi, tunuri ruginite; şi nume multe, prea multe nume, şi-n umbra lor, oseminte...

Iar noi depuneam cu pioşenie şi adînc respect flori, multe flori

Din laptele ceţei ce-nvăluia Măgura Caşinului parcă se-nfiripau umbre acum ieşite din tranşee şi-n suflet auzeam răbufnirile înfundate ale tunurilor venite dinspre Soveja, Mărăşti sau Mărăşeşti.

Am luat pămînt din locurile udate cu sîngele eroilor şi l-am depus în urnele de bronz pe care le-am lăsat împreună cu sentimentele noastre curate, mărturie eroilor, la Măgura, la Tîrgu Ocna, la Soveja, la Mărăşti, la Mărăşeşti.

La Mărăşti, în mausoleu, am depus o lucrare realizată de membrii cercului ca un început al celor pe care le vom realiza de-acum înainte. Iar la întoarcere, la monumentul eroilor din oraşul nostru, am putut raporta: Obiectivele expediţiei „Oituz-Mărăşeşti“, organizată de membrii cercului

„SERBĂRILE MĂRII“ SI FESTIVALUL PIONIERESC

Timp de o săptămînă, localităţile de pe litoral au răsunat de zvonul inaripat al optimismului şi veseliei, al bucuriei de a trăi intr-o ţară liberă şi fericită. Ca în fiecare an, în primele zile ale lunii august aici au avut loc tradiţionalele „Serbări ale Mării“, la care pionierii, alături de uteciştii, au adus un aer de prospeţime, gingăşie şi puritate prin programe cultural-artistice, educative, sportive şi de divertisment prezentate în faţa localnicilor, a turiştilor români şi a oaspeţilor de peste hotare.

Această manifestare de amploare, aflată la cea de a XIV-a ediţie, a fost deschisă printr-un alai sărbătoresc

care a pornit de la stadionul „1 Mai“ din Constanţa, a străbătut întregul bulevard Tomis, pînă în Piaţa Ovidiu. De aici s-a îndreptat spre portul de agrement „Tomis“, unde a avut loc carnavalul, de fapt un impresionant spectacol muzical-coregrafic,

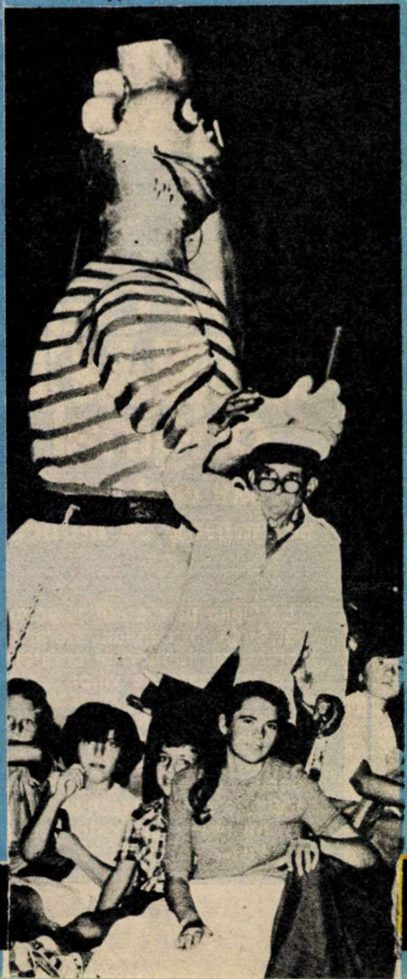

sub cerul brazdat de luminile artificiilor. O contribuţie deosebită la reuşita acestei grandioase sărbători a litoralului şi-au adus-o cele patru orchestre şi cele 19 ansambluri folclorice, prezente la Festivalul pionieresc de folclor de la Mamaia. În afara spectacolelor-concurs de la Mamaia, Constanţa şi din taberele pionereşti de pe malul mării, cei peste 1 100 artişti amatori, purtători ai cravatelor roşii cu tricolor, au fost mesagerii artei noastre populare pe estradele amenajate în parcuri şi grădini de vară, pe pontoanele din port, în pieţe şi pe faleze.

Alese dintre cele mai valoroase ansambluri pionereşti laureate ale Festivalului Naţional „Cîntarea României“, formaţiile muzicale şi de dansuri populare ale copiilor au smuls ropote de aplauze, atît pentru autenticitatea costumelor aduse din cele mai bogate zone folclorice din ţară, cît şi pentru valoarea şi originalitatea programelor, bazate pe varietate, fantezie melodică, coregrafică şi coloristică, virtuozitate.

Într-o avalanşă de exuberanţă, muzică şi culoare, răsună strigăturile dansatorilor maramureşeni din *Valea Stejarului*, care lasă o impresie de neşters celor prezenţi la spectacolul de gală prezentat în marele Teatru de vară din Mamaia. De altfel, o la fel de frumoasă impresie a lăsat această formaţie folclorică din vestita „ţară străveche, cu oameni fără pereche“ şi juriului care, pe lîngă titlul colectiv de laureată, a